

แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

GUIDELINES FOR THE DEVELOPING MANAGEMENT OF RECREATION FACILITY
DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION , MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

นางณารีย์ วังงาม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2562

แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

GUIDELINES FOR THE DEVELOPING MANAGEMENT OF RECREATION FACILITY
DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION , MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Sport and Leisure Management)

Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ของ

นางณารีย์ วังงาม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลพฤกษ์ พลศรี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สราวุธ ชัยวิจิต)

ชื่อเรื่อง	แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ผู้วิจัย	นาฏณารีย์ วังงาม
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ 2) เพื่อศึกษากระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น ผู้บริหารกรมพลศึกษา จำนวน 7 คน เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จำนวน 10 คน และประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ชุด แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.926 แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.930 แบบสอบถามชุดที่ 3 สำหรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.970 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยผ่านการตรวจสอบและได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี 2. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี 3. ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา; ระบบการจัดการ; กระบวนการจัดการ ;สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

Title	GUIDELINES FOR THE DEVELOPING MANAGEMENT OF RECREATION FACILITY DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION , MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS
Author	NATNAREE WANGNGAM
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Wipongchai Rongkhankaew

The objectives of this research were as follows: (1) to study the management system of recreational facilities; (2) to review the process of recreation facility management; (3) to study the feedback regarding the usage of recreational facilities; and (4) to develop guidelines for recreation facility management at the Department of Physical Education in the Ministry of Tourism and Sports. The sample group included seven higher officials at the executive level, ten recreation staff members and 400 public users at the Recreation Center at the Department of Physical Education in the Ministry of Tourism and Sports. The research instruments included three questionnaires: (1) a questionnaire at the executive level (IOC=0.60-1.00 and reliability = 0.926); (2) a questionnaire for the recreation staff members (IOC=0.60-1.00 and reliability = 0.930) 3. A questionnaire for public users who came to use the Recreation Center (IOC=0.60-1.00 and reliability = 0.970). The data included a rating scale, analyzed by percentage, mean and standard deviation audited and approved by the Ethics Committee in Human Research. The results revealed the following: (1) the overall opinion of the recreation facility management by executives were good; (2) the overall opinion of the recreation staff members were good; and (3) the overall opinion of public users at the Recreation Center were good.

Keyword : Development ;guidelines ;management system ;recreation facility management

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาหลักปริญญานิพนธ์ ที่สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำ และเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องในการจัดทำวิจัยทุกขั้นตอน เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการกีฬา และนันทนาการ ที่ได้ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในการศึกษา และได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนให้คำแนะนำต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย และเพื่อน พี่ น้องร่วมรุ่นการจัดการกีฬาและนันทนาการ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้กำลังใจ อยู่เคียงกันเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นิวัฒน์ ลิ้มสุขนิรันดร์ อธิบดีกรมพลศึกษา ดร.รัชราวุธ สว่างอรุณ ที่แบบอย่างอย่างที่ดีในด้านการศึกษา คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และคอยผลักดัน ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาโดยตลอด รวมทั้งพี่ๆ ที่สำนักการกีฬา กรมพลศึกษาทุกท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และอยู่เคียงข้างกันเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อมนตรี คุณแม่หทัยพัชร์ คุณป้าลูกคิด คุณพลเชษฐ วังงาม ที่คอยส่งเสริมเรื่องการศึกษา สนับสนุนทุนการศึกษา และเป็นกำลังใจที่สำคัญทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ตลอดจนญาติพี่น้องทุกท่าน และคุณรักษิต แผ่นศิลา ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการช่วยเหลือวิจัยในครั้งนี้ และผู้ที่มิได้กล่าวมาในที่นี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายคุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ขอมอบให้แก่บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด ครูบาอาจารย์ ที่ให้ความรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้วิชาความรู้ และทำให้เกิด การศึกษา วิจัยนี้ขึ้น

นางณารีย์ วังงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
คำถามในการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ	10
ความหมายของการจัดการ	10
ทรัพยากรในการจัดการ	11
กระบวนการจัดการ (Function management)	13
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	18

ความหมายของสิ่งอำนวยความสะดวก.....	18
สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ.....	20
การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ.....	24
การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ.....	28
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับหน่วยงานบริการสิ่งอำนวยความสะดวก นันทนาการ	28
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	32
ความหมายของความคิดเห็น	32
คุณสมบัติของความคิดเห็น.....	35
การวัดความคิดเห็น	36
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์	37
5. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	39
ประวัติกรมพลศึกษา	39
ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา.....	40
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ.....	52
6.2 งานวิจัยในประเทศ.....	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	64

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	101
ความมุ่งหมายของการวิจัย	101
คำถามในการวิจัย	101
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	102
วิธีดำเนินการวิจัย.....	102
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
สรุปผลการวิจัย.....	105
อภิปรายผลการวิจัย	110
ข้อเสนอแนะ	132
ข้อเสนอแนะทั่วไป	132
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อครั้งต่อไป	132
บรรณานุกรม	133
ภาคผนวก.....	138
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	139
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	141
ภาคผนวก ค แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม	159
ภาคผนวก ง หนังสือรับรองจริยธรรมงานวิจัยในมนุษย์	170
ประวัติผู้เขียน.....	172

สารบัญตาราง

หน้า

[illegible]

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่ง อำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหาร กรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน (n = 7).....	79
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อ ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา (n = 7)	80
ตาราง 11 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=10)	81
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการ สิ่ง อำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ทาง นันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการวางแผน (n = 10)	83
ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการ สิ่ง อำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการจัดองค์กร (n = 10).....	85
ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการ จัดการสิ่ง อำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการนำ (n = 10).....	86
ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการ จัดการสิ่ง อำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการควบคุม (n = 10).....	87
ตาราง 16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวม (n = 10)	88
ตาราง 17 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)	89
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อ การ ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (n = 400)	95

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อ การใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ ด้านบุคลากร (n = 400).....	96
ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อ การใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก (n = 400).....	97
ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อ การใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ (n = 400).....	98
ตาราง 22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวม (n = 400).....	99

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
--------------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสภาพความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชุมชนเมืองมีสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป การดูแลสุขภาพจึงเป็นเรื่องใกล้ตัวที่คนทั่วไปมักมองข้าม คนในสังคมเมืองมักจะใช้ชีวิตแบบสมบุกสมบัน เพื่อให้ได้มาซึ่งหน้าที่การงานและเงินทองแต่กลับมองข้ามสิ่งสำคัญที่ควรใส่ใจอย่างสุขภาพของตนเองไป จากที่คนส่วนใหญ่เดิมเคยต้องใช้แรงงานและแรงสมองเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำงาน ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมีเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้คนเราได้ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานจากการใช้แรงงานเครื่องจักรมาแทนแรงงานคน แรงสมองถูกปรับเปลี่ยนและลดบทบาทมาสู่การใช้คอมพิวเตอร์ทำงานมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่ดี มีความถูกต้อง และแม่นยำ แต่เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้ว ความต่อเนื่องเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ พบว่าการลดใช้แรงงานทั้งสองส่วนส่งผลต่อประสิทธิภาพของร่างกาย ทางจิตจะลดลงตามไปด้วย หากร่างกายมีประสิทธิภาพลดลง จะส่งผลให้สภาวะทางด้านร่างกายเกิดปัญหาเสื่อมประสิทธิภาพ และสภาวะทางด้านสมองก็ลดประสิทธิภาพลงด้วย ส่งผลทำให้บุคคลเกิดปัญหาทางด้านความคิดความจำ และนำมาสู่ปัญหาในการทำงานของสมอง โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม (2561ออนไลน์)

“ร่างกายของเรานั้น ธรรมชาติสร้างมาสำหรับให้ออกแรงใช้งาน มิใช่ให้อยู่เฉยๆ ถ้าใช้แรงให้พอเหมาะพอดีโดยสม่ำเสมอ ร่างกายก็เจริญแข็งแรง คล่องแคล่ว และคงทนยั่งยืน ถ้าไม่ใช้แรงเลยหรือใช้ไม่เพียงพอ ร่างกายก็จะเจริญแข็งแรงอยู่ไม่ได้แต่จะค่อยๆ เสื่อมไปเป็นลำดับและหมดสมรรถภาพไปก่อนเวลาอันสมควร ดังนั้น ผู้ที่ปกติทำการงานโดยไม่ได้ออกกำลังกายหรือใช้กำลังแต่น้อย จึงจำเป็นต้องหาเวลาออกกำลังกายให้พอเพียงกับความต้องการตามธรรมชาติเสมอทุกวัน มิฉะนั้น จะเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ที่เขาจะใช้สติปัญญาความสามารถของเขาทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและแก่ส่วนรวมได้น้อยเกินไป เพราะร่างกายอันกลับกลายอ่อนแอลงนั้น จะไม่อำนวยโอกาสให้ทำการงานโดยมีประสิทธิภาพได้” พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ในพิธีเปิดการประชุมใหญ่สัมมนาเรื่องการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 17 ธันวาคม 2523 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ, 2552) ดังนั้น กิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ รูปแบบของกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการเคลื่อนไหว รวมทั้งมีการใช้ทักษะทางสมองที่ต้องใช้กระบวนการในการคิดและการสร้างสรรค์จินตนาการในขณะปฏิบัติกิจกรรม จึงเป็นกิจกรรมที่มี

ความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะนำมาใช้ในการส่งเสริมและปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของระบบการเคลื่อนไหวของร่างกาย

การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสออกกำลังกาย เล่นกีฬา และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพื่อให้บริการแก่เยาวชนจะเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้หันมาให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา อีกทั้งสะท้อนได้ถึงความทัดเทียมของการให้บริการจากรัฐตามนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อสร้างสุขภาพและพละนาถายที่ดี สร้างนิสัยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นสิ่งปลูกสร้างเพื่อสนองตอบการใช้งานเฉพาะกรณีหรือเพื่อให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่ง มีความหมายครอบคลุมทั้งอาคาร พื้นที่ภายในอาคาร ระบบประกอบอาคาร บริเวณหรือที่ดินโดยรอบสวน สนาม ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ จัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญในกระบวนการผลิตและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการผลิตทั้งยังก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายอย่างมากส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต วัตถุประสงค์หรือหน้าที่ของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีด้วยกัน สองลักษณะคือ แบบวัตถุประสงค์เดียวสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ในลักษณะนี้จะพัฒนาและให้บริการสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวและแบบหลากหลายวัตถุประสงค์สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการในลักษณะนี้จะให้บริการตั้งแต่สองประเภทขึ้นไป (วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว, 2556)

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้ทำหน้าที่และหน่วยงานด้านนี้จำเป็นต้อง ศึกษาและวิเคราะห์ให้เข้าใจลักษณะ เฉพาะตลอดจนความสัมพันธ์ขององค์กร กิจกรรม ลักษณะผู้ให้บริการ และทรัพยากรกายภาพ เพื่อนำมากำหนดนโยบายและเป้าหมายของบริหารจัดการและปฏิบัติงานด้านอาคารสถานที่ ให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้อง และการสูญเสียและสิ้นเปลือง ก่อให้เกิดการใช้อาคารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยบรรเทาอุปสรรค และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นนอกจากนี้การบริหารทรัพยากรกายภาพ ยังอาศัยทฤษฎีและความรู้ด้านการจัดการยุคใหม่มาใช้ในการวางแผนการจัดสรรทรัพยากรกายภาพ และตรวจสอบคุณภาพ เพื่อให้อาคารตอบสนองความต้องการใช้งาน สร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ หรือผู้ใช้อาคาร อันจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรเป็นสำคัญ โดยมีระบบกำกับดูแลและตรวจสอบเพื่อให้การใช้ทรัพยากรกายภาพเกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด (บัณฑิต, 2547; เสริชัย, 2553)

กรมพลศึกษา เป็นหน่วยงานภาครัฐที่จัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานกีฬาสู่ความเป็นสากล ตลอดจน ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ ได้รับโอกาส ในการพัฒนาศักยภาพ โดยอาศัยกระบวนการทางการกีฬา กิจกรรมทางนันทนาการ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างเหมาะสม ปลูกฝังและ สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมไทยให้เข้มแข็ง มีระเบียบ วินัย มีความเอื้ออาทรและสมานฉันท์ การดำเนินงานของกรมพลศึกษาใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 เป็นกรอบทิศทางการดำเนินการและเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการกีฬาของประเทศ ให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่มีความ“มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งพันธกิจหลักของกรมพลศึกษา จะยึดหลักการดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้เกิดความรู้ และ ความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริม ให้มวลชนมีการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา และยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนา องค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา (กรมพลศึกษา, 2561)

ปัจจุบัน กรมพลศึกษามีการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกับนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเสียค่าใช้จ่าย แต่ไม่ได้มุ่งแสวงหาผลกำไร ค่าใช้บริการจะนำไปใช้ในการบริหารจัดการการบริการเท่านั้น ซึ่งเป็นแผนการปฏิบัติอย่างชัดเจน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยมุ่งเน้นให้ ประชาชนได้ใช้พื้นที่ในการทำกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา ณ บริเวณกรมพลศึกษา ได้แก่ สนามศุภชลาศัย สนามวอร์ม 200 เมตร สนามเทพหัสดิน อาคารกีฬานิมิบุตร ลานกีฬาอเนกประสงค์ สระว่ายน้ำวิสุทธิธารมณั ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย ห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์การพลศึกษาและกีฬา ศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา และเพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาการให้บริการของกรมพลศึกษาเกิดความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นข้าราชการ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานบริการจะต้อง สร้างคุณค่า และสร้างความพึงพอใจ โดยให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ ของผู้ให้บริการ ให้ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้ใช้บริการ แนวทางการปฏิบัติงาน ของผู้ให้บริการ การประชาสัมพันธ์ตลอดจนความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ซึ่งจะต้องช่วยกันขับเคลื่อนพัฒนา งานบริการให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพต่อไป (คมกริช ฤทธิกล้า, 2559)

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นสิ่งสำคัญสำหรับหน่วยงานบริการทางด้านนันทนาการ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนว่าจะได้รับการบริการที่ดี และมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนงานจะช่วยให้ผู้ให้บริการสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด บรรลุเป้าหมายองค์กรและความต้องการของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการที่กรมพลศึกษา ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการเล่นกีฬาและออกกำลังกายขึ้นพื้นฐาน สำหรับเด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ คือ การมีสถานที่ และอุปกรณ์ประกอบการออกกำลังกายที่ต้องถูกต้องเหมาะสม และปลอดภัย จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำถามในการวิจัย

1. ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีระบบการจัดการอย่างไร
2. กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีกระบวนการจัดการอย่างไร
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นอย่างไร

4. การจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงระบบการจัดการ กระบวนการจัดการ ความคิดเห็น และแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกรมพลศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ อีกทั้งเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการจัดสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยศึกษากับผู้บริหารกรมพลศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในบริเวณกรมพลศึกษา

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้บริหารกรมพลศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารกรมพลศึกษา จำนวน 7 คน ประกอบด้วย อธิบดีกรมพลศึกษา รองอธิบดีกรมพลศึกษา จำนวน 2 คน ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาศิลปะการพลศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 7 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา จำนวน 10 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ประชาชนผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมีประชากรไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของยามาเน (Yamane, 1973) เป็นตารางในการหากลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทางการพัฒนา หมายถึง แนวทางการปฏิบัติที่จะเป็นข้อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาองค์ประกอบของสิ่งที่มีอยู่แล้วให้เกิดประสิทธิภาพและความพึงพอใจสูงสุดในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง กลุ่มขององค์ประกอบที่ทำงานร่วมกันในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย
 - 2.1 การบริหารจัดการ ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การบริหารทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารทรัพยากรบุคคล งบประมาณ
 - 2.2 การปฏิบัติงาน ได้แก่ การดำเนินงาน การเก็บบำรุงรักษา การให้บริการแก่ผู้ให้บริการ ระบบรักษาความปลอดภัย การดูแลความสะอาด (Barrett, 1995; เสรีชัย, 2553)
3. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา หมายถึง ทรัพยากรและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เพื่อให้บริการทางนันทนาการ ซึ่งหมายรวมไปถึงพื้นที่หลักในการให้บริการระบบไฟฟ้าและสาธารณูปโภค และส่วนที่ใช้ในการปฏิบัติงานหรือให้บริการทางนันทนาการ

ที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนที่เป็นทรัพยากรกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จะถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนองและรองรับการให้บริการทางนันทนาการ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของหน่วยงานบริการนันทนาการและออกแบบให้ตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้บริการทางนันทนาการ ประกอบด้วยสนามศุภชลาศัย สนามวอร์ม 200 เมตร สนามเทพหัสดิน อาคารกีฬานิมิบุตร ลานกีฬาอเนกประสงค์ สระว่ายน้ำวิสุทธิธรรมณ์ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย ห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์การพลศึกษาและกีฬา ศูนย์นันทนาการกรมพลศึกษา

4. กระบวนการจัดการ หมายถึง ขั้นตอนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ในที่นี้จะใช้กระบวนการจัดการ (POLC) ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ การควบคุม

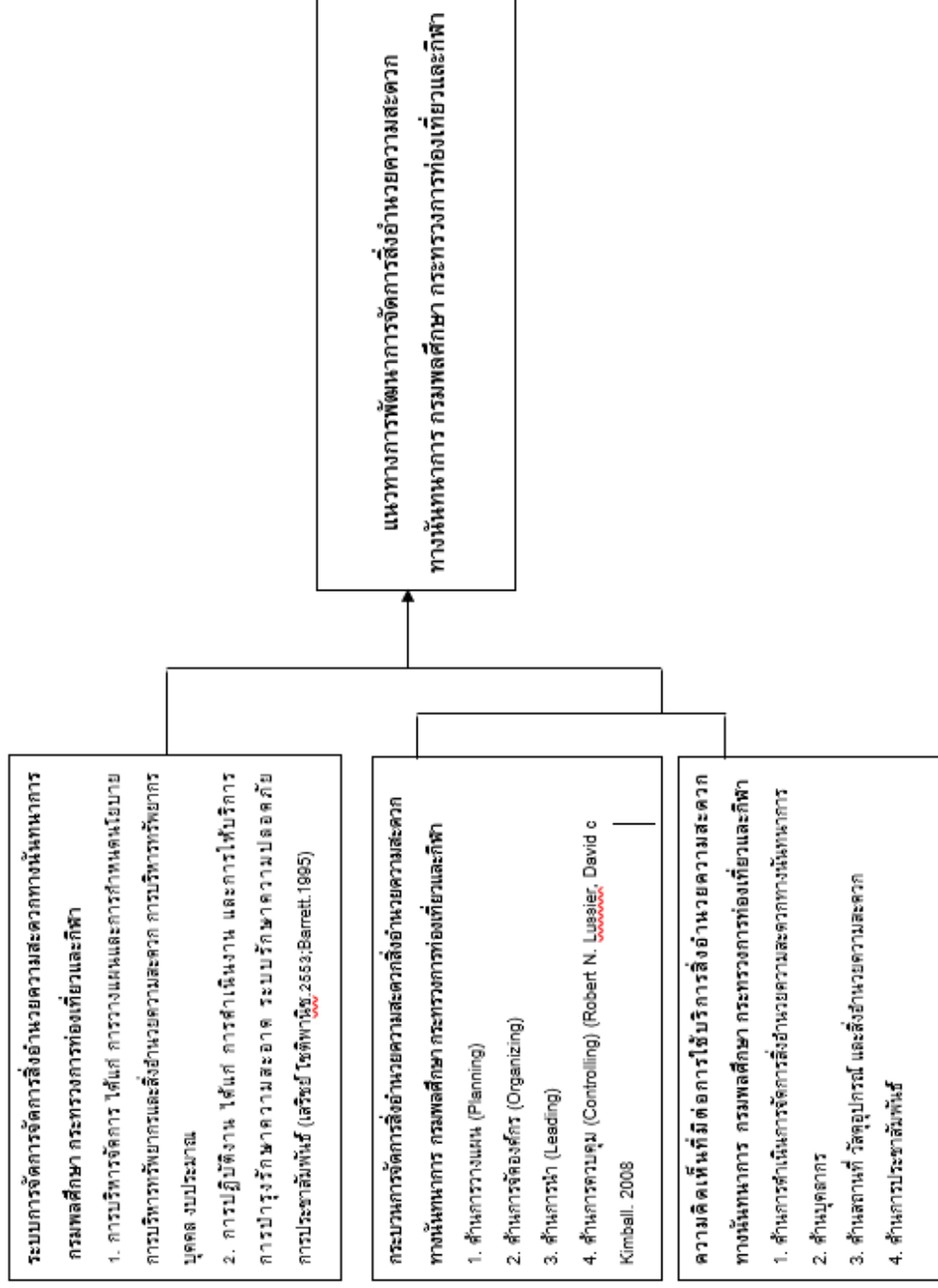
5. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อและการตัดสินใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยอาศัยความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม เกี่ยวกับด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ และด้านการประชาสัมพันธ์

6. ผู้บริหารกรมพลศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหรือผู้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบต่อกรมพลศึกษา

7. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ หมายถึง บุคลากรเจ้าหน้าที่ ของกรมพลศึกษาที่มีหน้าที่กำกับดูแล และให้บริการประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

8. ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ หมายถึง ผู้ที่เข้ามาใช้บริการในการทำกิจกรรมทางด้านการกีฬาและนันทนาการ บริเวณกรมพลศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
 - 1.1 ความหมายของการจัดการ
 - 1.2 ทฤษฎีการจัดการ
 - 1.3 กระบวนการจัดการ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
 - 2.1 ความหมายของสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.2 การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
 - 2.3 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
 - 2.4 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับหน่วยงานบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 3.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 3.2 คุณสมบัติของความคิดเห็น
 - 3.3 การวัดความคิดเห็น
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์
5. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 - 5.1 ประวัติกรมพลศึกษา
 - 5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

ความหมายของการจัดการ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้

Fayol (1949) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การบังคับบัญชา 4) การประสานงาน 5) การควบคุม

Himan และ Scott (1970) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง การจัดการคือ กระบวนการทางสังคม และเทคนิคในการใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินงานขององค์กรและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อประสบความสำเร็จ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

Jones G.R. และ George J.M (2004) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง การจัดการเป็นการวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุมคนและทรัพยากรอื่นๆ เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง กระบวนการการใช้ศิลปะ กลยุทธ์ในการดำเนินงานตามขั้นตอน จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของคนในองค์กร และต้องคำนึงถึงความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความมุ่งมั่น ด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน จึงทำให้องค์กรเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง ภารกิจงานของบุคคลใด บุคคลหนึ่ง หรือหลายคน ที่เข้ามาทำหน้าที่ประสานงานการทำงานของแต่ละบุคคลให้สามารถทำงานบรรลุผลสำเร็จได้ โดยต้องอาศัยความร่วมมือกัน

สมคิด บางโม (2545) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง การจัดการคือศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์กรและนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของการจัดการ ตามที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้สามารถสรุปได้ว่าการจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ใช้ศาสตร์และศิลป์ ใช้ทรัพยากรการบริหารในการดำเนินงานขององค์กร และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้กิจกรรมต่างๆ สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

กระบวนการต่างๆ ในการทำให้องค์กรธุรกิจประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี 5 ขั้นตอนตั้งแต่การวางแผน การจัดการองค์กร การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงานและการควบคุมเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยมีทักษะของผู้บริหารหรือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จ

การจัดการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น จะต้องมีทรัพยากรพื้นฐานสำคัญในการจัดการ เพื่อประกอบการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ทรัพยากรพื้นฐานที่สำคัญในการจัดการ มี 4 ประการ (4Ms) ประกอบด้วย 1) บุคลากร (Man) 2) การเงินและงบประมาณ (Money) 3) สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) 4) การจัดการ (Management)

ทรัพยากรในการจัดการ

1. ด้านบุคลากร (Man)

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ให้ความหมายไว้ว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดแม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และมีราคาแพง ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้างประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนทำงานการบริหารงานบุคคลถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญ ที่มีผลทำให้การบริหารงาน และการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

หน้าที่ประการหนึ่งที่อาจถือได้ว่ามีความสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ต่างๆ ที่ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ คือ การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ภายหลังจากที่ได้มีการจัดองค์กรแล้ว โครงสร้างในส่วนต่างๆ ก็จะกำหนดด้วยการบรรจุตัวบุคคลเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถ หรือ ความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติดีเท่านั้น จึงจะทำให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective & Efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งใจเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวมานี้เอง จึงควรที่จะมีการให้ความสนใจศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะแสวงหา และพัฒนาตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้บริหารงานในหน้าที่ต่างๆ รวมทั้งตลอดการ พัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวก็คือ กระบวนการทางการบริหารงานบุคคล (Personal Management Process) นั่นเอง

2. ด้านการเงิน และงบประมาณ (Money)

งบประมาณและการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานฝ่ายที่มีหน้าที่จัดทำงบประมาณ และเงินทุนให้หน่วยงาน และบุคลากรที่ควบคุมการใช้งบประมาณ ต้องมีความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาด รอบรู้ และหนักแน่น การจัดสรรงบประมาณ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดการในเรื่องเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิด และสูญเงินไปโดยเปล่าประโยชน์

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณ คืองานที่ต้องประสานกันหลายๆ อย่าง จำเป็นต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่าย และเงินทุนที่ได้รับมาจากสายงานต่างๆ ผู้บริหารจำเป็นต้องทราบ และพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ

3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials)

ธงชัย สันติวงษ์ (2531) ให้ความหมายไว้ว่า วัสดุอุปกรณ์เป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไปจากปัจจัยอื่นๆ เพราะวัสดุอุปกรณ์ จำเป็นต้องมีการดำเนินการจัดหาใช้ในการดำเนินการผลิต พัฒนาตลอดเวลา เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนด้านการจัดการด้านสถานที่ จะให้ความสำคัญในส่วนของการกระบวนการและวิธีการในการปฏิบัติงานด้วยความสะดวกรวดเร็ว เชื้ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีการจัดสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อย ตลอดจนการถ่ายเทของอากาศที่เหมาะสม เหมาะกับการทำงาน

วัสดุอุปกรณ์รวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์เป็นการบริหารอย่างแท้จริง และเกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุอุปกรณ์ตามความเหมาะสม
2. ใช้ให้ได้ผลอย่างคุ้มค่า
3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงิน และเวลา
4. ก่อนใช้วัสดุอุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวก

และเหมาะสมกับเวลา

4. ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการ มีความหมายแตกต่างกันออกไปในความนึกคิดของบุคคล การทำความเข้าใจความหมายของการจัดการ จะเกิดประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้ในการบริหารและจัดองค์กร นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้

พะยอม วงศ์สารศรี (2538) ให้ความหมายการจัดการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. การจัดการเป็นศิลปะของการใช้บุคคลอื่นทำงานให้แก่องค์กร
2. การจัดการเป็นกระบวนการ
3. การจัดการคือกลุ่มผู้จัดการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2543) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน มีหน้าที่ประสานงานการทำงานของบุคคลในฝ่ายต่างๆ และไม่สามารถทำงานให้ประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำงาน ดังนั้น การประสานงานในฝ่ายต่างๆ จึงเป็นภารกิจที่สำคัญในการทำให้งานสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปความหมาย การจัดการ คือ กระบวนการทางสังคม ที่เป็นเทคนิคในการใช้ทรัพยากรการบริหารด้านการดำเนินงานขององค์กร ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแล้วประสบผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

การจัดการ คือ กระบวนการรวบรวมและประสานบุคคล เทคโนโลยีการทำงานและทรัพยากรต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมายขององค์กรอย่างเกิดประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าทรัพยากรในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร (Man) หมายถึง บุคคลต่างๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการในการดำเนินงานต่างๆ

2. ด้านการเงินและงบประมาณ (Money) หมายถึง เงินและงบประมาณที่ใช้ในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการในการดำเนินงานต่างๆ

3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (Materials) หมายถึง สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

4. ด้านการจัดการ หมายถึง กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

กระบวนการจัดการ (Function management)

กระบวนการบริหารจัดการ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวลผลกีดกัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการประเภทต่างๆ สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ การเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการและ

การฝึกฝนให้มีทักษะสูงขึ้น จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการมีดังนี้ (ธงชัย สันติวงษ์, 2541)

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน และตัดสินใจ หาวิธีการที่ดีที่สุดที่ทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุผลสำเร็จ

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการในการจัดตั้งและวางทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรที่ไม่ใช่บุคคล โดยวางแผนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จขององค์การ

3. การนำและการสั่งการ (Leading and Directing) หมายถึง กระบวนการของการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นมีพฤติกรรมการทำงานที่ต้องการ และทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป้าหมายที่องค์การคาดหวังและกำหนดไว้

1.การวางแผน (Planning)

ศิริธร ชันธหัตถ์ (2541) ให้ความหมายของการวางแผน หมายถึง การตกลงใจไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำเท่าไร ทำทำไม ทำเมื่อใด ทำที่ไหน และทำอย่างไร โดยปัจจัยต่างๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และการจัดการมาประสานสัมพันธ์และจัดเป็นระบบขึ้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ให้ความหมายของการวางแผน หมายถึง การวิเคราะห์และตัดสินใจกำหนดแผนงานหรือวิธีการทำงานไว้ล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการคิดพิจารณาวิเคราะห์ให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของการทำงานที่ทำอยู่ว่าเป็นอย่างไร แล้วจากนั้นก็คาดคะเนไปถึงอนาคตว่าผลงานในอนาคตควรเป็นอย่างไร และสิ่งกำหนดออกมาคือ แผนงานต่างๆ ที่พึงต้องดำเนินการเพื่อที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

ความสำคัญของการวางแผน

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) การวางแผนนับว่ามีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการ กล่าวคือ การวางแผนจะช่วยให้ผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการสามารถทำงานทันกับเวลาและโอกาสต่างๆ ที่เกิดขึ้นสามารถใช้ป้องกันการเสี่ยงภัยและยังสามารถจัดการสิ่งเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาด้วย

การวางแผนช่วยให้สามารถระบุเป้าหมายผลสำเร็จ หรือผลงานที่ต้องการออกมาได้อย่างชัดเจน นั่นคือ การระบุผลงานที่วัดด้วยเกณฑ์ต่างๆ จะสามารถกำหนดขึ้นมาได้พร้อมกับแผนงานและกำหนดเวลา การทำงานตามแผน ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าทุกระดับ

ทราบถึงสิ่งที่ต้องการทำให้เสร็จลุล่วงไป ที่เป็นทั้งผลงานรวมขององค์กรและผลงานย่อยของแผนกต่างๆ ด้วย

1. การวางแผนช่วยในการกำหนดและระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องทำ โดยแบ่งแยกให้เห็นชัดเจนว่า ใครรับผิดชอบต้องทำอะไร ด้วยเหตุผลใด และต้องทำอะไรให้ ซึ่งช่วยให้สามารถเชื่อมโยงและรวบรวมกิจกรรมต่างๆ ที่กระทำโดยหลายๆ ฝ่ายให้เข้ากันได้ และในเวลาเดียวกันก็จะสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาการทำงานซ้ำซ้อนกันหรือการเกี่ยงงานกันให้หมดสิ้นไป

2. การวางแผนช่วยให้กิจการสามารถมีนโยบายที่ชัดเจน ที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือชี้แนะและประสานการทำงานของบุคคลฝ่ายต่างๆ ที่ซึ่งต่างฝ่ายก็ต้องแยกกัน รับผิดชอบทำการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในหน้าที่ของตน

3. วางแผนช่วยให้มีการคาดคะเนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นล่วงหน้า และทำการป้องกันหรือแก้ไขก่อนที่การเสียหายจะเกิดขึ้น และยังช่วยให้สามารถระดมและประสานทรัพยากร และกิจกรรมที่จำเป็นต่างๆ ทั้งทางด้านบุคลากร เครื่องจักรอุปกรณ์และวัตถุดิบ ให้มีพร้อม เพื่อเตรียมรับมือกับปัญหา รวมทั้งยังสามารถมอบหมายให้มีการดำเนินการให้เสร็จลุล่วงไปตามเวลาที่กำหนด

4. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้วิธีการควบคุมที่คล่องตัวและเหมาะสม โดยสามารถใช้วิธีการควบคุมแต่น้อยเท่าที่จำเป็นที่จะช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ โดยอาศัยแผนงานต่างๆ คือวัตถุประสงค์ นโยบาย และแผนงานเป็นเครื่องกำกับ ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของบุคคลที่ต้องการจะให้ควบคุมในเป้าหมายและหลักการ

2. การจัดองค์การ (Organizing)

ศิริธร ชันธหัตถ์ (2541) ให้ความหมายของการจัดองค์การ หมายถึง การจัดระบบความสัมพันธ์ ระหว่างส่วนต่างๆ และบุคคลในองค์การ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ ภารกิจ และความรับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามภารกิจขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ให้ความหมายของการจัดองค์การ หมายถึง การจัดระเบียบรูปแบบการทำกิจกรรม มีการมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดองค์การเป็นกระบวนการที่ เกี่ยวกับการจัดระเบียบความรับผิดชอบต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ทุกคนทราบว่า ใครต้องทำอะไร และใคร หรือกิจกรรมใดๆ ต้องสัมพันธ์กับฝ่ายอื่นๆ อย่างไรบ้าง

ความสำคัญของการจัดการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) กล่าวว่า การจัดการที่ดีจะมีความสำคัญโดยตรงที่จะช่วยให้การจัดการมีประสิทธิภาพได้ ทั้งนี้สามารถสรุปเหตุผลได้ ดังนี้

1. ช่วยกำหนดขอบเขต ความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ และภารกิจต่าง ๆ
2. ช่วยในการประสานหน้าที่งานต่างๆ โดยการกำหนดขอบเขตและจัดกลุ่มงานที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในหน่วยเดียวกัน
3. ช่วยป้องกันการงานซ้ำซ้อน
4. ช่วยลดการสับสนในการทำงานมุ่งสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้
5. ช่วยลดข้อขัดแย้งและความอึดอัดใจระหว่างคนงาน ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยให้ขวัญกำลังใจในการทำงานดีขึ้น

3. การนำ (Leading)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545:22) ให้ความหมายของการนำ หมายถึง การใช้อิทธิพล เพื่อสร้างแรงจูงใจพนักงานให้ปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร และนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกระบวนการจัดการให้สมาชิกในองค์กรทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพราะทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจยาก การนำหรือการสั่งการ จำเป็นต้องใช้ความสามารถที่หลากหลาย เช่น ภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร การจูงใจ การติดต่อสื่อสารในองค์กร และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น หน้าที่ในการนำหรือการสั่งการ มีความสำคัญมากเพราะผู้บริหารต้องแสดงบทบาทของผู้สั่งการอย่างชัดเจน เนื่องจากแผนงานที่วางไว้และทรัพยากรที่จัดเตรียมไว้อาจจะไม่เกิดประสิทธิผลถ้าผู้บริหารดำเนินกิจกรรมด้านการสั่งการไม่ชัดเจน ดังนั้น การสั่งการจึงเป็นเรื่องของความรู้ ความชำนาญ ประสบการณ์ และความสามารถที่จูงใจให้พนักงานร่วมกันปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้

กระบวนการนำ

สมคิด บางโม (2545, น.229-242) ให้ความหมายของภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้นำองค์กรใช้อิทธิพลต่างๆ เพื่อจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมมือกันปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อิทธิพลเป็นไปทั้งในทางบวกและทางลบ หรือทางใดทางหนึ่ง

การจูงใจ หมายถึง การชักจูงให้บุคคลอื่นแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้

ภาวะผู้นำหรือการเป็นผู้นำ หมายถึง การที่ผู้นำองค์การใช้วิธีต่างๆ หรือใช้อิทธิพล เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาร่วมมือกันปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุถึงจุดประสงค์ขององค์การ ปัจจุบันมีความเชื่อกันว่าภาวะผู้นำจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยปัจจัย 3 ประการ คือ 1.สภาพแวดล้อมด้านสถานการณ์ภายในองค์การต้องเอื้ออำนวย อาทิ ถ้าองค์การไม่มีผู้นำ คุณสมบัติของบุคคลที่จะเป็นผู้นำนั้นต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ 2. ความคาดหวังของผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาหมายความว่าบุคคลที่จะเป็นผู้นำนั้นจะสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ หรือนำพวกเขาได้ 3. แรงจูงใจในการทำงานของกลุ่มและผู้ที่จะเป็นผู้นำต้องมีแรงจูงใจอยากที่จะนำผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จ

4. การควบคุม (Controlling)

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) ให้ความหมายของการควบคุม หมายถึง การควบคุมผู้ทำงาน ขอบเขตของการควบคุมก็คือ การมุ่งพยายามทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและกระทำในสิ่งที่จำเป็นเพื่อการแก้ไข ข้อแตกต่างที่เกิดขึ้นให้หมดไป เพื่อให้งานทุกอย่างสำเร็จผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สมคิด บางโม (2545) ให้ความหมายของการควบคุม หมายถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงานว่า เป็นไปตามแผนที่วางไว้และได้มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วแนะนำปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนและมาตรฐานที่กำหนดไว้

ความสำคัญของการควบคุม

ธงชัย สันติวงษ์ (2545) กล่าวว่า ผู้บริหารทุกคนที่สามารถทำการวางแผนงานได้ดี สามารถจัดองค์การได้ดี และสั่งการได้ราบรื่นนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ต้องทำให้ได้คือ ผลสำเร็จของงานที่จะต้องทำได้ตามที่ได้คาดคิดเอาไว้ ซึ่งจะเห็นได้ชัดแจ้งว่า การควบคุมนี้เองจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นสิ่งที่เป็นไปต่างๆ เพื่อให้ผู้บริหารทราบตลอดเวลา การควบคุมก็มีความสำคัญต่อการวางแผนอย่างยิ่ง คือ การควบคุมจะเป็นหน้างานประการสุดท้ายของกระบวนการจัดการที่เชื่อมโยงกับขั้นตอนแรกๆ ของกระบวนการของการจัดการรอบใหม่ (คือการวางแผน) อีกครั้งหนึ่ง และการดำเนินการปรับแก้สิ่งที่ผิดปกติ จากแผนนี้เองที่ทำให้การควบคุมเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหน้าที่ทางการจัดการประการอื่นๆ ด้วย โดยผู้บริหารอาจปรับแก้ด้วยวิธีการทบทวนแผนงานหรือปรับเปลี่ยนผลงานต่างๆ เสียใหม่ เพื่อให้การทำงานในรอบใหม่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

ความหมายของสิ่งอำนวยความสะดวก

(เสรีชัย, 2553) ให้ความหมายของคำว่า Facility เป็นเรื่องที่สร้างความสับสน และคลุมเครือ ทำให้มีการตีความหมายแตกต่างกันไป ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารและการทำความเข้าใจโดยคำว่า “Facility” ในภาษาไทยจะใช้คำว่า อาคารสถานที่ซึ่งมีความหมายที่กว้าง ไม่ชัดเจน จะมีความหมายเฉพาะตัวอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างเท่านั้น

บัณฑิต (2547) ได้ให้ความหมายไว้ว่า Facility มีความหมายครอบคลุมทั้งอาคาร พื้นที่ภายในอาคาร ระบบประกอบอาคาร บริเวณ หรือที่ดินโดยรอบ สวน สนาม ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ต่างๆ จัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญในกระบวนการผลิตและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการผลิต ทั้งยังก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายอย่างมาก ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตอีกด้วยซึ่งทรัพยากรกายภาพประกอบด้วย

1. อาคาร หมายถึง ตัวอาคาร โครงสร้าง พื้น ผนัง หลังคา เป็นสิ่งปลูกสร้างโดยใช้พื้นที่อาคาร เพื่อการอยู่อาศัย ที่ทำงาน หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นตามความต้องการของเจ้าของอาคารหรือผู้ใช้อาคารนั้นๆ

2. สถานที่ หมายถึง ที่ดิน บริเวณภายนอกอาคารหรือพื้นที่โดยรอบอาคาร อันได้แก่ สวน สนาม สระน้ำ ถนน ทางเดิน ที่จอดรถ ฯลฯ

3. ระบบประกอบอาคาร หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกภายในและภายนอกอาคาร ได้แก่

3.1 ระบบเครื่องกล เช่น ระบบปรับอากาศ ระบบลิฟต์โดยสาร ระบบปั๊มน้ำ

3.2 ระบบไฟฟ้า เช่น ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบไฟฟ้ากำลัง ระบบไฟฟ้าสำรอง

3.3 ระบบหม้อแปลงไฟฟ้า ฯลฯ

3.4 ระบบประปาและระบบสุขาภิบาล เช่น ระบบประปา ระบบบำบัดน้ำเสีย ฯลฯ

3.5 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบความปลอดภัย เช่น ระบบสัญญาณกริ่งเตือนภัย

3.6 ระบบตรวจจับควันไฟ ระบบโทรทัศน์วงจรปิด ระบบสายฉีดน้ำดับเพลิง ระบบควบคุม การเข้าออก ฯลฯ

3.7 ระบบสื่อสาร เช่น ระบบโทรศัพท์ ระบบเสียงตามสาย ระบบ Internet ฯลฯ

3.8 ระบบอื่นๆ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครื่องยนต์กลไกในการผลิต อุปกรณ์สำนักงานต่างๆ ครุภัณฑ์ เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ

(เสรีชัย, 2553) ยังกล่าวอีกว่า ในทางปฏิบัติเรายังอาจพบว่า ความหมายของ Facility ในอีกหลายทาง เช่น

Facility/Facilities หมายถึง ระบบประกอบอาคาร หรือระบบวิศวกรรมอาคาร (Plants/Building systems)

Facility หมายถึง อาคารและสถานที่ (Building and Ground)

Facility หมายถึง พื้นที่และสถานที่ทำงาน (Workspace and Workplace)

Facility หมายถึง ระบบกายภาพ ประกอบด้วย ทรัพยากรกายภาพ (Physical resources) และการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

Facility หมายถึง สินทรัพย์ประเภทอาคารที่ก่อให้เกิดรายได้ และหากเป็นในระดับของเมือง Facility ยังอาจหมายถึง สาธารณูปโภคของเมือง (City infrastructure) หรืออาจหมายถึงสภาพแวดล้อมในการอยู่อาศัยของเมือง (City support environment) ได้ด้วย ทั้งนี้ ยังอาจพบคำอื่นๆ ที่มีความหมายใกล้เคียง Facility ได้แก่ คำว่า Plans, Estate, Property, Premises เป็นต้น

(เสรีชัย, 2553) ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้ว Facility หมายถึง สิ่งปลูกสร้าง สถานที่และบริเวณ อุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งงานบริการที่เกิดขึ้นภายในสิ่งปลูกสร้างหรืออาคารนั้นๆ ที่อำนวยความสะดวกเสริมให้การทำงานขององค์กรภายในอาคารนั้น ดำเนินหรือเป็นไปได้ โดยเรียกรวมกันว่า ระบบกายภาพ

โดยพื้นฐานของ “ระบบกายภาพ” หรือ “Facility” จึงประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ประการ คือ

1. ทรัพยากรกายภาพ หมายถึง ส่วนที่เป็นปัจจัยกายภาพทั้งหมดที่รองรับการดำเนินกิจกรรมขององค์กร
2. งานปฏิบัติการ/บริการ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อประกอบและรองรับการใช้ทรัพยากรกายภาพ

เสรีชัย (2553) โดยพื้นฐานแล้ว ระบบกายภาพ หรือ Facility เป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานของการทำงานขององค์กรทั่วไป แต่เดิม ความสำคัญของระบบกายภาพมักถูกละเลยหรือมองข้าม โดยถูกมองว่าเป็นเพียงต้นทุนค่าใช้จ่าย แต่หากวิเคราะห์อย่างละเอียด จะพบว่าระบบกายภาพมีความสำคัญต่อผู้ครอบครองในหลายด้าน ได้แก่

1. นัยสำคัญด้านการเงินและการลงทุน ซึ่งได้แก่ ก่อให้เกิดรายจ่าย การส่งผลต่องบการเงินขององค์กร และการเป็นทรัพย์สิน

2. นัยสำคัญด้านการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการทำงานและการใช้ชีวิตของผู้ที่ทำงาน ได้แก่ การเป็นสถานที่ปฏิบัติงาน ประกอบกิจกรรม ประชุม พบปะ การเป็นสภาพแวดล้อมในการทำงานและเป็นปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อให้การทำงาน ธุรกิจขององค์กร ดำเนินไปได้

3. นัยสำคัญทางอ้อม ได้แก่ การส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์องค์กร การส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบและการส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบกายภาพ มีส่วนสำคัญและสามารถส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินการขององค์กรได้หากระบบกายภาพขององค์กรใดๆ ก็ตามมีการบริหารจัดการที่ดี สามารถจัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญในกระบวนการผลิต หรือส่งผลกระทบต่อคุณภาพการผลิตขององค์กร ในอีกทางหนึ่ง ก็จัดเป็นต้นทุนสำคัญ ที่มีรายการค่าใช้จ่ายมากมาย ดังนั้นการใช้ทรัพยากรกายภาพอย่างไม่คุ้มค่าย่อมก่อให้เกิดการสูญเสียเปล่าและสิ้นเปลืองมหาศาล

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ คือ ทรัพยากรและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เพื่อให้บริการทางนันทนาการ ซึ่งหมายรวมไปถึงพื้นที่หลักในการให้บริการ ระบบไฟฟ้าและสาธารณูปโภคและส่วนที่ใช้ในการปฏิบัติงานหรือให้บริการทางนันทนาการที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนที่เป็นทรัพยากรกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการจะถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนอง และรองรับการให้บริการทางนันทนาการ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์หลักของหน่วยงานบริการนันทนาการและออกแบบให้ตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้บริการทางนันทนาการ (Mull, Beggs, และ Renneisen, 2009; วิพงษ์ชัย, 2556)

ประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

หากจำแนกตามคุณลักษณะและองค์ประกอบของทรัพยากรกายภาพ เราสามารถจำแนกประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ได้ดังนี้

1. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการในร่ม (Indoor Recreation Facility)
2. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation Facility)
3. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการทางน้ำ (Aquatic Recreation Facility)

คุณลักษณะและองค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีดังนี้

1. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการในร่ม (Indoor Recreation Facility)

มีคุณลักษณะและองค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 พื้นที่การผลิตและดำเนินการ (Production Space) ประกอบด้วย

- 1.1.1 พื้นที่หลัก (Main Areas)

- 1.1.2 พื้นผิวที่ปรากฏ (Surfaces)

- 1.1.3 ข้อกำหนด / กฎเกณฑ์ / ข้อกำหนด (Illumination)
- 1.1.4 ระบบไฟฟ้า (Electrical Systems)
- 1.1.5 ระบบท่อ / ท่อประปา (Plumbing)
- 1.1.6 เกี่ยวกับระบบเสียง (Acoustic)
- 1.2 การควบคุม สภาพอากาศ (Climate Control) ประกอบด้วย
 - 1.2.1 การระบายอากาศ (Ventilation)
 - 1.2.2 เครื่องปรับอากาศ (Air Conditioning)
- 1.3 สาธารณูปโภค (Utilities) ประกอบด้วย
 - 1.3.1 พลังงานไฟฟ้า (Electricity)
 - 1.3.2 สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งโสโครก (Sanitation)
 - 1.3.3 ระบบน้ำ / ประปา (Water)
- 1.4 โครงสร้างภายนอกหรือด้านนอกตัวอาคาร (Exterior) ประกอบด้วย
 - 1.4.1 ภูมิสถาปัตยกรรมหรือภูมิทัศน์ (Landscape)
 - 1.4.2 การชลประทาน / การรดน้ำ (Irrigation)
 - 1.4.3 การเข้าถึงของยานพาหนะ (Vehicle Access)
 - 1.4.4 ทางเดิน (Walkways)
 - 1.4.5 ที่จอดรถ (Parking)

2. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation Facility)

มีคุณลักษณะบางส่วนที่เหมือนกับ indoor เช่น พื้นที่ภายนอก แสง ระบบชลประทาน และทางเดิน แต่ก็มีส่วนที่มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ซึ่งเป็นไปตามลักษณะเฉพาะของผลิตภัณฑ์นันทนาการกลางแจ้ง Outdoor Recreation Product ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการออกแบบ สิ่งปลูกสร้าง และสาธารณูปโภค โดยคุณลักษณะและองค์ประกอบของทรัพยากรกายภาพทางนันทนาการกลางแจ้งมีดังนี้

2.1 สถานที่ตั้ง (Site) สถานที่ตั้งของ ทรัพยากรกายภาพทางนันทนาการกลางแจ้ง (Outdoor Recreation Facility) ต้องเลือกขนาดให้เหมาะสมกับ การ Products ที่ให้บริการ มีความเหมาะสมกับระบบสนับสนุนต่างๆ และต้องคำนึงถึงการต่อขยายหากประสบความสำเร็จ

2.2 ภูมิประเทศ แผนที่ (Topography) ประกอบด้วย

2.2.1 แผ่นดิน (Land)

2.2.2 พืชพันธุ์ที่อยู่รายรอบ (Surround Vegetation)

2.2.3 แหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำ (Water and Storm water)

2.2.4 Climate สภาพอากาศ

2.3 พื้นที่การผลิตและดำเนินการ (Production Space) ประกอบด้วย

2.3.1 แผนผัง (Layout)

2.3.2 การกำหนดทิศทาง (Orientation)

2.3.3 การระบายน้ำ (Drainage)

2.3.4 สิ่งกีดขวางและรั้ว (Barrier and Fences)

2.3.5 ภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape)

2.3.6 พื้นดิน (Surfaces)

2.4 Support System ระบบสนับสนุน

2.4.1 การเข้าถึงพื้นที่ (Access)

2.4.2 สาธารณูปโภค (Utilities)

2.4.3 แสงสว่าง (Lighting)

2.4.4 การชลประทาน / การรดน้ำ (Irrigation)

2.4.5 ความสะดวกสบาย (Conveniences)

2.4.6 ที่นั่ง (Seating)

3. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการทางน้ำ (Aquatic Recreation Facility)

ประกอบด้วย

3.1 แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (Waterfronts) เป็นทรัพยากรกายภาพทางน้ำที่อยู่กลางแจ้ง (Outdoor Aquatic Facility) ซึ่งได้แก่ ทะเลสาบ (Lake) ชายหาด (Beach) แม่น้ำ (River)

3.2 สระว่ายน้ำ (POOLS) เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางน้ำที่เป็นพื้นฐาน (Basic Aquatic Facilities) สามารถสร้างได้ทั้งแบบในร่ม (Indoors) และ กลางแจ้ง (Outdoors) และสามารถอยู่ในทรัพยากรกายภาพทางนันทนาการ (Recreation Facilities) ประเภทอื่นๆ ได้ โดยในสระว่ายน้ำจะประกอบด้วยอุปกรณ์พื้นฐาน ได้แก่ บอร์ดกระโดดน้ำ (Diving Board) สไลด์ (Slide) พื้นที่ว่ายน้ำ (swimming areas) และพื้นที่น้ำลึก เป็นต้น

3.3 สวนน้ำ (Water Park) ถูกออกแบบมาเพื่อให้ความบันเทิงอย่างเต็มที่ผ่านสายน้ำและอุปกรณ์เครื่องเล่นทางน้ำต่างๆ) สามารถสร้างได้ทั้งแบบในร่ม (Indoors)

และกลางแจ้ง (Outdoors) สวนน้ำ (Water Park) ประกอบด้วยอุปกรณ์สร้างความบันเทิง ได้แก่ Water slides , Wave Attractions Spray Features, Toddler Play Areas, Shallow entries

การดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการทางน้ำ (Aquatic Facility Operation) ประกอบไปด้วยการดำเนินงานในด้านต่างๆ ดังนี้

1. Staffing เจ้าหน้าที่ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ในงานด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 เจ้าหน้าที่บำรุงรักษา (Additional Staff)

1.2 เจ้าหน้าที่ธุรการทั่วไป

1.3 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและช่วยชีวิตทางน้ำ (Lifeguards)

1.4 ผู้สอน (Instructors) ประกอบไปด้วย

1.4.1 ผู้สอนว่ายน้ำ (Swim Instructor)

1.4.2 ผู้สอนการออกกำลังกายทางน้ำ (Water Exercise Instructor)

1.4.3 นักกิจกรรมบำบัดทางน้ำ (Aquatic Therapists)

2. การรักษาความปลอดภัยของสิ่งอำนวยความสะดวกทางน้ำ (Aquatic Facility Safety)

ผู้ให้บริการจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ต้องปลอดภัยอย่างเข้มงวดจะต้องมีการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัย และฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เรื่องความปลอดภัยและการช่วยชีวิต รวมทั้งออกแบบขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน พร้อมทั้งควบคุมความเสี่ยงและตรวจตราความปลอดภัยอย่างเข้มข้น

3. การบำรุงรักษาและสุขอนามัย (Maintenance and Hygiene)

4. ระบบเครื่องกล ในสิ่งอำนวยความสะดวกทางน้ำ (Mechanical System)

ในประเทศไทย มีองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่ให้บริการทางนันทนาการทั้งในด้านของสถานที่ กิจกรรม หรือการจัดโปรแกรมนันทนาการ ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการได้ 2 ลักษณะ คือ

1. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่จัดบริการโดยภาครัฐ (Public Recreation Facilities) เป็นศูนย์นันทนาการชุมชน ศูนย์กีฬา สระว่ายน้ำ เป็นต้น

2. สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่จัดเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะสมาชิกโดยภาคเอกชน (Private Recreation Facilities) เป็นทรัพยากรกายภาพของหน่วยงานบริการสมาชิกเฉพาะกลุ่มเพื่อหวังผลกำไร ประกอบไปด้วย หน่วยงานภาคธุรกิจและบริษัทท่องเที่ยว เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการสร้างผลกำไรให้เข้ามาในหน่วยงาน มีการทำการตลาดเพื่อเข้าถึงผู้บริโภค โดย

นำเสนอบริการนันทนาการในรูปแบบต่างๆ พร้อมคิดค่าบริการ เช่น สนามกอล์ฟเอกชน ศูนย์ออกกำลังกาย โรงแรม รีสอร์ท เป็นต้น

องค์ประกอบของสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีการแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ทรัพยากรทางกายภาพ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นสิ่งก่อสร้างและวัตถุประกอบรวมกันขึ้น เป็นสถานที่จัดไว้เพื่อรองรับกิจกรรมและวัตถุประสงค์ในการดำเนินการหนึ่ง ประกอบด้วยอาคาร พื้นที่ ระบบประกอบอาคาร บริเวณโดยรอบ ภูมิทัศน์ และอุปกรณ์ภายในอาคาร

2. การบริการ หมายถึง กิจกรรมที่ให้บริการเพื่อรองรับการทำงานและการใช้บริการ เพื่อให้ได้รับความสะดวกปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมที่ดี โดยสามารถแบ่งงานบริการออกเป็น 3 ประเภทย่อย ได้แก่ 1. การดูแลรักษา 2. งานบริการ และ 3. งานบริการสำนักงาน

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (Recreation Facility Management) เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินงาน ผู้ให้บริการนันทนาการแก่ชุมชนจะต้องจัดการในทุกสิ่งที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร งบประมาณ การตลาด ประชาสัมพันธ์กิจกรรม กำหนดการบริหาร และประเมินผล สมาคมการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกนานาชาติ (The International Facility Management Association: IFMA.) ได้กล่าวถึงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกว่า มีความครอบคลุมกับหลากหลายสาขาวิชาเป็นกระบวนการบูรณาการการทำงานระหว่างสถานที่ ผู้คน งานขององค์กรและเทคโนโลยี เป็นการประสานความรู้ร่วมกันทางด้านการบริหารธุรกิจกับศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมพฤติกรรมและวิศวกรรม เพื่อจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งแวดล้อมขององค์กร (The International Facility Management Association: 2013)

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นการทำให้ระบบกายภาพทรัพยากรกายภาพทำงานสอดคล้องและสมดุลตามเป้าหมาย พันธกิจ ลักษณะกิจกรรมขององค์กรนั้นมุ่งเน้นการจัดการ ดูแลรักษาและบริการเพื่อให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการทำงานสอดคล้อง ส่งเสริม และตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้อาคาร อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ปฏิบัติงานด้านอาคารเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนกิจกรรมขององค์กรได้เป็นอย่างดีทั้งในระยะสั้นและยาว ลดการสูญเสีย และสิ้นเปลือง

น้อยลง เกิดการใช้อาคารอย่างมีประสิทธิภาพ (บัณฑิตจุลาลัยและเสรีชัย ไซติวานิช, 2547; (เสรีชัย ไซติวานิช, 2553); (พิมพ์พิทยา จารุญวงษ์, 2551)

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจะมุ่งเน้นให้มีการใช้และจัดการอาคาร สถานที่ ระบบประกอบอาคาร พื้น ที่ และองค์ประกอบอื่นที่มีสภาพจะเป็นทรัพยากรกายภาพให้เกิดประโยชน์และผลตอบแทนแก่องค์กรในฐานะที่เป็นทรัพยากรสำคัญ เช่นเดียวกับทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรเงิน การบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจะมุ่งเน้นให้การให้บริการต่อผู้คนในอาคาร (People) การทำงาน (Process) และอาคาร สถานที่ (Place) ให้สามารถทำงานได้อย่างสอดคล้อง และบรรลุผลสำเร็จขององค์กรตามที่มุ่งหมายไว้ (บัณฑิตจุลาลัย และเสรีชัย ไซติวานิช. 2547; Kincaid. 1994) การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนั้นทนการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก ดังนี้ (; Barrett. 1995; (พิมพ์พิทยา จารุญวงษ์, 2551)

1. ส่วนงานบริหารจัดการ (Strategic FM)

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ด้านการกำหนดนโยบาย วางแผน จัดการแผน กำหนดทิศทางและดำเนินการในระดับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ อำนาจการ สั่งการ ควบคุม กำกับติดตามและประเมิน นอกจากนี้ยังต้องบริหารทรัพยากรเพื่อให้องค์กรมีทรัพยากรกายภาพที่เพียงพอและสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะกลางและระยะยาว

2. ส่วนงานปฏิบัติการ (Operation FM)

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการในระดับปฏิบัติ ได้แก่ งานบริการ ด้านอาคารสถานที่ เช่น งานดูแลบำรุงรักษาอาคาร งานรักษาความสะอาด งานรักษาความปลอดภัย และงานบริการอื่นๆ ตามความต้องการเฉพาะของผู้ใช้และอาคารนั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในอาคารได้รับความสะดวกปลอดภัย ประกอบด้วย

2.1 การดูแลรักษาอาคาร เป็นงานทางด้านเทคนิคอาคารมีหน้าที่หลักในการควบคุมดูแลบำรุงรักษาและซ่อมแซมอาคารและระบบประกอบอาคารให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา ได้แก่

2.1.1 อาคาร

2.1.2 พื้นที่อาคาร

2.1.3 ระบบประกอบอาคาร ประกอบไปด้วยระบบปรับอากาศ

ระบบระบายอากาศ ระบบอัดอากาศ ระบบไฟฟ้า ลิฟต์ ระบบสุขาภิบาล ระบบสื่อสาร ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบดับเพลิง เป็นต้น

2.1.4 พื้นที่และบริเวณโดยรอบ

2.1.5 ภูมิทัศน์และสวน

2.1.6 เฟอรนิเจอร์และอุปกรณ์ภายในอาคาร

2.2 การบริการ คือ กิจกรรมที่ให้บริการเพื่อรองรับการทำงานและการใช้อาคารเพื่อให้อาคารสามารถใช้งานได้ผู้ใช้อาคารได้รับความสะดวกปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมที่ดีเมื่อเข้าใช้อาคาร ได้แก่ การบริการขั้นพื้นฐาน การบริการสำนักงานหรือบริการเฉพาะ

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนงานบริหารจัดการ (Strategic FM) และส่วนงานปฏิบัติการ (Operation FM) โดยกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เริ่มจากกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร ประเมินการจัดหาและให้บริการนันทนาการ ศึกษาเพื่อดูว่าบริการอะไรที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ประเมินความต้องการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ระบุและประเมินทรัพยากรโดยตรวจสอบสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในแง่ของการพร้อมใช้งานและความเหมาะสม คัดสรรวิธีการจัดการ กำหนดและทบทวนกลวิธีจัดทำแผนปฏิบัติการ สดุดำเนินการติดตามและประเมินผล

รูปแบบกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีขั้นตอนดังนี้ (Torkidsen.2005)

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร

การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร เกี่ยวข้องกับพื้นฐานปรัชญาในการให้บริการแก่ชุมชนและบทบาทขององค์กร

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินการจัดหาและให้บริการนันทนาการ

โดยระบุประเภท ขอบเขต และผู้รับผิดชอบสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่ว่าจะเป็นของรัฐ งานอาสาสมัครหรือภาคธุรกิจ ดำเนินการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล การใช้ประโยชน์ การจัดการ การกำหนดระดับความต้องการและขีดความสามารถในการรองรับ การศึกษาทางประชากร ความหนาแน่นของที่อยู่อาศัยและพื้นที่เฉพาะในชุมชน การวิเคราะห์เรื่องการคมนาคมเพื่อเข้าถึงแหล่งนันทนาการ

ขั้นตอนที่ 3 ขอคำปรึกษา

ขอคำปรึกษาเพื่อดูว่าบริการอะไรที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยการสอบถามจากผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชน และหารือกับหน่วยงานต่างๆ ในชุมชน เช่น หน่วยงานด้านศิลปะ และกีฬา การศึกษา โรงเรียน หน่วยงานในท้องถิ่น เพื่อหลีกเลี่ยงการให้บริการที่ซ้ำซ้อน

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความต้องการ

ประเมินความต้องการโดยสร้างโมเดลความต้องการที่ใช้ข้อมูลระดับชาติ ท้องถิ่น ข้อมูลประชากร ผลการวิจัยที่ระบุถึงความต้องการต่างๆ

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ (Demand) อุปทาน (Supply)

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ อุปทาน และเปรียบเทียบระดับอุปสงค์ที่เป็นไปได้กับบริการ จะเป็นข้อมูลที่นำมาจัดลำดับความสำคัญเพื่อพัฒนางานบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 ระบุและประเมินทรัพยากร

โดยตรวจสอบสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในแง่ของการพร้อมใช้งาน และความเหมาะสม เช่นที่ตั้ง ขนาด การคมนาคม สิ่งแวดล้อม ควรศึกษาความเป็นไปได้เพื่อนำไปสู่การวางแผนเกี่ยวกับต้นทุนและรายได้ รวมไปถึงต้องพิจารณาเรื่องการขออนุญาต และเงื่อนไขต่างๆ ประกอบการวางแผนด้วย

ขั้นตอนที่ 7 คัดสรรวิธีการจัดการ

พิจารณาทางเลือกที่หลากหลายในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกในแต่ละประเภทอาจต้องเลือกใช้วิธีการจัดการที่ต่างกัน

ขั้นตอนที่ 8 กำหนดและทบทวนกลวิธี

ผู้รับผิดชอบต้องจัดทำแผนนั้นหนาการท้องถิ่นและแผนเฉพาะ แผนการพัฒนาระยะสั้น ระยะกลาง สำหรับพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยกำหนดบทบาทของอย่างชัดเจน กลวิธีทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นจะกำหนดบทบาท นโยบาย วัตถุประสงค์การพัฒนา และการจัดการรวมทั้งแผนปฏิบัติการ ขององค์กร

ขั้นตอนที่ 9 แผนปฏิบัติการ

ต้องมีแผนปฏิบัติการที่มีวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการ และการวัดที่ชัดเจน กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบเพื่อให้มั่นใจว่าภารกิจจะสำเร็จทันเวลา

ขั้นตอนที่ 10 ติดตามและประเมินผล

ประเมินผลกระทบที่มีต่อชุมชน มีการทบทวนกลวิธีเป็นไปตามระยะเวลา ตามการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

การวางแผนและบริหารงานจะดำเนินเป็นวงจรซ้ำๆ และต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ริเริ่มสิ่งใหม่ ปรับปรุง ปรับเปลี่ยน ดำเนินการ ประเมิน เป็นวงจร เมื่อความต้องการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลง จึงต้องจัดให้ตรงความต้องการของตลาด โดยกระบวนการในเบื้องต้นที่อาศัยประสบการณ์และทฤษฎีมาช่วยในการวางแผนงานและการบริหารงาน

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นปัจจัยสำคัญของทุกองค์กรที่มีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานและก่อให้เกิดผลผลิตภายในองค์กรนั้นๆ ในอีกด้านหนึ่งจัดเป็นภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากที่องค์กรต้องรับภาระ บริหารดูแลการบริหารทรัพยากรกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องกำกับ ดูแลระบบกายภาพขององค์กรเพื่อให้สอดคล้องและตอบสนองต่อการทำงานและกิจกรรมขององค์กรโดยหน้าที่ของงานการบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการบริหารไม่มีรูปแบบตายตัวหรือเฉพาะเจาะจงแต่จะผันแปรไปตามลักษณะการทำงาน กิจกรรมและผู้ใช้ประโยชน์ ซึ่งมีความต้องการสภาพแวดล้อมที่ทำงานแตกต่างกันไป การบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการต้องเข้าใจถึงลักษณะการทำงานขององค์กรอย่างถ่องแท้และแม่นยำ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรและผู้ใช้งานมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นด้านสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน การดูแลรักษาซ่อมแซมระบบประกอบอาคาร การรักษาความสะอาด การรักษาความปลอดภัยให้อยู่ในสภาพที่ตอบสนองการใช้งานตลอดจน เพิ่มมูลค่าของทรัพยากรกายภาพด้วย (ณัฐสุตธิ์ บุณยะวัฒน์, 2551; ปรางค์วิทย์ ภูพุกสกุล, 2546)

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับหน่วยงานบริการสิ่งอำนวยความสะดวกนันทนาการ

ในปัจจุบันเราปฏิเสธไม่ได้ว่าระบบสารสนเทศนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริการจัดการ การตัดสินใจ และการดำเนินงานในหน่วยงานบริการนันทนาการ หน่วยงานมากมายได้นำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น การนำระบบการสมัครเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการชุมชนผ่านทางเว็บไซต์มาใช้ การจัดระบบฐานข้อมูลทะเบียนสมาชิกของศูนย์นันทนาการชุมชน การใช้เว็บไซต์และเครือข่ายสังคม (Social Network) เพื่อการประชาสัมพันธ์นันทนาการชุมชน การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อประกอบการประชุมและตัดสินใจในประเด็นต่างๆ หรือการใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) มาใช้จัดการเชิงพื้นที่และวางแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาตินันทนาการในสถานที่ท่องเที่ยวและอุทยานแห่งชาติ (วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว, 2556)

การมีระบบสารสนเทศก็เพื่อที่จะสามารถบริหารทรัพยากรขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานประจำวัน เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของผู้บริหารและเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของบุคลากรในระดับต่างๆ ในหน่วยงาน (พลพฐ ปิยวรรณ และ สุภาพร เชิงเอี่ยม. 2552) โดยระบบสารสนเทศหลักในหน่วยงานบริการนันทนาการโดยทั่วไปนั้นมี 4 ประเภท (Kenneth C.Laudon, Jane P. Laudon. 2003; วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. 2556) ได้แก่

1. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (Operational – level System) สนับสนุนการทำงานของผู้บริหารในส่วนปฏิบัติงานโดยการช่วยบันทึกรายละเอียดของงานระดับล่างและรายการธุรกรรมข้อมูล (Transaction)

2. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้ชำนาญการ (Knowledge – level System) วัตถุประสงค์หลักคือให้ความช่วยเหลือในการรวบรวม การค้นหา และการประสานความรู้ใหม่ รวมทั้งควบคุมการเผยแพร่และนำเสนอข้อมูลภายในองค์กร

3. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Management – level System) เป็นการบริหารของผู้บริหารระดับกลาง ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารมักมีการทำรายงานสรุปตามระยะเวลา มากกว่าการทำรายงานเป็นครั้งคราว เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi - Structured) การตอบคำถามประเภทนี้มักจะต้องการข้อมูลจากทั้งภายในองค์กรและจากแหล่งอื่นภายนอกองค์กร จึงไม่สามารถนำมาจากฐานความรู้ในระบบสารสนเทศสำหรับผู้ปฏิบัติงานเพียงแหล่งเดียว

4. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้กำหนดกลยุทธ์ หรือการแผนระยะยาว (Strategic – level System) ช่วยผู้บริหารระดับสูงในการแก้ไขและกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจระยะยาว และแนวโน้มของสิ่งที่อาจเกิดขึ้นทั้งในองค์กรและสิ่งแวดล้อมภายนอก ที่กล่าวมาในข้างต้นเป็นระบบสารสนเทศหลัก แต่หากจำแนกระบบสารสนเทศที่นำมาใช้สนับสนุน

การทำงานในหน่วยงานบริการนันทนาการแก่ชุมชน สามารถแบ่งรูปแบบของระบบสารสนเทศตามแนวคิดของ เคนเนท เลาดอน และจีนส์ เลาดอน (Kenneth C.Laudon, Jane P.Laudon. 2003) องค์การอุทยานและนันทนาการแห่งชาติ หรือ NRPA (National Recreation and Park Association. 2005) ได้ดังนี้ (วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. 2556)

1. ระบบสนับสนุนผู้บริหารระดับสูง (Executive Support System: ESS)

ระบบสนับสนุนผู้บริหารระดับสูง เป็นระบบที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลจากทั้งภายในและภายนอกองค์กรมาให้แก่ผู้บริหารในการแก้ไขปัญหาและแผนกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ ลักษณะของสารสนเทศที่ออกมา

จะเป็นรายงานสรุปต่างๆ สำหรับผู้บริหาร รายงานสรุปสถิติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เป็นต้น (วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว, 2556)

2. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information Systems)

ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information Systems) หรือ MIS เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำมาประมวลผลและนำเสนอสารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ ของผู้บริหาร ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) (ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ และ ไพบูลย์ เกียรติโกมล, 2542)

3. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System: DSS)

ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System: DSS) เป็นระบบสารสนเทศที่นำมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร โปรแกรมสำเร็จรูปที่จัดเป็นโปรแกรมประเภทระบบสนับสนุนการตัดสินใจ หรือ DSS ได้แก่ โปรแกรมที่ใช้แนวทางของแผนตารางทำการ (Worksheet) โปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซล (Microsoft Excel) เป็นต้น

4. ระบบผู้เชี่ยวชาญ (Knowledge Work System: KWS)

เป็นระบบที่ใช้สนับสนุนกลุ่มผู้ที่มีความรู้สูง (Knowledge Workers) ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมโยงกับข้อมูลสำหรับการออกแบบและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ เช่น ฐานข้อมูลงานวิจัยและพัฒนา เว็บไซต์ ระบบ สารสนเทศที่เกี่ยวกับนวัตกรรมใหม่ๆ เป็นต้น

5. ระบบสำนักงาน (Office System)

ระบบสารสนเทศสำนักงานมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะอำนวยความสะดวก ในการติดต่อสื่อสารระหว่างพนักงานภายในองค์กรเดียวกันและติดต่อภายนอกองค์กร สนับสนุนระบบการทำงานประจำและผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลโดยตรง เช่น การจัดทำเอกสาร หรือการจัดทำตารางงาน จดหมาย โดยจัดทำสารสนเทศผ่านโปรแกรมประเภทไมโครซอฟท์ออฟฟิศ (Microsoft Office) ไมโครซอฟท์โปรเจ็ค (Microsoft Project) หรือระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-document)

6. ระบบประมวลผลรายการธุรกรรมข้อมูล (Transaction Processing System: TPS)

ระบบประมวลผลรายการธุรกรรมข้อมูล (Transaction Processing System: TPS) ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานในแต่ละวันของสนับสนุนผู้ทำงานระดับปฏิบัติการประจำวัน ที่บันทึก

รายการที่เกิดจากการปฏิบัติงาน เช่น ระบบการชำระค่าบริการ ระบบการจองสถานที่จัดกิจกรรม ระบบค่าตอบแทน ระบบข้อมูลพนักงาน

7. ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS)

ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (Geographic Information system: GIS) คือระบบคอมพิวเตอร์เกี่ยวข้องกับการรวบรวม นำเข้า จัดเก็บ จัดการและวิเคราะห์ “ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data)” ที่นำเสนอในรูปแบบของภาพกราฟิก (Graphic) แผนที่ (Map) โดยเชื่อมโยงกับ “ข้อมูลเชิงบรรยาย (Attribute Data)” ที่อธิบายคุณลักษณะต่างๆ หรือฐานข้อมูล (Database) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพิกัดทางภูมิศาสตร์ของสถานที่ตามความเป็นจริง การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งสองประเภทเข้าด้วยกันทำให้สามารถแสดงข้อมูลทั้งสองประเภทได้พร้อมๆ กันอย่างเป็นระบบ ตัวอย่างเช่น ที่อยู่บ้านเลขที่ สัมพันธ์กับตำแหน่ง เส้นรุ้ง เส้นแวง และตำแหน่งในแผนที่ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเรียกใช้สารสนเทศทางภูมิศาสตร์ที่มีความถูกต้อง เพียงตรง และแม่นยำ มาประกอบการจัดการ และการตัดสินใจได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว (Star. Jeffrey และ Estes. John, 1990) ศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประกอบการตัดสินใจ. 2010; วิพงษ์ชัย ร้องชันแก้ว. 2556)

8. ระบบสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์และการตลาด

การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) เป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในหน่วยงาน องค์กรและสถาบันต่างๆ ทั้งนี้เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่าง

ผู้ดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง สามารถหวังผลในความร่วมมือและสนับสนุนจากกลุ่มเป้าหมายได้ การประชาสัมพันธ์ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า "Public Relations" โดย "Public" แปลว่า ประชา คือ ประชาชน กลุ่มชน สาธารณชน และ "Relations" แปลว่า สัมพันธ์ คือ ความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องด้วยหรือการผูกพัน การประชาสัมพันธ์เป็นการชี้แจงข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการสื่อสารด้วยเพื่อโน้มน้าวให้กลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานและกลุ่มเป้าหมาย และยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้หน่วยงานอีกด้วย (วิพงษ์ชัย ร้องชันแก้ว. 2556) เสรี วงษ์มณฑา (2540, น.1) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำทั้งสิ้นทั้งปวงที่เกิดจากการวางแผนล่วงหน้า ในการที่จะสร้าง ความเข้าใจกับสาธารณะชนที่เกี่ยวข้องเพื่อก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี สร้างภาพพจน์ที่ดีที่จะนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างหน่วยงานและสาธารณะชนที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการสนับสนุนและความร่วมมือเป็นอย่างดี

ปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำการประชาสัมพันธ์และการทำการตลาดขององค์กรหรือบริษัทต่างๆ รอสแมนและชเลทเตอร์ (Rossman. J Robert และ Schlatter. Barbara Elwood, 2008) กล่าวว่า เราสามารถใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมโปรแกรมนันทนาการได้ โดยใช้ เวิลด์ ไวด์ เว็บ (www) อีเมลล์ (E-mail) เคเบิลและทีวีสาธารณะ ยิ่งในปัจจุบันที่เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและ เวิลด์ ไวด์ เว็บ (www) กลายมาเป็นเทคโนโลยีหลักในปัจจุบัน และโลกได้เข้าสู่ยุคเว็บ 2.0 เป็นยุคที่สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ได้รับความนิยมและมีอิทธิพลเป็นอย่างมากในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะสื่อในกลุ่มเครือข่ายสังคม (Social Network) เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) เป็นต้น องค์กรและหน่วยงานทางนันทนาการทั้งไทยและต่างประเทศจึงได้ใช้เทคโนโลยีนี้ในการประชาสัมพันธ์และทำการตลาด เพื่อเชิญชวนคนเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมของตน จากการศึกษาพบว่าในปัจจุบัน หน่วยงานบริการนันทนาการทั้งไทยและต่างประเทศได้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการประชาสัมพันธ์และทำการตลาด ได้แก่ 1. เว็บไซต์ (Website) 2. อีเมลล์ (E-mail) 3. สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) (วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว, 2556)

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและคำนิยามของ ความคิดเห็น ไว้ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2530) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง หากลองความเหินนั้นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่าง ต่อสถานการณ์ภายนอก

บุญมี เลากุลศานต์ (2531) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น เป็นท่าทีความรู้สึก ที่มีต่อบุคคลหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีทั้งในลักษณะต่างๆ เช่น ส่งเสริม คิดเห็น สนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุน และปฏิบัติตาม ด้วยความเต็มใจ และในลักษณะต่อต้าน เช่น ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

จำรอง เงินดี (2534, น.2) ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ ความคิดเห็นนั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการแสดงออกของทัศนคติ สังเกตและวัดได้จากคน แต่มีส่วนที่แตกต่างไปจากทัศนคตินั้นเจ้าตัวอาจจะตระหนักหรือไม่ตระหนักก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534, น.78) ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติการที่บุคคลกล่าวว่าเรามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

อนันต์ ชันทรราช (2535) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการ ประสพการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็นเพื่อขอรับการสนับสนุนความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมและทัศนคติ โดยต่างก็เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งที่เริ่มจากค่านิยมอันเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ และทัศนคติเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบลงไปจนกระทั่งถึงความคิดเห็น ซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือ เป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้น

จารุวรรณ บุญรอด (2549) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากการพูดหรือเขียน โดยมีการอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสพการณ์ และสภาพแวดล้อม และการแสดงความคิดเห็น อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

ชาญ ณรงค์ คำเพชร (2549) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เกิดจากการรับรู้ เรียนรู้ของบุคคลนั้นๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนากุล (2549, น.9) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางความคิด ทำที่ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสพการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน และปฏิบัติตามความเต็มใจหรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ และไม่ปฏิบัติตาม

องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น ทริอันดิส (สมรรถชัย คันธมาพันธ์, 2556อ้างอิงจาก Triandis.1971 pp.2-3) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็น มี 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) คือ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ความรู้และความคิดเป็นส่วนกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคลนั้น หมายถึง บุคคล มีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้ครบถ้วน บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก หรือลบชัดเจนมากขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ อารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรมจะเป็นสิ่งบอกลักษณะความคิดเห็นของบุคคล พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าชัดเจน ความคิดเห็นย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนเสมอ

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ฮอสแคมป์ (กิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์, 2559 อ้างอิงจาก Oskamp. 1977)

(กิตติศักดิ์, 2559); อ้างอิงจาก Oskamp. 1977) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ หมายถึง อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความผิดปกติของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งทำให้มีผลต่อความคิดเห็นด้านลบของบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล หมายถึง บุคคลเคยประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองและได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความจดจำ ฝังใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์นั้นแตกต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง หมายถึง เมื่อวัยเด็ก ผู้ปกครองเป็นที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลต่างๆ กับเด็กเป็นอย่างมาก ทำให้มีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กเช่นกัน

4. ทศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม หมายถึง เมื่อบุคคลเจริญเติบโตต้องมีกลุ่มเพื่อนและสังคมในรูปแบบต่างๆ ความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง การอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน จะทำให้มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลนั้นด้วย

5. สื่อมวลชน หมายถึง สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของพวกเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

จาเรียง ภาพจิตร (2536, น.248-249) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคมที่หลากหลาย ประกอบด้วย

1. ภูมิหลังทางสังคม คือ กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

2. กลุ่มอ้างอิง คือ การที่คนเราจะคบหาสมาคมกับใคร หรือกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ผู้ใด หรือการกระทำที่คำนึงถึงอะไรบางอย่างร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้

3. กลุ่มกระตือรือร้น หรือกลุ่มเฉื่อยชา คือ การกระทำใดที่ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นเป็นพิเศษอันจะก่อให้เกิดกลุ่มผลประโยชน์ขึ้นมาได้ ย่อมส่งผลต่อการจูงใจให้บุคคลที่เป็นสมาชิกเหล่านั้น

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือด้านพฤติกรรม เช่น การพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมา หรือที่ได้พบเจอมา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นมี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย 1.ปัจจัยส่วนบุคคล 2.ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ 3. ปัจจัยสภาพแวดล้อม คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม คือ สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

คุณสมบัติของความคิดเห็น

พัฒน์ สุขจำนงค์ (2522, น.72) ได้กล่าวถึง คุณสมบัติของความคิดเห็น ไว้ดังนี้

1. มีความคงที่ (Consistency) หมายถึง เปลี่ยนแปลงได้ยาก
2. มีทิศทาง (Direction) มีความแน่นอนต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการประเมินค่าการรับรู้ ความรู้สึกและความพร้อมที่จะกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือด้านที่เป็นลบ มีความรู้สึกรับรู้ถึงความดีหรือเลว มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น และพร้อมที่จะสนับสนุนหรือต่อต้าน
3. มีความเข้มข้น (Magnitude) หมายถึง เป็นไปในทางบวก ทางลบ มากหรือน้อยตามค่านิยม และความสำคัญของสิ่งนั้นๆ ความคิดเห็นของบุคคลนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยมีการเปลี่ยนแปลง

องค์ประกอบทั้ง 3 ที่กล่าวมา การเปลี่ยนแปลงจะเกิดได้มากน้อยขึ้นอยู่กับข้อมูลต่างๆ ที่บุคคลรับทราบ ประสบการณ์ที่ได้รับ ค่านิยมและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและตลอดชีวิตของบุคคล

จากการศึกษาสรุปได้ว่า คุณสมบัติของความคิดเห็นนั้น ต้องมีความคงที่ มีทิศทาง และมีความเข้มข้น ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงมากน้อยนั้นขึ้นอยู่กับบุคคล ประสบการณ์ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

การวัดความคิดเห็น

วิเชียร เกตุสิงห์ (2530, น.94) ได้กล่าวว่า การใช้แบบสอบถามสำหรับการวัดความคิดเห็น ต้องระบุให้ผู้ตอบคำถามตอบแบบชัดเจน ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างความคิดของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งแบ่งน้ำหนักของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับว่าจะเป็นไปในทางปฏิฐาน (Positive) หรือปฏิเสศ (Negative)

ไพศาล หวังพานิช (2530: 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติ ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้
2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง การวัดสามารถวัดได้แบบทางอ้อม ซึ่งวัดจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปแบบของความรู้สึกนึกคิด การคัดค้าน การสนับสนุน นอกจากนั้นยังมีขนาดและปริมาณของความรู้สึกด้วย การวัดทัศนคติทำให้ทราบทิศทางและระดับความมากน้อย

กรรณิการ์ ชูติพงศ์ศาสดวัต (2544) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นและองค์ประกอบของความคิดเห็น ประกอบด้วย ความรู้สึก ความเชื่อส่วน การประเมิน และส่วนที่เป็นพฤติกรรม การวัดสามารถดำเนินการได้ 3 องค์ประกอบ และจำเป็นต้องวัดเป็นภาพรวม โดยทำการพิจารณาจากกิริยาท่าทีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่หลายประการ มิใช่วัดจากการกระทำ พฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง การวัดความคิดเห็นสามารถบ่งบอกถึงปริมาณ (Magnitude) ความมากน้อยของความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้าและทิศทาง (Direction) ที่บอกว่ามีความคิดเห็นไปในทางด้านบวกหรือทางด้านลบ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็น วัดได้จากความคิดเห็นของบุคคล ประกอบด้วย 1.ส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ 2.ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมิน 3.ส่วนที่เป็นพฤติกรรม ซึ่งการให้ความคะแนนความคิดเห็นของผู้ตอบต่อข้อความต่างๆ นั้น ขึ้นอยู่กับข้อความว่าเป็นข้อความที่เป็นการตอบแบบสนับสนุน หรือเป็นข้อความที่เป็นการตอบแบบปฏิเสธ

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์

กระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ (2552) กล่าวว่า การตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง เช่น การขยายกำลังการผลิต การผลิตสินค้าชนิดใหม่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจ การเพิ่มหรือลดทุน หรือการถอนตัวออกจากการแข่งขัน ต่างเป็นการตัดสินใจที่มีผลต่อการดำเนินงานและอนาคตขององค์กร ซึ่งเรียกว่าการตัดสินใจ ลักษณะนี้ว่า “การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Decision)” โดยการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์จะเป็นพื้นฐานสำคัญของ “Strategic Management Process” ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) ผู้บริหาร นักกลยุทธ์ (Strategist) จะต้องศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) และสภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) การวิเคราะห์ SWOT สามารถทำการวิเคราะห์ตามปัจจัย ดังนี้ 1.จุดแข็ง (Strength) 2.จุดอ่อน (Weakness) 3.โอกาส (Opportunity) 4.อุปสรรค (Threat)

2. การกำหนดทิศทางขององค์กร (Set Organization Direction) ผู้บริหารใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์โอกาส ข้อจำกัด มาทำการประมวลผล เพื่อใช้กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร การกำหนดทิศทางขององค์กรสามารถทำได้โดยการกำหนดภารกิจและการตั้งเป้าหมาย (Mission and Goal Environment) ขององค์กร

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) คือ การนำทิศทางขององค์กรที่กำหนดไว้อย่างกว้างๆ มาพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานในอนาคตขององค์กร โดยมักจะกำหนดกลยุทธ์ตามระดับชั้นภายในองค์กร ตั้งแต่กลยุทธ์องค์กร กลยุทธ์ธุรกิจ และกลยุทธ์ตามหน้าที่ ซึ่งกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) คือ การนำกลยุทธ์ที่ถูกกำหนดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยผ่านการจัดโครงสร้าง บุคลากร และการประสานงานอย่างมีระบบ

5. การควบคุมและการประเมินกลยุทธ์ (Strategy Evaluation and Control) คือ การติดตามและตรวจสอบ (Monitoring) วิเคราะห์ปัญหา กำหนดแนวทาง ปรับปรุงและพัฒนาให้กลยุทธ์ที่กำหนดอยู่เกิดความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพื่อองค์กรจะได้คุณค่าสูงสุดจากการดำเนินงาน ตลอดจนทำการประเมินผลจากการดำเนินกลยุทธ์ว่าประสบความสำเร็จ ดังเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปพิจารณาในการพัฒนากลยุทธ์ต่อไป

รูปกระบวนการจัดการ

ระดับของกลยุทธ์ธุรกิจ

จะเห็นได้ว่าการจัดการเชิงกลยุทธ์ไม่ได้จำกัดอยู่ในผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น แต่จะดำเนินงานครอบคลุมไปทั่วองค์กร เพื่อให้องค์ประกอบทุกส่วนของธุรกิจดำเนินงานอย่างส่งเสริมและสอดคล้องกันโดยมีเป้าหมายของธุรกิจเป็นสำคัญ โดยที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนทำหน้าที่กำหนดกลยุทธ์ ซึ่งสามารถจำแนกการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์องค์การ (Corporate Strategy) ถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เช่น กรรมการผู้จัดการ (Managing Director) , ประธานกรรมการ (President) หรือหัวหน้าคณะผู้บริหาร (Chief Executive Officer; CEO) เป็นต้น ร่วมกับคณะผู้บริหารและที่ปรึกษาด้านกลยุทธ์ขององค์กร โดยคาดการณ์สถานการณ์ความต้องการในอนาคต เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ในการดำเนินงานขององค์กร โดยกลยุทธ์องค์การจะเป็นกลยุทธ์หลักของธุรกิจที่เป็นแม่แบบและแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์และการวางแผนในระดับอื่นๆ

2. กลยุทธ์ธุรกิจ (Business Strategy) ถูกกำหนดโดยผู้จัดการหรือผู้บริหารที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าธุรกิจ ถูกกำหนดโดยผู้จัดการหรือผู้บริหารที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหน่วยธุรกิจ (Business Unit) หรือ BU ที่มีอิสระและความรับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเอง โดยพยายามสร้างศักยภาพและความได้เปรียบในการดำเนินงานให้แก่หน่วยธุรกิจ ปกติกลยุทธ์ระดับธุรกิจมักเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน จนในบางครั้งถูกเรียกว่า “กลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy)”

3. กลยุทธ์ระดับเจ้าหน้าที่ (Function Strategy) ถูกกำหนดโดยผู้จัดการในแต่ละหน้าที่ทางธุรกิจ เช่น การผลิต การเงิน การตลาด และการบริหารงานบุคคล โดยมุ่งการใช้ทรัพยากรของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในระดับองค์กรและระดับธุรกิจ

รูป ระดับกลยุทธ์ ทางธุรกิจ

จะเห็นได้ว่า ไม่เพียงแต่ผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีความเข้าใจในหลักการของการจัดการเชิงกลยุทธ์อย่างลึกซึ้ง จนสามารถนำความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ออกมาประยุกต์ได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ ผู้จัดการระดับกลาง หัวหน้างาน และพนักงานทั่วไปก็ควรที่จะมีความเข้าใจและคุ้นเคยกับกลยุทธ์ธุรกิจในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะผู้จัดการและหัวหน้างานในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำกลยุทธ์มาสร้างในรูปธรรม เพราะนอกเหนือจากความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์

ธุรกิจจะช่วยให้บุคคลมีความเข้าใจร่วมกันถึงแนวทางปฏิบัติขององค์การ ส่งผลให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับปรัชญาธุรกิจและนโยบายของหน่วยงาน นอกจากนี้บุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในกลยุทธ์ธุรกิจ ยังสามารถนำความรู้ที่มีไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานของตน ทำให้มีผลงานที่ดีและก้าวหน้าในหน้าที่การงานต่อไป

5. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประวัติกรมพลศึกษา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) กรมพลศึกษา ได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2476 ให้เป็นกรมหนึ่งในกระทรวงธรรมการตามพระราชบัญญัติการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2476 โดยมีหน้าที่จัดการพลศึกษาของชาติ ซึ่งตั้งอยู่ในกระทรวงธรรมการ รัฐบาลในสมัยนั้น มีนโยบายที่จะให้บุคคลแม้ว่าได้รับจริยศึกษา และพุทธศึกษามาแล้ว ให้ได้รับการพลศึกษาด้วย ซึ่งจะทำให้เรามีร่างกายแข็งแรง ใจคอหนักแน่น อันจะเป็นประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้สมบูรณ์เต็มที่

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พลศึกษาจึงกลายเป็นหลักสำคัญของการศึกษาของชาติ จวบจนกระทั่ง เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการไทย มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม โดยให้กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปลี่ยนเป็นสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างพลานามัยของประชาชน

จากกระแสความต้องการของชาวพลศึกษา จึงได้มีการเคลื่อนไหวในการขอใช้ชื่อส่วนราชการ กรมพลศึกษา และเมื่อวันที่ 9 และ 16 กุมภาพันธ์ 2553 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกา การเปลี่ยนชื่อ สำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ เป็น กรมพลศึกษา ซึ่งชื่อนี้เป็นชื่อที่มีมนต์ขลัง ได้รับความเชื่อถือ และศรัทธา สร้างให้ประชาชนมีร่างกายแข็งแรง จิตใจดี

และเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกา เปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ เป็น กรมพลศึกษา พุทธศักราช 2553 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 127 ตอนที่ 52 ก หน้า 4 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือวันที่ 28 สิงหาคม 2553 จึงได้มีชื่อส่วนราชการว่า กรมพลศึกษา

กรมพลศึกษายุคใหม่ มีนโยบายและแนวทางส่งเสริมและพัฒนาการพลศึกษา สุขภาพ การกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และการพัฒนาบุคลากรสาขาที่เกี่ยวข้อง

โดยมีหน่วยงานในสังกัดกรมพลศึกษา ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการกรม สำนักการกีฬา สำนักนันทนาการ สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กลุ่มตรวจสอบภายใน กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม ศูนย์ฝึกกรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ และสถาบันศิลปะมวยไทย

วิสัยทัศน์

"คนไทยออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการเป็นวิถีชีวิตเพื่อสุขภาวะที่ยั่งยืน"

ค่านิยม

มอบความสุขให้มวลชน

วัฒนธรรมองค์การ

- เคารพในความเป็นคน (Respect)
- ทำตนเป็นตัวอย่าง (Role Model)
- สร้างความสัมพันธ์กับมวลชน (Relationship)
- มีความรับผิดชอบ (Responsibility)

พันธกิจ

ขับเคลื่อนการนำนโยบายด้านการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ ให้บรรลุผล ตามเป้าหมาย

สร้างเครือข่ายและบูรณาการการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการให้มีมาตรฐาน ส่งเสริมและพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ นวัตกรรมด้านการออกกำลังกาย กีฬา และนันทนาการ

ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สนามศุภชลาศัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระดับชาติ เฉพาะรอบรองชนะเลิศ หรือรอบชิงชนะเลิศ หรือกีฬาฟุตบอลระหว่างประเทศ
2. เพื่อใช้ในการแข่งขันกรีฑาระดับชาติ หรือกรีฑาระหว่างประเทศ
3. เพื่อใช้จัดกิจกรรมทางการกีฬา หรือกิจกรรมอื่นที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อลู่วิ่ง และอุปกรณ์ประจำสนาม ซึ่งกรมพลศึกษาจะพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป การจัดกิจกรรมอื่นๆ ในการให้บริการประชาชน

ผู้มีสิทธิขอใช้สนามศุภชลาศัย

หน่วยงานของทางราชการ สมาคมกีฬาสมัครเล่น หรือหน่วยงานอื่นที่กรมพลศึกษาให้ความร่วมมือทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หน่วยงานอื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ข้างต้น

สนามศุภชลาศัย ประกอบด้วย

1. ขนาดสนาม กว้าง 72 ยาว 110 เมตร(สนามฟุตบอล กว้าง 68 เมตร ยาว 105 เมตร)
2. ลู่วิ่ง 8 ลู่วิ่ง
3. ความจุที่นั่ง 19,615 ที่นั่ง ด้านมีหลังคา 5,804 ที่นั่ง , ด้านฝั่งตรงข้ามมีหลังคา 5,486 ที่นั่ง , อัฒจันทร์ด้านเหนือ 3,942 ที่นั่ง , อัฒจันทร์ด้านใต้ 4,383 ที่นั่ง

4. ห้องพักนักกีฬา 4 ห้อง

5. ห้องผู้ตัดสิน 1 ห้อง

6. ห้องผู้สื่อข่าว 1 ห้อง

7. ห้องรับรองวีไอพี 1 ห้อง

8. ห้องพยาบาล 1 ห้อง

9. ห้องแถลงข่าว 1 ข่าว (จุได้ 50 คน)

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (เจ้าหน้าที่เต็มอัตรา)

1. ผู้ควบคุมดูแลอาคารสถานกีฬา 1 คน
2. เจ้าหน้าที่ดูแลสนามและอาคารสถานกีฬา 12 คน
3. เจ้าหน้าที่สาธารณูปโภค
 - 3.1. ระบบไฟฟ้า 1 คน
 - 3.2. ระบบประปา 1 คน
4. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบสกอร์บอร์ด 3 คน
5. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบเครื่องเสียง/สื่อโสตฯ 3 คน
6. เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลทำความสะอาด 1 คน

หมายเหตุ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ขอใช้ในแต่ละวัน

- กิจกรรมที่จัดทั้งสนาม จัดเจ้าหน้าที่เต็มอัตรา
- กิจกรรมขนาดเล็ก จัดเจ้าหน้าที่ลดลง ตามปริมาณงานที่ขอใช้

อัตราค่าใช้บริการ สนามศุภชลาศัย

1. กิจกรรมทางการกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 2,500 บาท

- ค่าบริการสกรีนบอร์ด ชั่วโมงละ 500 บาท
- ค่าบริการเครื่องเสียง วันละ 1,000 บาท
- ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 3,000 บาท
- ค่าสาธารณูปโภค วันละ 2,000 บาท
- หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 10,000 บาท

2. กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา (มีการจำหน่ายบัตร)

- ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 5,000 บาท
- ค่าบริการสกรีนบอร์ด ชั่วโมงละ 500 บาท
- ค่าบริการเครื่องเสียง วันละ 1,000 บาท
- ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 3,000 บาท
- ค่าสาธารณูปโภค วันละ 2,000 บาท
- ค่าบริการพิเศษ ครั้งละ 100,000 บาท
- หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 100,000 บาท

สนามเทพหัสดิน

วัตถุประสงค์

1. สนามเทพหัสดินมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้แข่งขันกีฬา หรือเพื่อจัดกิจกรรมทางกีฬา หรือกิจกรรมอื่นๆ
2. กรณีการขอใช้สนามเทพหัสดิน เพื่อจัดกิจกรรมอื่นนั้น กิจกรรมที่จะกระทำต้องมีวัตถุประสงค์ที่ไม่ขัดต่อความเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีงามของประชาชน และกรมพลศึกษาจะพิจารณาอนุญาตให้ใช้ได้ เมื่อผู้ขอใช้ได้ทำความตกลงกับกรมพลศึกษาเป็นกรณีพิเศษแล้ว

สนามเทพหัสดิน ประกอบด้วย

1. ขนาดสนาม กว้าง 72 ยาว 110 เมตร (สนามฟุตบอล กว้าง 68 เมตร ยาว 105 เมตร)
2. ลู่วิ่ง 8 ลู่วิ่ง
3. ความจุที่นั่งรวม
4. ห้องพักผ่อนกีฬา มี 4 ห้อง
5. ห้องผู้ตัดสิน 1 ห้อง
6. ห้องผู้สื่อข่าว 1 ห้อง
7. ห้องรับรองวีไอพี 1 ห้อง
8. ห้องพยาบาล 1 ห้อง

9. ห้องแถลงข่าว 1 ห้อง (จุได้ 50 คน)

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (เจ้าหน้าที่เต็มอัตรา)

1. ผู้ควบคุมดูแลอาคารสนามกีฬา 1 คน
2. เจ้าหน้าที่ดูแลสนามและอาคารสถานกีฬา 8 คน
3. เจ้าหน้าที่สาธารณูปโภค
 - 3.1. ระบบไฟฟ้า 1 คน
 - 3.2. ระบบประปา 1 คน
4. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบสกอร์บอร์ด 2 คน
5. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบเครื่องเสียง/สื่อโสตฯ 2 คน
6. เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลทำความสะอาด 1 คน

หมายเหตุ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ขอใช้ในแต่ละวัน

- กิจกรรมที่จัดทั้งสนาม จัดเจ้าหน้าที่เต็มอัตรา
- กิจกรรมขนาดเล็ก จัดเจ้าหน้าที่ลดลง ตามปริมาณงานที่ขอใช้

อัตราค่าใช้บริการ สนามเทพหัสดิน

1. กิจกรรมทางการกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 1,000 บาท
 - ค่าบริการสกอร์บอร์ด ชั่วโมงละ 500 บาท
 - ค่าบริการเครื่องเสียง วันละ 1,000 บาท
 - ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 1,500 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 1,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 10,000 บาท
2. กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา (มีการจำหน่ายบัตร)
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 2,000 บาท
 - ค่าบริการสกอร์บอร์ด ชั่วโมงละ 500 บาท
 - ค่าบริการเครื่องเสียง วันละ 1,000 บาท
 - ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 1,500 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 2,000 บาท
 - ค่าบริการพิเศษ ครั้งละ 10,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 10,000 บาท

สนามวอร์ม 200 เมตร

วัตถุประสงค์

ใช้ในการอบอุ่นร่างกาย ฝึกซ้อม แข่งขันกีฬาสีชนิดต่างๆ และการจัดกิจกรรมอื่นๆ ในการให้บริการประชาชน

อัตราค่าใช้บริการ สนามวอร์ม 200 เมตร

1. กิจกรรมทางการกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 500 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 200 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 1,000 บาท
2. กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา (มีการจำหน่ายบัตร)
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 1,000 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 200 บาท
 - ค่าบริการพิเศษ ครั้งละ 5,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 1,000 บาท

อาคารกีฬานิมิบุตร

วัตถุประสงค์

ใช้สำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขัน

- อาคารชั้นล่าง ใช้สำหรับฝึกซ้อมและบริหารร่างกาย
- อาคารชั้นบน ใช้สำหรับการแข่งขันกีฬา วอลเลย์บอล บาสเกตบอล

เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน ตะกร้อ ชกมวย ยูโด ฟันดาบ ยิมนาสติก

- ใช้สำหรับจัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้
- กิจกรรมเพื่อกีฬา
- กิจกรรมอื่นๆ ซึ่งกรมพลศึกษา จะพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป
- กิจกรรมอื่นๆ ในการให้บริการประชาชน
- ใช้สำหรับแข่งขันกีฬาในร่ม
- ฝึกสอนและสาธิตกีฬาในร่มต่างๆ
- กิจกรรมอื่นๆ ที่ให้บริการประชาชน

อาคารกีฬานิมิบุตร ประกอบด้วย

1. สนามเป็นพื้นปาเก้ สำหรับเล่นฟุตบอล หรือกิจกรรมกีฬาอื่นๆ
2. ขนาดสนามในอาคาร กว้าง 30 x 46 เมตร (ขนาดสนามฟุตบอล 20 x 40 เมตร)

3. ความจุที่นั่ง รวม 5,864 ที่นั่ง
4. ห้องทรงพระตำราญ (VIP ใหญ่) 1 ห้อง
5. ห้องรับรองวีไอพี (เล็ก) 1 ห้อง
6. ห้องอเนกประสงค์
7. ห้องผู้สื่อข่าว 1 ห้อง
8. ห้องพนักงานกีฬา มี 4 ห้อง
9. ห้องผู้กรรมการ 2 ห้อง
10. ห้องพยาบาล 2 ห้อง

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (เจ้าหน้าที่เต็มอัตรา)

1. ผู้ควบคุมดูแลอาคารสนามกีฬา 1 คน
2. เจ้าหน้าที่ดูแลสนามและอาคารสถานกีฬา 8 คน
3. เจ้าหน้าที่สาธารณูปโภค
 - 3.1. ระบบไฟฟ้า 1 คน
 - 3.2. ระบบประปา 1 คน
4. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบสกอร์บอร์ด 2 คน
5. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบเครื่องเสียง/สื่อโสตฯ 3 คน
6. เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลทำความสะอาด 1 คน

หมายเหตุ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ขอใช้ในแต่ละวัน

- กิจกรรมที่จัดทั้งสนาม จัดเจ้าหน้าที่เต็มอัตรา
- กิจกรรมขนาดเล็ก จัดเจ้าหน้าที่ลดลง ตามปริมาณงานที่ขอใช้

อัตราค่าใช้บริการ อาคารกีฬานิมิบุตร

1. กิจกรรมทางการกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 2,500 บาท
 - ค่าบริการสกอร์บอร์ด ชั่วโมงละ 500 บาท
 - ค่าบริการเครื่องเสียง วันละ 1,000 บาท
 - ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 1,000 บาท
 - ค่าไฟฟ้าเครื่องปรับอากาศ ชั่วโมงละ 3,500 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 1,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 10,000 บาท

2. กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา (มีการจำหน่ายบัตร)

- ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 5,000 บาท
- ค่าบริการสกอร์บอร์ด ชั่วโมงละ 500 บาท
- ค่าบริการเครื่องเสียง วันละ 1,000 บาท
- ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 1,000 บาท
- ค่าสาธารณูปโภค วันละ 1,000 บาท
- ค่าบริการพิเศษ ครั้งละ 50,000 บาท
- หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 50,000 บาท

ลานกีฬาอเนกประสงค์

วัตถุประสงค์

- ใช้สำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ
- ใช้สำหรับจัดแข่งขันกีฬาต่างๆ
- ใช้สำหรับให้บริการด้านสถานที่ในการออกกำลังกาย ของประชาชน

ลานอเนกประสงค์ หน้าอาคารกีฬานิมิบุตร ประกอบด้วย

1. ลานอเนกประสงค์ กลางแจ้ง ขนาดความกว้าง 30 เมตร ยาว 100 เมตร
2. มีสนามฟุตบอลพื้นผิพื้ 2 สนาม ขนาดสนามฟุตบอล 20 x 40 เมตร
3. กรณีจัดการแข่งขันได้เฉพาะกลางวัน ไฟแสงสว่างไม่เหมาะสำหรับการแข่งขัน
4. ไม่มีห้องพักรักใดๆ ทั้งสิ้น

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (เจ้าหน้าที่เต็มอัตรา)

1. ผู้ควบคุมดูแลอาคารสถานกีฬา 1 คน
2. เจ้าหน้าที่ดูแลสนามและอาคารสถานกีฬา 4 คน
3. เจ้าหน้าที่สาธารณูปโภค
 - 3.1 ระบบไฟฟ้า 1 คน
 - 3.2 ระบบประปา 1 คน
4. เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลทำความสะอาด 1 คน
5. เจ้าหน้าที่ดูแลระบบเครื่องเสียง/สื่อโสตฯ 2 คน

หมายเหตุ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ขอใช้ในแต่ละวัน

- กิจกรรมที่จัดทั้งสนาม จัดเจ้าหน้าที่เต็มอัตรา
- กิจกรรมขนาดเล็ก จัดเจ้าหน้าที่ลดลง ตามปริมาณงานที่ขอใช้

อัตราค่าบริการ ลานอเนกประสงค์ และพื้นที่อื่นๆ โดยรอบ

1. กิจกรรมทางการกีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 1,000 บาท
 - ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 300 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 1,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 1,000 บาท
2. กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา (มีการจำหน่ายบัตร)
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา ชั่วโมงละ 2,000 บาท
 - ค่าไฟฟ้าส่องสนาม ชั่วโมงละ 300 บาท
 - ค่าสาธารณูปโภค วันละ 1,000 บาท
 - ค่าบริการพิเศษ ครั้งละ 5,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 1,000 บาท
3. กิจกรรมประเภทอื่น
 - ค่าบริการสนามและอาคารสถานกีฬา เหมาจ่าย 10,000 บาท/วัน
 - ค่าสาธารณูปโภค เหมาจ่าย 2,000 บาท/วัน
 - ค่าบริการพิเศษ ครั้งละ 5,000 บาท
 - หลักประกันความเสียหาย ครั้งละ 1,000 บาท

ศูนย์นันทนาการ

ดำเนินการภายใต้โครงการศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา มุ่งเน้นในการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และสติปัญญา โดยการพัฒนาศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษาให้เป็นสถานที่ที่เป็นประโยชน์ อันทรงคุณค่าแก่เด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาชนในชุมชนและท้องถิ่นนั้นตลอดไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทุกเพศทุกวัย ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีความเข้าใจในกิจกรรมนันทนาการ
2. เพื่อโอกาสให้เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน ได้เลือกเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการตามความพึงพอใจของตนเอง เพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียดและเกิดความสุขจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมที่เปิดการเรียนการสอน

1. กิจกรรมดนตรีไทย
2. กิจกรรมดนตรีสากล (กีตาร์)
3. กิจกรรมดนตรีสากล (คีย์บอร์ดและกลองชุด)
4. กิจกรรมนาฏศิลป์ไทย
5. กิจกรรมศิลปหัตถกรรม
6. กิจกรรมลีลาศ
7. การฝึกร้องเพลง

คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิก

1. ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 7 ปีบริบูรณ์
2. ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองเป็นลายลักษณ์อักษร

หลักฐานการสมัคร

1. รูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่น 2 รูป
2. สำเนาทะเบียนบ้าน/สำเนาทะเบียนราษฎร 1 ฉบับ

เวลาทำการเปิด – ปิด

วันจันทร์ – วันศุกร์

ระหว่างเวลา 17.00 – 19.00 น. กิจกรรมนันทนาการดนตรีไทย ดนตรีสากล นาฏศิลป์
การฝึกร้องเพลง การฝึกลีลาศ

ระหว่างเวลา 10.00 – 12.00 น. กิจกรรมศิลปหัตถกรรม

สละวายน้ำวิสุทธิธรรม

ดำเนินงานภายใต้โครงการฝึกสอนกีฬาวายน้ำนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน ภายในบริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน ได้มีโอกาสร่วมฝึกฝนทักษะกีฬาตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังให้มีใจรักการกีฬา อันจะทำให้ร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หลีกเลียงอบายมุข รู้จักการกพัฒนาตนเองให้เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีระเบียบวินัย ช่วยพัฒนาสังคม และประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจของนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน โดยใช้กิจกรรมกีฬาวายน้ำเป็น

2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน ได้นำเอาทักษะไปพัฒนาให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น และพัฒนาเป็นตัวของชาติในอนาคต

3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หลีกเลียงอบายมุข และสิ่งเสพติด

4. เพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน ให้เป็นคนดี มีคุณภาพรู้จักใช้ชีวิตร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

5. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน สามารถช่วยตนเองยามคับขันจากอุบัติเหตุทางน้ำ

หลักสูตรว่ายน้ำ

ระดับ 1

1. ดำน้ำ – เป่าลม
2. ฟุ้งลอยตัว (ปลาเข็ม)
3. ลอยตัวในน้ำ (ลูกหมาตกน้ำ)
4. ปลาตาว
5. ก้มหน้าเตะขา 10 เมตร
6. แขนขาฟรีสไตล์ 10 เมตร

ระดับ 2

1. ฟรีสไตล์ 50 เมตร
2. เลี้ยงตัว 5 นาที

ระดับ 3

1. ฟรีสไตล์ 50 เมตร
2. กวรวีเยง 25 เมตร
3. กบ 25 เมตร

ระดับ 4

1. ฟรีสไตล์ 50 เมตร
2. กวรวีเยง 50 เมตร
3. กบ 50 เมตร
4. ฝึลื้อ 50 เมตร

ระดับ 5

ขั้นสูง (เตรียมนักกีฬา)

1. ฟรีสไตล์ 50 เมตร
2. กรรเชียง 50 เมตร
3. กบ 50 เมตร
4. ผีเสื้อ 50 เมตร
5. การออกตัวท่าต่างๆ
6. การกลับตัวท่าต่างๆ
7. การกระโดดน้ำออกตัว

ทั้งนี้ ผู้ที่สอบผ่านจะได้รับเกียรติบัตรรับรองการผ่านหลักสูตรว่ายน้ำของ
กรมพลศึกษา

การเป็นสมาชิก

คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิก

1. ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 7 ปีบริบูรณ์
2. ต้องมีสุขภาพแข็งแรง
3. ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองเป็นลายลักษณ์อักษร

หลักฐานการสมัคร

1. รูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่น 2 รูป
2. สำเนาทะเบียนบ้าน/สำเนาบัตรประชาชน 1 ฉบับ
3. ใบรับรองแพทย์ แสดงว่าเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ไม่เป็นโรคที่ส่งม

รังเกียจ เหมาะสมที่จะเล่นกีฬาได้ โดยออกไม่ให้เป็น 3 เดือน

ประเภทผู้เรียน

1. คนละ 700 บาท / 10 ครั้งๆ ละ 1.30 ชั่วโมง (กลุ่มละ 10 คน)

รอบจันทร์ – ศุกร์ เวลา 16.30 – 18.30 น. เวลา 18.00 – 19.30 น.

รอบเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 09.00 – 10.30 น. เวลา 10.00 – 11.30 น.

เวลา 15.00 – 16.30 น. เวลา 16.30 – 18.00 น.

เวลา 18.00 – 19.30 น.

2. คนละ 700 บาท / 5 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง (กลุ่มละ 5 คน)

วันเสาร์วันเดียว เวลา 16.00 – 18.00 น. เวลา 18.00 – 20.00 น.

วันอาทิตย์วันเดียว เวลา 16.00 – 18.00 น. เวลา 18.00 – 20.00 น.

3. คนละ 500 บาท / 1 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง (เรียนเดี่ยว)

4. คนละ 350 บาท / 1 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง (เรียนเดี่ยว 2 คน)

เวลาทำการเปิด – ปิด

วันจันทร์ – ศุกร์ เวลา 15.00 – 20.00 น.

วันเสาร์ – อาทิตย์ เวลา 09.00 – 12.00 น.

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

ดำเนินการภายใต้โครงการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งยังเป็นการสร้างเครือข่ายการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดกับคนในชุมชนและนำไปสู่สังคมแห่งการมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
2. เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะในการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพให้กับประชาชนอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ
3. เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชน หันมาออกกำลังกาย และใช้กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสื่อในการส่งเสริมสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชน

การเป็นสมาชิก

เงื่อนไข	ช่วงเวลา การใช้บริการ	ราคา	PROMOTION 40%
ประเภท ก อายุ 14 – 18 ปี	รายเดือน รายปี	200 บาท 1,000 บาท	ช่วงเดือนเม.ย. และ ต.ค. 600 บาท
ประเภท ข อายุ 18 – 22 ปี	รายเดือน รายปี	400 บาท 3,000 บาท	1,800 บาท
ประเภท ค อายุ 22 ปี ขึ้นไป	รายเดือน รายปี	1,200 บาท 10,000 บาท	6,000 บาท
สมาชิกใหม่ต้องจ่ายค่าบัตร		100 บาท	

หลักฐานการสมัคร

1. รูปถ่ายหน้าตรงไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตา 2 รูป
2. สำเนาทะเบียนบ้าน/สำเนาบัตรประชาชน 1 ฉบับ
3. ใบรับรองแพทย์ แสดงว่าเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ เหมาะสมที่จะเล่นกีฬาได้ โดยออกให้ไม่เกิน 3 เดือน
4. หนังสือแสดงความยินยอมของผู้ปกครอง 1 ฉบับ (สำหรับผู้ที่อายุระหว่าง 14 – 18 ปี)

เวลาทำการเปิด – ปิด

วันจันทร์ – ศุกร์	เวลา 07.00 – 12.00 น. และ 15.00 – 20.00 น.
วันเสาร์	เวลา 08.00 – 20.00 น.
หยุดวันนักขัตฤกษ์	

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

Cash (1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารการกีฬา ในระดับมหาวิทยาลัยของแคนาดา: การพัฒนาการตรวจสอบความตรง (The Competency Intercollegiate Directors: Development and Validation) แบบสอบถามประกอบด้วย หลัก 7 ประการ ในการจัดการของผู้บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจและการเงิน ความสัมพันธ์กับชุมชนบุคลิกภาพผู้นำ การบริหารเกี่ยวกับการกีฬา นักเรียน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารกีฬาดิวิชัน 1 และดิวิชัน 3 ของสมาคมผู้บริหารการกีฬาระดับมหาวิทยาลัยแห่งสหรัฐอเมริกา ในปี 1981-1982 ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา คือการจัดการด้านธุรกิจและการเงิน และการจัดการด้านการบริหารบุคคล

Thibault (1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แผนงานในองค์กรกีฬาแบบไม่หวังกำไร (Strategy in Nonprofit in Sport Organization) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพื่อการค้นคว้าแผนงานในองค์กรกีฬาแบบไม่หวังผลกำไร ซึ่งมีแผนงานหลักของกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ 6 อย่าง ได้แก่ ฐานฐานขนาดของผู้ใช้บริการ อาสาสมัคร กลุ่มที่สนับสนุน ค่าอุปกรณ์ และค่าธรรมเนียมสมาชิก

ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากการสังเกตองค์กรกีฬาแห่งชาติ 32 แห่ง ซึ่งเป็นองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนงานที่รัฐบาลเป็นผู้เริ่มขึ้นสำหรับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ

การวิเคราะห์การใช้องค์ประกอบ 6 อย่างในแผนงาน ใช้วิธีวิเคราะห์ 6 จุดตามแบบมาตราส่วนของไลเกอร์ต (Likert Scale) พบว่า ความเป็นไปได้ที่จะทำการคาดคะเนการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรกีฬาแห่งชาติในการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้โดยสรุปแล้วนั้นองค์กรต่างๆ วางแผนที่จะทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬายภายในประเทศ ซึ่งเมื่อปฏิบัติไปแล้วเป็นเวลา 2 ปี พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้น

Kim (1990) ได้ทำการวิจัยเรื่อง นโยบายรัฐบาลสำหรับการส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชน ในประเทศเกาหลีใต้ การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์นโยบายที่เสนอโดย เลส ปาล (Les Pal, 1987) เพื่อศึกษาทบทวนนโยบายรัฐบาลสำหรับการส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชนในประเทศเกาหลีใต้ มีการศึกษาสิ่งที่เป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลสำหรับกีฬาเพื่อมวลชนจากมุมมองด้านสังคมและประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์นโยบายด้านการกีฬาเพื่อมวลชนของรัฐบาลปัจจุบันรวมทั้งผลที่ได้รับ ทำให้สามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของโปรแกรมที่จัดอยู่ได้

Chin-fu (1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินสมรรถภาพในการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เป็นการกำหนดสมรรถนะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดองค์กรกีฬาให้ได้ผลดี และถ่ายทอดทักษะและความรู้ที่จำเป็นต้องมีการเป็นผู้ดำเนินการจัดการกีฬาสู่หลักสูตรการศึกษาของไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำมีดังนี้

- ก. ความรู้เกี่ยวกับกีฬา
- ข. มนุษยสัมพันธ์
- ค. การพูดต่อหน้าสาธารณชน
- ง. การจัดการด้านบุคคล
- จ. การเขียน
- ฉ. การจัดการด้านการเงิน
- ช. สมรรถภาพส่วนบุคคล
- ฌ. การจัดการด้านกีฬา
- ญ. อื่นๆ

2. การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับแรก คือ

- ก. การบริหารการกีฬา
- ข. การวางแผนและการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก

- ค. การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์
- ง. การบาดเจ็บจากการกีฬา
- จ. การจัดการด้านบุคคล
- ฉ. การจัดการ
- ช. การจัดโปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน
- ซ. การสื่อสารระหว่างบุคคล
- ณ. การตัดสินใจกีฬา
- ญ. การสอนกิจกรรมกีฬา

3. มีความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญระหว่าง ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา ตัวแทนการกีฬา องค์การ ควบคุมระดับชาติ และกีฬาอาชีพ ในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน

- ก. ด้านที่ศึกษามา
- ข. องค์การที่ทำหน้าที่เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท
- ค. จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน
- ง. หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬา
- จ. การรับรองวุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

ยามากู และโอคาตะ Yamaguchi และ Okada (1998) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับศูนย์สุขภาพ ตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการ” วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบปัจจัยในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของศูนย์สุขภาพตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการ ปัจจัยต่างๆ คือ ความพึงพอใจในอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า แม้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายจะเพิ่มมากขึ้น แต่ความตั้งใจที่จะเข้าร่วมกับโปรแกรมกีฬายังมีน้อย

6.2 งานวิจัยในประเทศ

ศโรธร เร่งสมบูรณ์สุข (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า ทรัพยากรในการจัดการด้านการจัดการมนุษย์หรือบุคคล ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีเจ้าหน้าที่ในองค์กรที่มีความรู้ในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการดำเนินงาน และมีขอบเขตหน้าที่การทำงานที่ชัดเจน ด้านการจัดการการเงินและงบประมาณ ได้แก่ ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีการชี้แจงและแจกแจงรายละเอียดของงบประมาณที่บริหาร และมีค่าสมัครสมาชิกที่เหมาะสม

ด้านการจัดการวัตถุดิบ ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีสนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและมีความปลอดภัย และมีที่จอดรถเพียงพอและสะดวกต่อการเข้าใช้ ด้านการจัดการเทคโนโลยี ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีเว็บไซต์มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่องค์กรจัดขึ้น มีข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ และในการเข้าใช้ต้องมีความรวดเร็ว กระบวนการจัดการด้านการวางแผน ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีนโยบายและแผนพัฒนางาน สอดคล้องกับแผนนโยบายของจุฬาฯ วัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ และมีการกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาว ด้านการปฏิบัติ ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องให้บริการเพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอน และการวิจัยของมหาวิทยาลัย มีการให้บริการด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแก่สมาชิกของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ และประชาชนทั่วไป ด้านการตรวจสอบ ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีการประเมินผลในการบริการด้านกีฬาแก่สมาชิก มีการติดตามความคืบหน้าของงานเป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่างานได้รับการปฏิบัติไปอย่างไร มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน และวัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ด้านการปรับปรุง ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงานการจัดวัสดุอุปกรณ์รวมถึงสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับยุคสมัย

ไศรจ แว่ววิริยะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและสภาพ การจัดการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ กระบวนการจัดการ และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ปัญหาการจัดการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกระบวนการจัดการ และความพึงพอใจในการใช้บริการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก แนวทางการพัฒนาการจัดการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการ พบว่าอาคารชุดพักอาศัยควรมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการใช้สถานออกกำลังกาย รวมถึงข้อปฏิบัติในการออกกำลังกายอย่างถูกวิธี ควรมีการตรวจสอบสภาพการใช้งานอุปกรณ์ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และอาจจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้พักอาศัย ต้องมีความติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติงาน

ในส่วนของสถานออกกำลังกายจากการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งอาจต้องมีตำแหน่งฝ่ายบริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนสถานออกกำลังกายโดยตรง โดยเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรควรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน และควรนำผลการปฏิบัติงานไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนของสถานออกกำลังกายอย่างจริงจัง

บัณฑิต กอบการ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านทรัพยากรการบริหาร กระบวนการบริหาร วงจรการบริหารและศึกษา ถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในด้านส่วนผสมทางการตลาด ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทรัพยากรการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับดี ด้านการบริหารสถานที่ยุทธศาสตร์ สิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการบริหารจัดการของศูนย์กีฬาอยู่ในระดับดี ขณะที่ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารการเงินและงบประมาณอยู่ในระดับพอใช้ และกระบวนการบริหาร 7 ประการ โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านการรายงานผล อยู่ในระดับพอใช้ สภาพวงจรการบริหารจากการสัมภาษณ์ด้านการปฏิบัติมีการให้บริการเช่าสนามกีฬา ด้านการตรวจสอบ มีระบบตรวจสอบขั้นตอนการดูแลปฏิบัติงานและรายงานความคืบหน้า มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาแผนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาด ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนผสมทางการตลาดโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับดี ปัญหาที่ต้องแก้ไขของศูนย์กีฬา คือเจ้าหน้าที่ประจำสนามมีน้อยไม่มีอุปกรณ์กีฬาบริการให้เช่า-ยืม ร้านค้าสวัสดิการขายของมีน้อย ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ ล็อกเกอร์เก็บของ และแสงไฟมีอยู่น้อยสถานที่ไม่สามารถรองรับจำนวนผู้มาใช้บริการในเวลาเดียวกันได้ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารการจัดกิจกรรมยังไม่ทั่วถึงและควรหารายได้จากผู้ให้บริการภายนอกเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับศูนย์กีฬา

ปาริชาติ ประกอบมาศ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 และศึกษาความคิดเห็นในการรับบริการเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของผู้มาใช้บริการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ในส่วนทรัพยากรในการจัดการและกระบวนการจัดการ และผู้ให้บริการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 มีความคิดเห็นในการรับบริการเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับดี ผู้ใช้บริการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ระหว่าง

ศูนย์กีฬาทางน้ำสนามเทนนิส ฟิตเนสเซ็นเตอร์ และสนามฝึกซ้อม มีความเห็นในการรับบริการเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัชราวไล สว่างอรุณ และ สราวุธ ชัยวิจิต (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงาน เพื่อศึกษาสมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงานวิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพนันทนาการ ผู้บริหารองค์กรนันทนาการ นักวิชาการ หัวหน้าองค์กรนันทนาการ ที่มีความรู้ความชำนาญ และมีประสบการณ์ทางวิชาชีพนันทนาการ จำนวน 17 คน โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อให้ได้สมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงาน ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก หน่วยสมรรถนะของแต่ละหน่วยสมรรถนะที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และมีความสมบูรณ์ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ ผลการวิจัย สมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงานประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 3 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะหลักด้านการวางแผน การพัฒนา และการจัดการทรัพยากร มีหน่วยสมรรถนะย่อย 6 องค์ประกอบมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด สมรรถนะหลักด้านการจัดการบำรุงรักษา มีหน่วยสมรรถนะย่อย 4 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และสมรรถนะหลักด้านการดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวก มีหน่วยสมรรถนะย่อย 3 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุดสรุปผล นักวิชาชีพนันทนาการจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการดำเนินงาน และมีพื้นฐานองค์ความรู้ ทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน และมีความสามารถในการวิเคราะห์แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานนันทนาการได้ ซึ่งจำแนกสมรรถนะด้านการดำเนินงานของนักวิชาชีพนันทนาการเป็น 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ การวางแผน การพัฒนา และการจัดการทรัพยากร การจัดการบำรุงรักษาและการดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการกำหนดแนวคิดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม นิยามศัพท์ สมมติฐาน เพื่อช่วยในการออกแบบสำหรับทดสอบสมมติฐาน และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้บริหารกรมพลศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารกรมพลศึกษา จำนวน 7 คน ประกอบด้วย อธิบดีกรมพลศึกษา รองอธิบดีกรมพลศึกษา จำนวน 2 คน ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากร และการพลศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 7 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา จำนวน 10 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ซึ่งมีประชากรไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ (Yamane, 1973) เป็นตารางในการหากลุ่มตัวอย่าง เพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร

ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วยเพศ, อายุ, ระดับการศึกษาสูงสุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
คะแนน 1	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4}
 \end{aligned}$$

$$= 0.75$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้
ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด
(Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก
ทางนันทนาการ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด
และประสบการณ์การเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรม
พลศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก
ทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น
(Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
ของลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
คะแนน 1	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาค
ชั้น(Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้าง
ของอันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา, 2546)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้
ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด
(Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ ดีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นคำถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งระดับปฏิบัติออกเป็น 4 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ ดังต่อไปนี้

คะแนน 4	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
คะแนน 3	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
คะแนน 2	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
คะแนน 1	มีระดับ	มีความคิดเห็นด้วยว่าควรปรับปรุง

การอธิบายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับวัดข้อมูลแบบอันตรภาค
ชั้น(Interval Scale) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอธิบายผลออกเป็นระดับ 4 ระดับ การหาช่วงกว้างของ
อันตรภาคชั้นจะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.75 ซึ่งมีการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา, 2546)

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนของคำถามได้
ดังนี้

3.26 – 4.00	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก
2.51 – 3.25	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับดี
1.76 – 2.50	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับพอใช้
1.00 – 1.75	หมายถึงมีระดับความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด
(Open Ended Questionnaire)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนา และ
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราเอกสารต่างๆ

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆที่ได้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้าง
แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร กำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา
ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข จำนวน
ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่
คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ จากนั้น ดำเนินการส่งโครงการวิจัยเสนอคณะกรรมการจริยธรรม
การวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาและออกใบอนุญาต

5. ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข ไปหาคุณภาพของเครื่องมือ
โดยดำเนินการ ดังนี้

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

จากคะแนนดังกล่าว ผู้วิจัยนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยที่ผู้วิจัยจะเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

ในงานวิจัยนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence :IOC) ของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และแบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร กรมพลศึกษา จำนวน 30 คน แบบสอบถาม ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จำนวน 30 คน แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จำนวน 30 คน โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Correlation) จากนั้นทำการคัดเลือกข้อคำถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha-Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้ 0.8-1.0 จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 96)

ในงานวิจัยนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา เท่ากับ 0.926 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่

ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เท่ากับ 0.930 แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เท่ากับ 0.970

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยื่นต่ออธิบดีกรมพลศึกษา และผู้บริหารกรมพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คน ตามกำหนดการและแผนที่ได้วางไว้ โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 30 วัน

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามมาลงรหัสตัวเลข (Code) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามปลายปิด สรรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำมาสรุปเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

1.1 การหาร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f(100)}{n}$$

เมื่อ P = ค่าร้อยละ หรือ % (Percentage)

F = ค่าความถี่ที่ต้องการแปลเป็นค่าร้อยละ

N = ค่าจำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 43)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x^2 = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค

(Cronbach's alpha Coefficient) โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา, 2546)

$$\text{Cronbach's alpha} = \frac{k \text{ covariance} / \text{variance}}{1 + (k-1) \text{ covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ k = จำนวนคำถาม

covariance = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถาม

ต่างๆ

variance = ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลความหมายข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยศึกษากับผู้บริหารกรมพลศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผู้บริหารกรมพลศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตาราง 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังปรากฏในตาราง 2 - 10

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังปรากฏในตาราง 11

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับกระบวนการจัดการ
สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังปรากฏ
ในตาราง 12 - 16

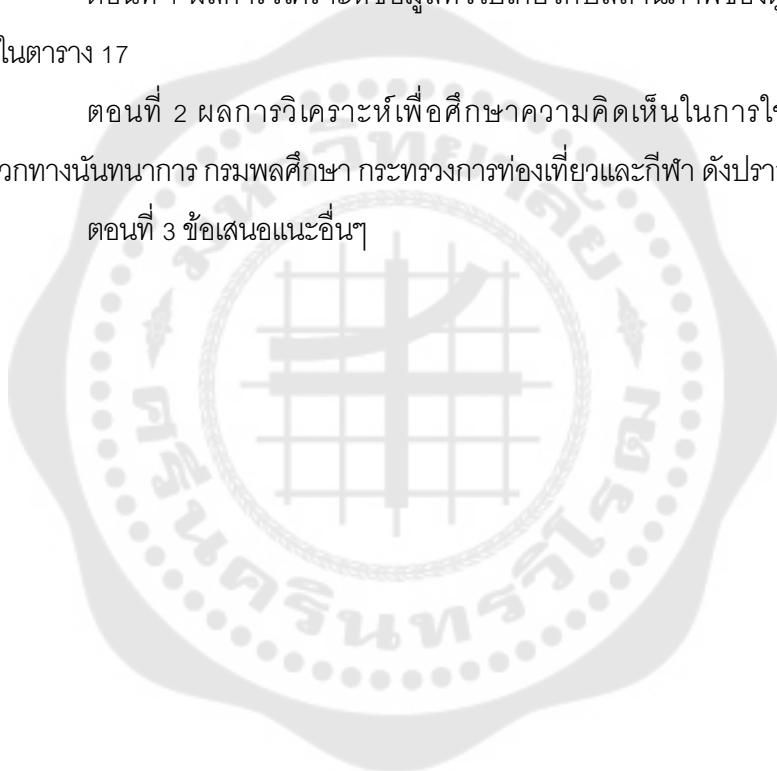
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 3 ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ดังปรากฏในตาราง 17

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังปรากฏในตาราง 18 - 22

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ส่วนที่ 1 ผู้บริหารกรมพลศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้บริหารกรมพลศึกษา)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วยสถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=7)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
อธิบดีกรมพลศึกษา	1	14.3
รองอธิบดีกรมพลศึกษา	2	28.6
ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา	1	14.3
ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ	1	14.3
ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	1	14.3
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา	1	14.3
เพศ		
ชาย	6	85.7
หญิง	1	14.3
อายุ		
อายุระหว่าง 41-50 ปี	7	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	1	14.3
ปริญญาเอก	6	85.7

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
ครั้งแรกน้อยกว่า 1 ปี	2	28.6
1 – 3 ปี	4	57.1
3 – 5 ปี	1	14.3
รวม	10	100.00

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 คน มีสถานภาพเป็น อธิปไตยกรมพลศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองอธิบดีกรมพลศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 และเพศหญิง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน 1-3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 3-5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ผู้บริหารกรมพลศึกษา)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1. ด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ ได้แก่ การวางแผนและกำหนดนโยบาย การบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารงานบุคคล และงบประมาณ 2.การปฏิบัติงาน ได้แก่ การดำเนินงานและการให้บริการ การบำรุงรักษาและการดูแลความสะดวก การรักษาความปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความหมายของระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (n = 7)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การวางแผนและการกำหนดนโยบาย			
1. การวางแผนปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์กร	3.42	.534	ดีมาก
2.การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว	3.14	.690	ดี
3.บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน	3.42	.534	ดีมาก
4.การปฏิบัติงานตามแผนงานตามแผนงาน โดยจัดลำดับความสำคัญของงาน	3.28	.487	ดีมาก
5.การวางแผนปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากร เช่น บุคคล งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ	3.14	.899	ดี
รวม	3.28	.628	ดีมาก

จากตาราง 2 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .628) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1 การวางแผน

ปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์กร ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534), ข้อ 3 บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534) และข้อ 4 การปฏิบัติงานตามแผนงานตามแผนงาน โดยจัดลำดับความสำคัญของงาน ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .487) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 2 การกำหนดแผนงานในระยะสั้น และระยะยาว ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .690) และข้อ 5.การวางแผนปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากร เช่น บุคคล งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .899) ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($n = 7$)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก			
1.มีการจัดสภาพแวดล้อม ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัย ให้แก่ผู้ใช้บริการ	3.42	.534	ดีมาก
2.วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.28	.487	ดีมาก
3.มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการอย่างเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ห้องล็อกเกอร์ และตู้เสื้อผ้า	2.71	.487	ดี
4.ระบบไฟส่องสว่างมีจำนวนเพียงพอ	3.28	.487	ดีมาก
5.สถานที่จอดรถมีจำนวนเพียงพอ	2.85	.899	ดี
รวม	3.10	.578	ดี

จากตาราง 3 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .578) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1 มีการจัดสภาพแวดล้อม ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัย ให้แก่ผู้ใช้บริการ ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534), ข้อ 2 วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .487) และข้อ 4 ระบบไฟส่องสว่างมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .487) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 5 สถานที่จอดรถมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .899) และข้อ 3 มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการอย่างเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ห้องล็อกเกอร์ และ ตู้เสื้อผ้า ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = .487) ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (n = 7)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การบริหารงานบุคคล			
1.บุคลากรมีจำนวนเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	2.85	.377	ดี
2.บุคลากรเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	3.42	.534	ดีมาก
3.บุคลากรมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	3.57	.534	ดีมาก
4.บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน	3.57	.534	ดีมาก
5.มีการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งและภาระหน้าที่	3.14	.377	ดี
รวม	3.31	.471	ดีมาก

จากตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .471) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 3 บุคลากรมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .534), ข้อ 4 บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .534) และข้อ 2 บุคลากรเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 5 มีการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งและภาระหน้าที่ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .377) และข้อ 1 บุคลากรมีจำนวนเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = .377) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($n = 7$)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ) งบประมาณ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับแผนการดำเนินการ	2.71	.755	ดี
2.งบประมาณในการดำเนินงานมีความเหมาะสม	2.71	.755	ดี
3.งบประมาณในการบำรุงรักษามีความเหมาะสม	2.57	.786	ดี
4.ความรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณ	2.28	.951	พอใช้
5.กรมพลศึกษามีการหารายได้จากการให้เช่าใช้บริการสนาม อุปกรณ์ ต่างๆ และจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม	2.57	.786	ดี
รวม	2.56	.806	ดี

จากตาราง 5 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = .806) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็น ในระดับดี และระดับพอใช้ โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 1 งบประมาณที่ได้รับ สอดคล้องกับแผนการดำเนินการ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = .755) ข้อ 2 งบประมาณในการดำเนินงาน มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = .755) ข้อ 3 งบประมาณในการบำรุงรักษามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = .786) และข้อ 5 กรมพลศึกษามีการหารายได้จากการให้เช่าใช้บริการสนาม อุปกรณ์ต่างๆ และจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = .786) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็น ในระดับพอใช้ คือ ข้อ 4 ความรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณ ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = .951) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน ($n = 7$)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการ (ด้านการปฏิบัติงาน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การดำเนินงานและการให้บริการ			
1.ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน	3.14	.377	ดี
2.มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการ	3.42	.534	ดีมาก
3.มีการประเมินคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่	3.28	.755	ดีมาก
4.มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	3.42	.534	ดีมาก
รวม	3.31	.550	ดีมาก

จากตาราง 6 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .550) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 2 มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534), ข้อ 4 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534) ข้อ 3 มีการประเมินคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .755) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 1 ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .377) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน ($n = 7$)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการ (ด้านการปฏิบัติงาน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด			
1. มีการสำรวจวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างสม่ำเสมอ	3.14	.690	ดี
2. มีการดูแล และซ่อมแซม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ชำรุด	3.14	.377	ดี
3. สถานที่ให้บริการมีความสะอาดพร้อมใช้งาน	3.57	.534	ดีมาก
4. มาตรการรักษาความสะอาด	3.14	.690	ดี
5. เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดมีจำนวนเพียงพอ	3.14	.377	ดี
รวม	3.22	.533	ดี

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .533) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 3 สถานที่ให้บริการมีความสะอาดพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .534) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 1 .มีการสำรวจวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .690) ข้อ 4 มาตรการรักษาความสะอาด ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .690) ข้อ 2 มีการดูแล และซ่อมแซม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .377) และข้อ 5 เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .377) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน ($n = 7$)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการปฏิบัติงาน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การรักษาความปลอดภัย			
1.วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัย พร้อมใช้งาน	3.57	.534	ดีมาก
2.มีการดูแลความปลอดภัยระหว่างการใช้บริการ	3.14	.690	ดี
3.มีการดูแลระบบการจราจรบริเวณสถานที่ให้บริการ	3.00	.816	ดี
4.มาตรการในการรักษาความปลอดภัย	3.00	.816	ดี
5.เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีจำนวนเพียงพอ	2.71	.951	ดี
รวม	3.08	.758	ดี

จากตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = .758) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1 วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความปลอดภัยพร้อมใช้งาน ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .534) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 2 มีการดูแลความปลอดภัยระหว่างการใช้บริการ ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .690) ข้อ 3 มีการดูแล ระบบการจราจรบริเวณสถานที่ให้บริการ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .816) ข้อ 4 มาตรการในการ รักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .816) และข้อ 5 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = .951) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของระบบการจัดการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ด้านการปฏิบัติงาน ($n = 7$)

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการปฏิบัติงาน)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
การประชาสัมพันธ์			
1.มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.57	.534	ดีมาก
2.การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ บัญชีโซเชียลมีเดีย เป็นต้น	3.57	.534	ดีมาก
3.การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.00	.577	ดี
4.ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการมีเพียงพอ	3.28	.487	ดีมาก
5.มีสถานที่สำหรับติดต่อ ประสานงาน และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการ	3.42	.534	ดีมาก
รวม	3.36	.533	ดีมาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก
 ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = .533) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี
 โดยข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ข้อ 1มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .534) ข้อ การประชาสัมพันธ์โดยใช้
 สื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ บัญชีโซเชียลมีเดีย เป็นต้น ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .534) ข้อ 5 มีสถานที่
 สำหรับติดต่อ ประสานงาน และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .534)
 และข้อ 4 ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการมีเพียงพอ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .487)
 ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 3 การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการ
 การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .577) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของผู้บริหารกรมพลศึกษา ($n = 7$)

ความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการประเมิน
ด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ			
1. การวางแผนและกำหนดนโยบาย	3.28	.628	ดีมาก
2. การบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.10	.578	ดี
3. การบริหารงานบุคคล	3.31	.471	ดีมาก
4. งบประมาณ	2.56	.806	ดี
รวม	3.06	.620	ดี
ด้านการปฏิบัติงาน			
5. การดำเนินงานและการให้บริการ	3.31	.550	ดีมาก
6. การบำรุงรักษาและดูแลความสะอาด	3.22	.533	ดี
7. การรักษาความปลอดภัย	3.18	.705	ดี
8. การประชาสัมพันธ์	3.56	.533	ดีมาก
รวม	3.31	.058	ดีมาก
รวม	3.19	.600	ดี

จากตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = .600) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยด้านการบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ การวางแผนและกำหนดนโยบาย ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .628) และการบริหารงานบุคคล ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .471) ความคิดเห็นในระดับดี คือการบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .578) และด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = .806) ตามลำดับด้านการปฏิบัติงานมีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือด้านการดำเนินงานและการให้บริการ ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .550) และ

ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .533)ความคิดเห็นในระดับดีคือด้านการบำรุงรักษาและดูแลความสะอาด($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .533)และด้านการรักษาความปลอดภัย($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .705)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ไม่มี

ส่วนที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตาราง 11 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=10)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	40.0
หญิง	6	60.0
อายุ		
อายุระหว่าง 21-30ปี	3	30.0
อายุระหว่าง 31-40 ปี	6	60.0
อายุระหว่าง 51-60 ปี	1	10.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	9	90.0
ปริญญาโท	1	10.0

ตาราง 11 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=10)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		
น้อยกว่า 1 ปี	1	10.0
1 – 3 ปี	5	50.0
3 – 5 ปี	2	20.0
มากกว่า 5 ปี	2	20.0
รวม	10	100.0

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 10 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา ระดับปริญญาโท จำนวน 1 คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ 1-3 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา เป็น 3-5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มากกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ)

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการวางแผน (n = 10)

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการ (ด้านการวางแผน)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. มีแผนการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน	3.10	.316	ดี
2. มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างเหมาะสม	3.10	.316	ดี
3. มีการกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างเหมาะสม	3.20	.421	ดี
4. นโยบายด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของหน่วยงานมีความชัดเจน	3.10	.421	ดี
5. ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.20	.632	ดี
6. มีการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีประสิทธิภาพ	3.00	.816	ดี
รวม	3.11	.487	ดี

จากตาราง 12 พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการวางแผนโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = .487) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดี คือ ข้อ 5 ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .632), ข้อ 3 มีการกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .421) และรองลงมาคือข้อ 1 มีแผนการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .316) ข้อ 2 มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .316) ข้อ 4 นโยบายด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของหน่วยงานมีความชัดเจน ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = .421) และข้อ 6 มีการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .816) ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการจัดองค์กร (n = 10)

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการ (ด้านการจัดองค์กร)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.โครงสร้างองค์กรด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจน	3.20	.788	ดี
2.การปฏิบัติงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจนตามโครงสร้างหน่วยงาน	3.40	.699	ดีมาก
3.มีการบังคับบัญชาตามสายงาน	3.20	.788	ดี
4.มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างชัดเจนตามโครงสร้างของหน่วยงาน	3.30	.483	ดีมาก
5.การดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความถูกต้องตามลำดับและมีขั้นตอนชัดเจน	3.30	.483	ดีมาก
รวม	3.28	.648	ดีมาก

จากตาราง 13 พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการจัดองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .648) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี คือ ข้อ 2 การปฏิบัติงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจนตามโครงสร้างหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .699) และรองลงมาคือ ข้อ 4 มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างชัดเจนตามโครงสร้างของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .483) ข้อ 5 การดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความถูกต้องตามลำดับและมีขั้นตอนชัดเจน ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .483) ข้อ 1 โครงสร้างองค์กรด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจน ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .788) และข้อ 3 มีการบังคับบัญชาตามสายงาน ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .788) ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการนำ (n = 10)

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการ (ด้านการนำ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1. ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานบุคคลด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.30	.674	ดีมาก
2. ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	3.30	.674	ดีมาก
3. ผู้บริหารมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน	3.20	.632	ดี
4. ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา	3.30	.948	ดีมาก
5. ผู้บริหารมีความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายและแผนด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.20	.632	ดี
6. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.30	.674	ดีมาก
รวม	3.26	.705	ดีมาก

จากตาราง 14 พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการนำ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .705) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี คือ ข้อ 4 ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .948) ข้อ 1 ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานบุคคล ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .674) ข้อ 2 ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .674) ข้อ 6 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .674) ข้อ 3 ผู้บริหารมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน มีการบังคับบัญชาตามสายงาน ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .632) และข้อ 5 ผู้บริหารมีความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายและแผนด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการควบคุม ($n = 10$)

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการ (ด้านการควบคุม)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีการควบคุม กำกับ ติดตามงานในทุกขั้นตอน	3.30	.483	ดีมาก
2.มีการควบคุม ติดตามงานให้มีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้	3.40	.516	ดีมาก
3.มีการจัดแผนบริหารความเสี่ยง	3.00	.666	ดี
4.มีการประเมินผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม	3.40	.699	ดีมาก
5.มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องชัดเจน	3.30	.483	ดีมาก
6.มีการปรับปรุง แก้ไข การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ	3.20	.788	ดี
รวม	3.26	.605	ดีมาก

จากตาราง 15 พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .605) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี คือ ข้อ 4 มีการประเมินผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .699), ข้อ 2 มีการควบคุม ติดตามงานให้มีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = .516) และรองลงมาคือ ข้อ 1 มีการควบคุม กำกับ ติดตามงานในทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .483) ข้อ 5 มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องชัดเจน ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .483) ข้อ 6 มีการปรับปรุง แก้ไข การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .788) และข้อ 3 มีการจัดแผนบริหารความเสี่ยง ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการจัดการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวม ($n = 10$)

ความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
ด้านการวางแผน	3.11	.487	ดี
ด้านการจัดองค์กร	3.28	.648	ดีมาก
ด้านการนำ	3.26	.705	ดีมาก
ด้านการควบคุม	3.26	.605	ดีมาก
รวม	3.23	.610	ดี

ตาราง 16 พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
 มีความเห็นต่อกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี
 ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .610) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี
 คือ ด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .648) ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .705)
 ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .605) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = .487)
 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ไม่มี

ส่วนที่ 3 ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน บริเวณที่เข้ามาใช้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของกรมพลศึกษา และเขตที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตาราง 17 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=400)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	185	46.3
	หญิง	215	53.8
อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	5	1.3
	อายุระหว่าง 11 -20 ปี	39	9.8
	อายุระหว่าง 21-30 ปี	63	15.8
	อายุระหว่าง 31-40 ปี	151	37.8
	อายุระหว่าง 41-50 ปี	96	24.0
	อายุระหว่าง 51-60 ปี	35	8.8
	อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป	11	2.8

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า	21	5.3
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	56	14.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	29	7.2
ปริญญาตรี	219	54.8
สูงกว่าปริญญาตรี	75	18.8
สถานภาพ		
โสด	195	48.8
สมรส/อยู่ด้วยกัน	185	46.3
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	20	5.0
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	58	14.5
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	145	36.3
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว	83	20.8
พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน	95	23.8
อื่นๆ โปรดระบุ แม่บ้าน	19	4.8
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	81	20.3
5,001-15,000 บาท	27	6.8
15,001-25,000 บาท	130	32.5
25,001-35,000 บาท	59	14.8

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บริเวณที่เข้ามาให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ		
ของกรมพลศึกษา		
สนามศุภชลาศัย	129	32.3
สนามวอร์ม 200 เมตร	16	4.0
สนามเทพหัสดิน	36	9.0
อาคารกีฬานิมิบุตร	67	16.8
ลานกีฬาอเนกประสงค์	8	2.0
สระว่ายน้ำวิสุทธิธารมณ	45	11.3
ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	38	9.5
ศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา	43	10.8
ห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์การพลศึกษาและการกีฬา	18	4.5
เขตที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร		
ปทุมวัน	233	58.3
ราชเทวี	39	9.8
พญาไท	3	0.8
บางกะปิ	4	1.0
บางแค	18	4.5
ธนบุรี	6	1.5
ตลิ่งชัน	2	0.5
ยานนาวา	8	2.0
ลาดพร้าว	2	0.5
บางพลัด	3	0.8
ป้อมปราบศัตรูพ่าย	17	4.3
วัฒนา	2	0.5

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เขตที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)		
บางขุนเทียน	11	2.8
คลองสามวา	2	0.5
สาทรประดิษฐ์	2	0.5
หนองแขม	2	0.5
บางบอน	2	0.5
บางรัก	6	1.5
ดอนเมือง	1	0.3
หลักสี่	1	0.3
ดุสิต	3	0.8
บางนา	3	0.8
ทวีวัฒนา	2	0.5
บางคอแหลม	8	2.0
ภาษีเจริญ	2	0.5
สะพานสูง	2	0.5
ห้วยขวาง	4	1.0
คลองเตย	3	0.8
รวม	400	100.00

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 400 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเพศชาย จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 มีอายุระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และระดับประถมศึกษา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาเป็นสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และอื่นๆ ไปรตระนุ แม่บ้าน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

รายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 25,000 – 35,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และ 5,001 – 15,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่เข้ามาใช้บริการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้ามาใช้บริการที่สนามสุกขลาสัย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาอาคารกีฬาเนมิบุตร จำนวน 67 คิดเป็นร้อยละ 16.8 สระว่ายน้ำวิสุทธิธรรมย์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

สนามเทพหัสดิน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์การพลศึกษาและการกีฬา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 สนามวอร์ม 200 เมตร จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และลานกีฬาอเนกประสงค์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

เขตที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ที่ เขตปทุมวัน จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาราชเทวี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 บางแค จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ป้อมปราบศัตรูพ่าย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 บางขุนเทียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ประเวศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ยานนาวา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 บางคอแหลม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ธนบุรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 บางรัก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 บางกะปิ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ห้วยขวาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พญาไท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 บางพลัด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ดุสิต จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 บางนา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 คลองเตย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตลิ่งชัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 วัฒนา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 คลอสามวา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สาธุประดิษฐ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 หนองแขม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 บางบอน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ลาดพร้าว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ทวีวัฒนา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ภาษีเจริญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สะพานสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ดอนเมือง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และ หลักสี่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการ
สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
(ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ)**

ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.มีระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ	2.84	.706	ดี
2.มีระบบการดูแลรักษาความสะอาดที่มีประสิทธิภาพ	2.71	.767	ดี
3.ช่วงเวลาที่เปิดให้บริการมีความเหมาะสม	3.20	.640	ดี
4.มีการประชาสัมพันธ์การบริการ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ โซเชียลมีเดีย เป็นต้น	2.70	.857	ดี
5.มีการบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ	2.60	.774	ดี
รวม	2.81	.748	ดี

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = .748) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีทุกข้อ คือ ข้อ 3 ช่วงเวลาที่เปิดให้บริการมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .640) ข้อ 1 มีระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = .706) ข้อ 4 มีการประชาสัมพันธ์การบริการ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ โซเชียลมีเดีย เป็นต้น ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = .857) และ ข้อ 5 มีการบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.60$, S.D. = .774) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการ ด้านบุคลากร ($n = 400$)

ความคิดเห็นที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านบุคลากร)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ ในการให้บริการ	3.15	.715	ดี
2.บุคลากรมีความเพียงพอในการให้บริการ	2.94	.721	ดี
3.บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ	3.13	.765	ดี
4.จุดให้บริการของบุคลากรสามารถติดต่อได้สะดวก	2.91	.772	ดี
5.เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.77	.821	ดี
รวม	2.98	.758	ดี

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = .758) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีทุกข้อ คือ ข้อ 1 บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .715) ข้อ 3 บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = .765) ข้อ 2 บุคลากรมีความเพียงพอในการให้บริการ ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = .721) ข้อ 4 จุดให้บริการของบุคลากรสามารถติดต่อได้สะดวก ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = .772) และข้อ 5 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = .821) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย และมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	2.77	.777	ดี
2. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ	2.73	.837	ดี
3.พื้นที่ให้บริการมีความเหมาะสมกับผู้ให้บริการ	2.96	.785	ดี
4.สถานที่จอดรถมีจำนวนเพียงพอ	2.41	.930	พอใช้
5.มีความสะดวกในการเดินทางมายังสถานที่ให้บริการ	3.18	.757	ดี
รวม	2.81	.817	ดี

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = .817) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดี และพอใช้ คือ ข้อ 5มีความสะดวกในการเดินทางมายังสถานที่ให้บริการ ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .757) ข้อ 3 พื้นที่ให้บริการมีความเหมาะสมกับผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = .785) ข้อ 1 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย และมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = .777), ข้อ 2 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = .837) และข้อ 4สถานที่จอดรถมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 2.41$, S.D. = .930) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (การประชาสัมพันธ์)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
1.ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและข่าวสารให้ผู้ให้บริการทราบอย่างทั่วถึง	2.71	.854	ดี
2.ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เว็บไซต์ ไลน์ บัญชีโซเชียลมีเดีย เป็นต้น	2.68	.869	ดี
3.ป้ายโฆษณาการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม	2.70	.793	ดี
4.จัดทำประกาศ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติการให้บริการชัดเจน	2.75	.775	ดี
5.การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	2.80	.759	ดี
รวม	2.72	.810	ดี

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = .810) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีคือ ข้อ 5 การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = .759) ข้อ 4 จัดทำประกาศ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติการให้บริการชัดเจน ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = .775) ข้อ 1 ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและข่าวสารให้ผู้ให้บริการทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = .854) ข้อ 3 ป้ายโฆษณาการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = .793) และข้อ 2 ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เว็บไซต์ ไลน์ บัญชีโซเชียลมีเดีย เป็นต้น ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = .869) ตามลำดับ

ตาราง 22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความหมายของความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ของประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวม (n = 400)

ความคิดเห็นที่มีต่อที่มีต่อระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การประเมิน
ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	2.81	.748	ดี
ด้านบุคลากร	2.98	.758	ดี
ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.81	.817	ดี
ด้านการประชาสัมพันธ์	2.72	.810	ดี
รวม	2.83	.783	ดี

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็น
 ต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = .783) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็น
 ในระดับดีทุกด้าน คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = .758), ด้านการดำเนินการจัดการ
 สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = .748), ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์
 และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = .817) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = .810)
 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี
2. อยากให้มีห้องอาบน้ำ ห้องส้วม และล็อกเกอร์ เพิ่มมากขึ้น
3. อยากให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น
4. การจัดวางอุปกรณ์ยังไม่เป็นระเบียบเท่าที่ควร
5. การรักษาความสะอาดในห้องน้ำควรปรับปรุงเล็กน้อย
6. ควรจัดเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ให้ครอบคลุม
7. ควรเพิ่มอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ
8. การให้บริการของพนักงานรักษาความปลอดภัยควรปรับปรุง
9. ควรมีการแบ่งพื้นที่จอดรถสำหรับผู้เข้ามาใช้บริการ
10. ควรมีตู้น้ำดื่มไว้บริการ

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยศึกษากับผู้บริหาร กรมพลศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ซึ่งสรุปสาระสำคัญของการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำถามในการวิจัย

1. ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีระบบการจัดการอย่างไร
2. กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีกระบวนการจัดการอย่างไร
3. ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นอย่างไร
4. การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำราเอกสารต่างๆ

3. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆที่ได้เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้ว เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา ตรวจ แก้ไข สำนวน ภาษา ความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนรับข้อเสนอแนะต่างๆ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ คณะกรรมการที่ปรึกษาแนะนำ จากนั้น ดำเนินการส่งโครงการวิจัยเสนอคณะกรรมการ จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อพิจารณาและออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ได้รับการพิจารณาและ ออกใบรับรองหมายเลขที่ SWUEC/G/X/G-091/2562X ลงวันที่ให้การรับรอง 11 มิถุนายน 2562

5. ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหา ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ในงานวิจัยนี้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 และแบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับประชาชนที่เข้ามาใช้บริการบริเวณกรมพลศึกษา อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนอต่อคณะกรรมการ ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร กรมพลศึกษา จำนวน 30 คน แบบสอบถาม ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จำนวน 30 คน แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับประชาชน ที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จำนวน 30 คน โดยการวิเคราะห์ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Correlation) จากนั้นทำการ คัดเลือกข้อคำถาม แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha-Coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้

0.8-1.0 จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 96)

ในงานวิจัยนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา เท่ากับ 0.926 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เท่ากับ 0.930 แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เท่ากับ 0.970 ในงานวิจัยนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา เท่ากับ 0.926 แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เท่ากับ 0.930 แบบสอบถามชุดที่ 3 แบบสอบถามประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เท่ากับ 0.970

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ โดยได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

8. ขอหนังสือแนะนำตัวเพื่อติดต่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลนำหนังสือไปยื่นต่ออธิบดีกรมพลศึกษา เพื่อขออนุญาตนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัยจำนวน 1 คน โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 417 ฉบับ ตามกำหนดการและแผนที่ได้วางไว้

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามมาลงรหัสตัวเลข (Code) นำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

10. สรุปผล และอภิปรายผลที่ได้จากการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามปลายปิด สรุปรวข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1. ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ ได้แก่ การวางแผนและกำหนดนโยบาย การบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก การบริหารงานบุคคล และงบประมาณ 2. การปฏิบัติงาน ได้แก่ การดำเนินงานและการให้บริการ การบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด การรักษาความ

ปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ด้าน คือด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นำมาสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ส่วนที่ 1 ผู้บริหารกรมพลศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 คน มีสถานภาพเป็นอธิบดีกรมพลศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองอธิบดีกรมพลศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาศูนย์การพลศึกษาและการกีฬา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 สามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 และเพศหญิง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาระดับปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน 1-3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 3-5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ตามลำดับ

2.การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหารกรมพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 3.19, S.D. = .600) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีมาก และระดับดี โดยด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ การวางแผนและกำหนดนโยบาย ($\bar{X}$ = 3.28, S.D. = .628) และการบริหารงานบุคคล ($\bar{X}$ = 3.31, S.D. = .471) ความคิดเห็นในระดับดีคือ การบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 3.10, S.D. = .578) และด้านงบประมาณ ($\bar{X}$ = 2.56, S.D. = .806) ตามลำดับ ด้านการปฏิบัติงาน มีความคิดเห็นในระดับดีมาก คือ ด้านการดำเนินงานและการให้บริการ ($\bar{X}$ = 3.31, S.D. = .550) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}$ = 3.56, S.D. = .533) ความคิดเห็นในระดับดีคือ ด้านการบำรุงรักษาและดูแลความสะอาด ($\bar{X}$ = 3.22, S.D. = .533) และด้านการรักษาความปลอดภัย $\bar{X}$ = 3.18, S.D. = .705)

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษากระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ส่วนที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 อายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา ระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ 1-3 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา เป็น 3-5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มากกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถสรุปได้ดังนี้

เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = .609) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดีมาก และดี คือ ด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .648) ด้านการนำ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .705) ด้านการควบคุม ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .817.605) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = .487) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ส่วนที่ 3 ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 400 คน

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเพศชาย จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 มีอายุระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 อายุเท่ากับหรือ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และระดับประถมศึกษา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาเป็นสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และอื่นๆ ไปรตระบุ แม่บ้าน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

รายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 25,000 – 35,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และ 5,001 – 15,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่เข้ามาใช้บริการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้ามาใช้บริการที่สนามศุภชลาศัย จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาอาคารกีฬาเนชั่นจำนวน 67 คิดเป็นร้อยละ 16.8 สระว่ายน้ำวิสุทธิธรรมย์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ศูนย์นันทนาการ กรมพลศึกษา จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 สนามเทพหัสดิน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์การพลศึกษาและการกีฬา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 สนามวอร์ม 200 เมตร จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และลานกีฬาอเนกประสงค์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

เขตที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ที่เขตปทุมวัน จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาราชเทวี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 บางแค จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ป้อมปราบศัตรูพ่าย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 บางขุนเทียน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ประเวศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ยานนาวา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 บางคอแหลม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ธนบุรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 บางรัก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 บางกะปิ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ห้วยขวาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 พญาไท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 บางพลัด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ดุสิต จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 บางนา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 คลองเตย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตลิ่งชัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 วัฒนา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 คลองสามวา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สาทรประดิษฐ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 หนองแขม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 บางบอน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ลาดพร้าว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ทวีวัฒนา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ภาษีเจริญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 สะพานสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ดอนเมือง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และ หลักสี่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = .783) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับดีทุกด้าน คือ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = .758), ด้านการดำเนินการจัดการ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ($\bar{X}$ = 2.81, S.D. = .748) ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 2.81, S.D. = .817) และด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}$ = 2.72, S.D. = .810) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

คำถามในการวิจัย ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีระบบการจัดการอย่างไร

ผู้บริหารกรมพลศึกษา เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ได้แก่ ด้านการวางแผนและกำหนดนโยบาย ด้านการบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่าการบริหารสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องใช้ทฤษฎีการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนและกำหนดนโยบาย ด้านการบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านงบประมาณ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการวางแผนและกำหนดนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า มีการวางแผนปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์กร โดยบุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานตามแผนงาน โดยจัดลำดับความสำคัญของงาน การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงการวางแผนปฏิบัติงาน มีการมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากร

ด้านการบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า มีการจัดสภาพแวดล้อม ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้บริการ และมีวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมถึงระบบไฟส่องสว่าง สถานที่จอดรถ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการอย่างเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ห้องล็อกเกอร์ และตู้น้ำดื่ม

ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า บุคลากรมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน มีความเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงมีการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งและภาระหน้าที่ และมีจำนวนเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย

ด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับแผนการดำเนินการ มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน รวมถึงงบประมาณในการบำรุงรักษามีความเหมาะสม โดยกรมพลศึกษามีการหารายได้จากการให้เข้าใช้บริการสนาม อุปกรณ์ต่างๆ และจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม และมีความรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 2 การปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านการดำเนินงานและการให้บริการ ด้านการบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด ด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย การดำเนินงานและการให้บริการ การบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด การรักษาความปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการดำเนินงานและการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการ มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ มีการประเมินคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ และมีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน

ด้านการบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า สถานที่ให้บริการมีความสะอาดพร้อมใช้งานมีการสำรวจวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างสม่ำเสมอ มีมาตรการรักษาความสะอาด มีการดูแล ซ่อมแซม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด และเจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดมีจำนวนเพียงพอ

ด้านการรักษาความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยพร้อมใช้งานมีการดูแลความปลอดภัยระหว่างการใช้บริการ มีการดูแลระบบการจราจรบริเวณสถานที่ให้บริการมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีจำนวนเพียงพอ

ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีการประชาสัมพันธ์

โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ บล็อก เป็นต้น มีสถานที่สำหรับติดต่อ ประสานงาน และ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการ ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการมีเพียงพอ มีการจัด กิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Barrett. 1995 ,พิมพ์พิทยา จำรูญวงศ์. 2551 กล่าวว่า การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ 1. ส่วนงาน บริหารจัดการ (Strategic FM) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ด้านการกำหนดนโยบาย วางแผน จัดการแผน กำหนดทิศทางและดำเนินการในระดับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ อำนาจการ สั่งการ ควบคุม กำกับ ติดตามและประเมิน นอกจากนี้ยังต้องบริหารทรัพยากรเพื่อให้องค์กรมีทรัพยากรกายภาพที่เพียงพอ และสามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะกลางและระยะยาว 2. ส่วนงานปฏิบัติการ (Operation FM) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการในระดับปฏิบัติ ได้แก่ งานบริการด้านอาคารสถานที่ เช่น งานดูแล บำรุงรักษาอาคาร งานรักษาความสะอาด งานรักษาความปลอดภัยและงานบริการอื่นๆ และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ภควัฒน์ เชิดวุฒิ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร จัดการศูนย์บริการการกีฬารวมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผลการวิจัยพบว่า การสภาพการบริหารศูนย์บริการ การการกีฬารวมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มีการใช้ทรัพยากรการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณา รายด้านแล้วพบว่า อยู่ในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ สภาพกระบวนการวงจรการบริหารศูนย์บริการ การกีฬารวมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมอยู่ระดับดีมากเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ด้านการ วางแผน ด้านการปฏิบัติอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการตรวจสอบ และด้านการนำผลการประเมินมาพัฒนา อยู่ระดับดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัณฑิต กอบการ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษา สภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในด้านทรัพยากร การบริหาร กระบวนการบริหาร วงจรการบริหารและศึกษา ถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ในด้านส่วนผสมทางการตลาด ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทรัพยากรการบริหาร โดยรวมอยู่ในระดับดี ด้านการบริหารสถานที่วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการบริหารจัดการของศูนย์กีฬาอยู่ในระดับดี ขณะที่ด้านบริหารงาน บุคลากร และด้านบริหารการเงินและงบประมาณอยู่ในระดับพอใช้ และกระบวนการบริหาร 7 ประการ โดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านการรายงานผล อยู่ในระดับพอใช้ สภาพวงจรการบริหาร จากการสัมภาษณ์ ด้านการปฏิบัติมีการให้บริการเข้าสนามกีฬา ด้านการตรวจสอบ มีระบบตรวจสอบ ขั้นตอนการดูแลปฏิบัติงานและรายงานความคืบหน้า มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาแผนเพื่อ

ป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาด ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนผสมทางการตลาดโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับดี ปัญหาที่ต้องแก้ไขของศูนย์กีฬา คือเจ้าหน้าที่ประจำสนามมีน้อยไม่มีอุปกรณ์กีฬาบริการให้เช่า-ยืม ร้านค้าสวัสดิการขายของมีน้อย ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ ล็อกเกอร์เก็บของ และแสงไฟมีอยู่น้อยสถานที่ไม่สามารถรองรับจำนวนผู้มาใช้ บริการในเวลาเดียวกันได้ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารการจัดกิจกรรมยังไม่ทั่วถึง และควรหารายได้จากผู้ให้บริการภายนอกเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับศูนย์กีฬา

คำถามในการวิจัย ข้อ 2 กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีกระบวนการจัดการอย่างไร

เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ และด้านการควบคุม โดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มีแผนการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน โดยผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงาน ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างชัดเจนตามโครงสร้างของหน่วยงาน ขยับเคลื่อนจากผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานบุคคล การปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างที่ดี แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ อีกทั้งมีการประเมินผล การดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม และควบคุม ติดตามงานให้มีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้ พร้อมทั้งปรับปรุง แก้ไข การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของธงชัย สันติวงษ์ (2541) กล่าวว่ากระบวนการบริหารจัดการ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการประเภทต่างๆ สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ การเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการและการฝึกฝนให้มีทักษะสูงขึ้น จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ มีดังนี้ (1) การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน และตัดสินใจหาวิธีการที่ดีที่สุดที่ทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุผลสำเร็จ (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) การจัดองค์กร (Organizing) เป็นกระบวนการในการจัดตั้งและจัดวางทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรที่ไม่ใช่บุคคล โดยวางแผนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จขององค์การ

(3) การนำและสั่งการ (Leading and Directing) เป็นกระบวนการของการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในการที่จะให้บุคคลอื่นมีพฤติกรรมในการทำงานที่ต้องการ และทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ และ (4) การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ขององค์การให้เป็นไปตามมาตรฐาน และเป้าหมายที่องค์การคาดหวัง และกำหนดไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545: 22) กล่าวถึงหน้าที่ของการบริหารประกอบด้วยกิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการ หรืออาจแบ่งในลักษณะที่เป็นขั้นตอน ดังนี้ (1) การกำหนดกิจกรรมตลอดจนภารกิจต่างๆ ที่ต้องปฏิบัติเอาไว้ในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้เป็นแนวทางตลอดจนทิศทางการปฏิบัติงาน การวางแผนควรต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะทำให้บรรลุผลตามที่ต้องการ (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560) การจัดการองค์การ (Organizing) การกำหนดโครงสร้างตำแหน่ง กำหนดบทบาท หน้าที่ ตลอดจนการทำงานของทุกภาคส่วนให้สอดคล้อง ราบรื่น และไม่ทับซ้อนกัน การจัดการองค์การยังรวมไปถึงการจัดระเบียบในการทำงานที่จะทำให้การทำงานไม่สะดุด จัดสรรคนให้เหมาะสมกับงาน จัดการงานให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด (3) การนำหรือการสั่งการ (Leading/Directing) ภาวะในการควบคุมการทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยต้องสามารถสร้างแรงจูงใจให้ทุกคนอยากร่วมทำงานได้ ต้องบริหารงานบุคคลได้ดี ต้องเข้าใจการทำงานของตนเองและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงมีทักษะในการแก้ไขปัญหาได้ดี และมีการตัดสินใจที่รอบคอบ ชับไว ดีเยี่ยม สามารถที่จะนำพาทุกคนบรรลุเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จได้ และ (4) การควบคุม (Controlling) การดูแลบุคลากรตลอดจนการทำงานต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ ตลอดจนการติดตามประเมินผลว่าการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเปล่า ความสำเร็จมากน้อยเพียงไร การควบคุมนั้นยังหมายถึงการจัดการกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดผลกระทบกับการทำงานน้อยที่สุดอีกด้วย และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเชษ นิมกุล (2546) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สภาพปัญหาและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการออกกำลังกาย ในจังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่าในการบริหารจัดการเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ อย่างถาวรนั้น ควรใช้กระบวนการวงจรการบริหาร ได้แก่ ต้องมีการวางแผน มีการดำเนินงานตามแผนงาน มีการกำกับติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานอยู่เสมอ และมีการนำผลการติดตามและตรวจสอบมาปรับปรุงการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น จากนั้นก็กลับมาเริ่มต้นวางแผนใหม่ ถ้าดำเนินการตามวงจรนี้ จะทำให้การบริหารจัดการมีคุณภาพ และสามารถขจัดปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามในการวิจัย ข้อ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นอย่างไร

ประชาชนผู้ใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความคิดเห็นต่อการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า มีระบบและมาตรการรักษาความปลอดภัย การบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ การเปิดปิดให้บริการอย่างเหมาะสม โดยมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีจำนวนเพียงพอในการให้บริการ สามารถติดต่อได้สะดวก รวมถึงมีความสะดวกในการเดินทางมายังสถานที่ให้บริการ มีพื้นที่ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย และมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน พร้อมใช้งาน และเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ อีกทั้งมีการจัดทำประกาศ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติการให้บริการชัดเจน การประชาสัมพันธ์กิจกรรมและข่าวสารให้ผู้ใช้บริการทราบอย่างทั่วถึง บำรุงโฆษณาการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่ในบริเวณที่มีความเหมาะสม และมีช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ที่หลากหลาย แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหรือทรัพยากรทางการบริหารจัดการที่สำคัญ ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หรือที่เรียกว่า 4M's ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร เพราะการบริหารจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพมีปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงานและโครงการและต้องมีระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2545 : 18) ซึ่ง ธงชัย สันติวงษ์ (2543:7-8) และสมคิด บางโม (2545:61-62) ยังได้กล่าวถึงปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ คือ 1) คน (Man) ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมาก ทั้งนี้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพ 2) เครื่องจักร (Machine) คือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้ออย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า 3) เงินทุน (Money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์การดำเนินไปโดยไม่ติดขัด และ 4) วัสดุสิ่งของ (Material) ถือเป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

(2545 : 6-7) ได้สรุปว่า การจัดการเป็นเรื่องของการผสมผสานหรือบูรณาการทรัพยากรการจัดการ ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) วิธีการ (Method) ตลาด (Market) ข้อมูลข่าวสาร (Information) และเวลา(Time) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของกฤษฎา ช่างประดับ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวทางการจัดการศูนย์กีฬาของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การจัดการศูนย์กีฬากรุงเทพมหานครมีแนวทางการพัฒนารวม 5 ด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วยด้านการให้บริการ ด้านการเงิน ด้านบุคลากร ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์

คำถามในการวิจัย ข้อ 4 การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

จากการศึกษาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้นำข้อเสนอแนะของการวิจัยทั้ง 3 ส่วน มาวิเคราะห์ตามทฤษฎี ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก (เสรีชัย โชติวงนิช 2553; Barret1995) ได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการ

ด้านการวางแผนและกำหนดนโยบาย	ด้านการบริหารทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก	ด้านบริหารงานบุคคล	ด้านงบประมาณ
1. ควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายขององค์กร และในการจัดทำแผนการปฏิบัติงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ควรให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน และควรนำข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียมาใช้ประกอบการวางแผน	1.ควรมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ให้มีมาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ 2.วัสดุและอุปกรณ์ ควรมีมาตรฐาน และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	1.ควรรพัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความรู้ความเข้าใจใน การทำงาน ให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการพร้อมเข้าเฝ้าพบปะและหน้าทีของตนเองในการให้บริการ	1.ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ที่เพียงพอและครอบคลุมการดำเนินงาน ในด้านนี้ทำในส่วนของ การบริหารจัดการการให้บริการดูแล บำรุงรักษา บุคลากร และการประชาสัมพันธ์
		2.ควรรพัฒนาบุคลากรให้มีความ	

2.ควรมีการวางแผนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน 3.ในการวางแผนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ควรมีการสำรวจความพร้อม ความต้องการ หรือศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาและดำเนินงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ 4.ควรมีการวางแผนกลยุทธ์ เพื่อประชาสัมพันธ์การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	3.ควรพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ สถานที่จอดรถให้เพียงพอ พร้อมให้บริการอยู่เสมอ	พร้อมที่จะให้บริการแก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ มีความมุ่งมั่น กระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีน้ำใจในการให้บริการ 3.ควรคัดเลือกคนที่มีความถนัด ความสนใจ และความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมาทำงานด้านนี้โดยตรง 4.ควรมีการจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรในเรื่องการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่เสมอ	2.ควรมีการวางแผนและพัฒนาระบบการจัดหารายได้จากการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
---	--	--	--

องค์ประกอบที่ 2 การปฏิบัติงาน

การดำเนินงานและการให้บริการ	การบำรุงรักษา	การรักษาคะมาปลดภัย	การประชาสัมพันธ์
1.ผู้บังคับบัญชาควรมีการกำกับติดตามการดำเนินงาน ตามบทบาทหน้าที่ และการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนอยู่เสมอ 2.ควรมีการกำหนดวิธีการประเมินคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน 3.ควรมีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการประเมินการให้บริการจากผู้ให้บริการและนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการให้บริการต่อไป	1.การวางระบบและมาตรการในการสำรวจความพร้อม การดูแลซ่อมแซม บำรุงรักษาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้มาตรฐาน และพร้อมให้บริการอยู่เสมอ 2.ควรมีการกำหนดระเบียบและมาตรการ การใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกทางนันทนาการ 3.ควรมีการกำหนดระเบียบและมาตรการ การรักษาคะมาปลดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการทั้งในส่วนของผู้ให้บริการและผู้ให้บริการ	1.ควรมีการกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด 2.ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยทุกช่วงเวลาที่มีผู้ให้บริการ และไม่มีผู้ให้บริการ 3.ควรมีกล้องวงจรปิดในพื้นที่การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ 4.ควรมีเฟสสองช่วงที่เพียงพอในพื้นที่ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกทางนันทนาการ 5.ควรมีการกำหนดมาตรการป้องกันและเฝ้าระวัง การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19	1.ควรมีการบรรยายประชาสัมพันธ์ การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีประสิทธิภาพในเรื่องการวางแผน การดำเนินการ และการประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์วิดีโอ สื่อสังคมออนไลน์ แผ่นพับ ใบปลิว โปสเตอร์ เพื่อเข้าถึงสมาชิก และผู้ให้บริการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3.พัฒนาศูนย์ประชาสัมพันธ์การใช้บริการ เพื่อเป็นสถานที่ใช้ติดต่อประสานงาน ให้ข้อมูล และดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์

	4.ควรมีการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษา ความสะอาดทุกส่วนเพื่อให้ สิ่งอำนวยความสะดวกทาง นันทนาการมีความพร้อมให้บริการ และปลอดภัย		การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ 4.ควรมีการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริม การใช้บริการและประชาสัมพันธ์การ ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก
--	---	--	--

จากแนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ บัณฑิต จุลลาสัย เสริชัย ไซติพานิช 2547, พิมพิยิหาวา จำรูญวงษ์ 2551 และ Barret 1995 ได้กล่าวว่าการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นการทำให้ระบบกายภาพ ทรัพยากรกายภาพทำงาน สอดคล้องและสมดุลตามเป้าหมาย พันธกิจ ลักษณะกิจกรรมขององค์กรนั้นมุ่งเน้นการจัดการ ดูแลรักษาและบริการเพื่อให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการทำงานสอดคล้อง ส่งเสริม และตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้อาคาร อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา และเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ปฏิบัติงานด้านอาคารเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนกิจกรรม ขององค์กรได้เป็นอย่างดีทั้งในระยะสั้นและยาว ลดการสูญเสียและสิ้นเปลืองน้อยลง เกิดการ ใช้อาคารอย่างมีประสิทธิภาพ (บัณฑิต จุลลาสัย และ เสริชัย ไซติพานิช, 2547) (เสริชัย ไซติพานิช. 2553); (พิมพิยิหาวา จำรูญวงษ์. 2551) การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจะมุ่งเน้นให้มีการใช้และจัดการ อาคาร สถานที่ ระบบประกอบอาคาร พื้น ที่ และองค์ประกอบอื่นที่มีสถานะเป็นทรัพยากรกายภาพ ให้เกิดประโยชน์และผลตอบแทนแก่องค์กรในฐานะที่เป็นทรัพยากรสำคัญ เช่นเดียวกับทรัพยากร บุคคลและทรัพยากรเงิน การบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจะมุ่งเน้นให้การให้บริการ ต่อผู้คนในอาคาร (People) การทำงาน (Process) และอาคาร สถานที่ (Place) ให้สามารถทำงาน ได้อย่างสอดคล้อง และบรรลุผลสำเร็จขององค์กรตามที่มุ่งหมายไว้ 1. ส่วนงานบริหารจัดการ (Strategic FM) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ด้านการกำหนดนโยบาย วางแผน จัดการแผน กำหนดทิศทาง และดำเนินการในระดับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ อำนวยการ สั่งการ ควบคุม กำกับติดตามและ ประเมิน นอกจากนี้ยังต้องบริหารทรัพยากรเพื่อให้องค์กรมีทรัพยากรกายภาพที่เพียงพอและ สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะกลางและระยะยาว 2. ส่วนงานปฏิบัติการ (Operation FM) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการในระดับปฏิบัติ ได้แก่ งานบริการด้านอาคารสถานที่ เช่น งานดูแลบำรุงรักษาอาคาร งานรักษาความสะอาด งานรักษาความปลอดภัยและงานบริการ อื่นๆ ตามความต้องการเฉพาะของผู้ใช้และอาคารนั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในอาคารได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ประกอบด้วย 2.1 การดูแลรักษาอาคาร เป็นงานทางด้านเทคนิคอาคาร มีหน้าที่หลักในการควบคุมดูแลบำรุงรักษาและซ่อมแซมอาคารและระบบประกอบอาคารให้อยู่ใน สภาพพร้อมใช้งานและปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ 2.1.1 อาคาร 2.1.2 พื้นที่อาคาร 2.1.3 ระบบ ประกอบอาคาร ประกอบไปด้วยระบบปรับอากาศระบบระบายอากาศ ระบบอัดอากาศ ระบบไฟฟ้า ลิฟต์ ระบบสุขาภิบาล ระบบสื่อสาร ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบป้องกันอัคคีภัย และระบบดับเพลิง เป็นต้น 2.1.4 พื้นที่และบริเวณโดยรอบ 2.1.5 ภูมิทัศน์และสวน

2.1.6 เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ภายในอาคาร 2.2 การบริการ คือ กิจกรรมที่ให้บริการเพื่อรองรับการทำงานและการใช้อาคารเพื่อให้อาคารสามารถใช้งานได้ ผู้ใช้อาคารได้รับความสะดวกปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมที่ดีเมื่อเข้าใช้อาคาร ได้แก่ การบริการขั้นพื้นฐาน การบริการสำนักงานหรือบริการเฉพาะการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนงานบริหารจัดการ (Strategic FM) และส่วนงานปฏิบัติการ (Operation FM) โดยกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เริ่มจากกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร ประเมินการจัดหาและให้บริการนันทนาการ ศึกษาเพื่อดูว่าบริการอะไรที่มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ประเมินความต้องการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ระบุและประเมินทรัพยากรโดยตรวจสอบสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในแง่ของการพร้อมใช้งานและความเหมาะสม คัดสรรวิธีการจัดการ กำหนดและทบทวนกลวิธีจัดทำแผนปฏิบัติการ สุดท้ายดำเนินการติดตามและประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศโรธร เร่งสมบูรณ์สุข (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่าทรัพยากรในการจัดการ ด้านการจัดการมนุษย์หรือบุคคล ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีเจ้าหน้าที่ในองค์กรที่มีความรู้ ในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการดำเนินงาน และมีขอบเขตหน้าที่การทำงานที่ชัดเจน ด้านการจัดการการเงินและงบประมาณ ได้แก่ ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีการชี้แจงและแจกแจงรายละเอียดของงบประมาณที่บริหาร และมีความคุ้มค่าที่เหมาะสม ด้านการจัดการวัสดุได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีสนามและอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและความปลอดภัย และมีที่จอดรถเพียงพอ และสะดวกต่อการเข้าใช้ ด้านการจัดการเทคโนโลยี ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีเว็บไซต์ มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรจัดขึ้น มีข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ และในการเข้าใช้ ต้องมีความรวดเร็ว กระบวนการจัดการ ด้านการวางแผน ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีนโยบายและแผนพัฒนางาน สอดคล้องกับแผนนโยบายของจุฬาฯ วัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ และมีการกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาว ด้านการปฏิบัติ ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องให้บริการเพื่อประโยชน์ ด้านการเรียน การสอน และการวิจัยของมหาวิทยาลัย มีการให้บริการด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแก่สมาชิกของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ และประชาชนทั่วไป ด้านการตรวจสอบ ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีการประเมินผลในการบริการด้านกีฬาแก่สมาชิก มีการติดตามความคืบหน้าของงานเป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่างานได้รับ

การปฏิบัติไปอย่างไร มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนและวัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬา แห่งจุฬาฯ ด้านการปรับปรุง ได้แก่ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ ต้องมีการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงาน การจัดวัสดุอุปกรณ์รวมถึงสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีการปรับเปลี่ยน ยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับยุคสมัย

แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management)

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (Recreation Facility Management) เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินงาน ผู้ให้บริการนันทนาการแก่ชุมชนจะต้องจัดการ ในทุกสิ่งที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร งบประมาณ การตลาด ประชาสัมพันธ์กิจกรรม กำหนดการบริหาร และประเมินผล สมาคมการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกนานาชาติ (The International Facility Management Association: IFMA.) ได้กล่าวถึง การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกว่า มีความครอบคลุมกับหลากหลายสาขาวิชาเป็นกระบวนการ บูรณาการการทำงานระหว่างสถานที่ ผู้คน งานขององค์กรและเทคโนโลยีเป็นการประสานความรู้ ร่วมกันทางด้านการบริหารธุรกิจกับศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมพฤติกรรมและวิศวกรรม เพื่อจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งแวดล้อมขององค์กร (The International Facility Management Association: 2013)

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นการทำให้ระบบกายภาพ ทรัพยากรกายภาพทำงานสอดคล้องและสอดคล้องตามเป้าหมาย พันธกิจ ลักษณะกิจกรรมของ องค์กรนั้นมุ่งเน้นการจัดการ ดูแลรักษาและบริการเพื่อให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ทำงานสอดคล้อง ส่งเสริม และตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้อาคาร อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดเวลา และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ปฏิบัติงานด้านอาคารเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องและ สนับสนุนกิจกรรมขององค์กรได้เป็นอย่างดีทั้งในระยะสั้นและยาว ลดการสูญเสียและสิ้นเปลือง น้อยลงเกิดการใช้อาคารอย่างมีประสิทธิภาพ (บัณฑิตจุลาลัยและเสรีชัย ไซติพานิช.2547;(เสรีชัย, 2553); (พิมพ์พิยหา, 2551)

เพื่อให้การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมการดำเนินงานทั่วทั้งองค์กร

และการดำเนินงานทุกส่วนสอดคล้องและส่งเสริมกัน และตอบสนองเป้าหมายขององค์กร จึงขอจำแนกการกำหนดกลยุทธ์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. กลยุทธ์องค์กร (Corporate Strategic) ถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กรร่วมกับคณะผู้บริหารและที่ปรึกษาด้านกลยุทธ์ขององค์กร โดยคาดการณ์สถานการณ์และความต้องการในอนาคต เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กร โดยกลยุทธ์องค์กรจะเป็นกลยุทธ์หลักของธุรกิจที่เป็นแบบและแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์และการวางแผนในระดับอื่นๆ ผู้วิจัสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการฯ ดังนี้

1.1 กลยุทธ์การพัฒนาแผนปฏิบัติการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวางแผน จัดให้มีบุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน และนำข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ประกอบการวางแผน มีการวางแผนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการโดยจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน การวางแผนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ การสำรวจความพร้อม ความต้องการ หรือศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนา และดำเนินงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์พัฒนาแผนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดแผนการดำเนินงาน การทำเป็นปฏิทินการปฏิบัติงานตามลำดับ ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนการ และขั้นสรุปประเมินผล จัดแผนการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน และวางแผนการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อให้บุคลากรสามารถดำเนินไปตามแผนการได้อย่างชัดเจน ธงชัย สันติวงษ์ (2545) กล่าวว่า การวางแผน หมายถึง การวิเคราะห์และตัดสินใจกำหนดแผนงานหรือวิธีการทำงานไว้ล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการคิดพิจารณาวิเคราะห์ให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของการทำงานที่ทำอยู่ว่าเป็นอย่างไร แล้วจากนั้นก็คาดคะเนไปถึงอนาคตว่าผลงานในอนาคตควรเป็นอย่างไร และสิ่งกำหนดออกมาคือ แผนงานต่างๆ ที่พึงต้องดำเนินการเพื่อที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

1.2 กลยุทธ์การพัฒนาแผนประชาสัมพันธ์เชิงรุก

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับดี มีข้อเสนอแนะให้มีการวางแผนกลยุทธ์เพื่อประชาสัมพันธ์การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์การพัฒนาแผนประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยการจัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ วางแผนการสื่อสารและการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกช่องทางในการสื่อสารกับภายนอก ไม่ว่าจะเป็นสื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสารมวลชน หรือ

แม้กระทั่งสื่อบุคคล นอกจากนี้การกำหนดตัวบุคลากรที่จะร่วมทำแผน/โครงการ/กิจกรรม รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอก และกลุ่มเป้าหมายที่มาใช้บริการ อันจะก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี และทัศนคติที่ดีต่อการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของหน่วยงาน เพราะพลังความร่วมมือจากภายนอกเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ยิ่งทำให้กิจกรรมขององค์กรที่ได้วางแผนไว้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้งบประมาณที่น้อยกว่าควรจะเป็น สอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2540:1) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำทั้งสิ้นทั้งปวงที่เกิดจากการวางแผนล่วงหน้า ในการที่จะสร้างความเข้าใจกับสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดี สร้างภาพพจน์ที่ดีที่จะนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างหน่วยงานและสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการสนับสนุนและความร่วมมืออย่างดี และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิพงษ์ชัย ร้องชันแก้ว (2556) กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) เป็นเครื่องมือที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในหน่วยงาน องค์กร และสถาบันต่างๆ ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างผู้ดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง และการประชาสัมพันธ์เป็นการชี้แจงข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการสื่อสารด้วยเพื่อโน้มน้าวให้กลุ่มเป้าหมายให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานและกลุ่มเป้าหมาย และยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้หน่วยงานอีกด้วย

2. กลยุทธ์ธุรกิจ (Business Strategic) โดยพยายามสร้างศักยภาพและความได้เปรียบในการดำเนินงานให้แก่องค์กร ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกฯ ดังนี้

2.1 กลยุทธ์การพัฒนาการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีคุณภาพ

จากผลการวิจัย ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่ในระดับดี ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์ในการพัฒนามาตรฐานการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้บริการ กำหนดบทบาทหน้าที่ในแต่ละฝ่าย จำนวนผู้ปฏิบัติงานเพียงพอต่อการให้บริการ มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพื่อให้เกิดการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีคุณภาพ รัชชัย สันติวงษ์ (2545) กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด แม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักร

อุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถแล้ว เครื่องจักรอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ ด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญยิ่ง ซึ่งมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

2.2 กลยุทธ์การพัฒนาศูนย์บุคลากรที่มีคุณภาพ

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวางแผนการดำเนินงานด้านการพัฒนาศูนย์บุคลากร จึงทำให้เกิดกลยุทธ์การพัฒนาศูนย์บุคลากรที่มีคุณภาพ โดยการกำหนดให้มีการคัดเลือกคนที่มีความถนัด ความสนใจ และความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมาทำงานด้านนี้โดยตรง และจัดอบรมบุคลากรในเรื่องการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่เสมอ เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ มีความรู้ ความเข้าใจในการทำงานให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการพร้อมเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองในการให้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชราวไล สว่างอรุณ และ สราวุธ ชัยวิจิต (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงาน ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 3 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะหลักด้านการวางแผน การพัฒนา และการจัดการทรัพยากร มีหน่วยสมรรถนะย่อย 6 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด สมรรถนะหลักด้านการจัดการบำรุงรักษา มีหน่วยสมรรถนะย่อย 4 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และสมรรถนะหลักด้านการดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวก มีหน่วยสมรรถนะย่อย 3 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด นักวิชาชีพนันทนาการจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการดำเนินงาน และมีพื้นฐานองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน และมีความสามารถในการวิเคราะห์แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานนันทนาการได้ ซึ่งจำแนกสมรรถนะด้านการดำเนินงานของนักวิชาชีพนันทนาการเป็น 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ การวางแผน การพัฒนา และการจัดการทรัพยากร การจัดการบำรุงรักษาและการดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวก

2.3 กลยุทธ์การสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ควรมีการวางแผนการประชาสัมพันธ์การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีประสิทธิภาพ จึงเกิดเป็นกลยุทธ์การสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องวางแผนและกำหนดรูปแบบ

ส่วนประสมการสื่อสาร (Communication Mix) สำหรับหน่วยงานบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ ดังนี้ Star. Jeffrey และ Estes. John (1990); วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. 2556) 1. การสื่อสารระดับบุคคลเป็นการสื่อสารกับกลุ่ม คน ทุกคนสามารถได้แลกเปลี่ยนสารกันได้เลยโดยตรง สื่อหรือวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารระดับบุคคล ได้แก่ การพูดคุยให้บริการ การพูดคุยทักทาย 2. การโฆษณา เป็นการสื่อสารที่มีเจตนาแนะนำเสนอข่าวสาร แนวความคิด และบริการต่างๆ กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เกิดความคล้อยตาม ให้การสนับสนุนและตัดสินใจมาใช้บริการ การโฆษณาเป็นการสื่อสารที่มุ่งหวังให้เกิดผลอย่างฉับพลัน สื่อหรือวิธีการที่ใช้ในการโฆษณา ได้แก่ สื่อกระจายเสียงและภาพ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อกลางแจ้งภาพยนตร์โฆษณา และอีเมลที่ส่งตรงไปยังกลุ่มเป้าหมาย 3. การส่งเสริมการใช้บริการ เป็นการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อเพิ่มความสนใจในสินค้าและบริการ จะใช้สื่อและเครื่องมือต่างๆ ร่วมกันในการ สื่อสาร ได้แก่ ส่วนลดพิเศษ ของกำนัล และรางวัลพิเศษ 4. การประชาสัมพันธ์ เป็นการชี้แจงข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างความร่วมมือและสนับสนุน นอกจากนี้ยังเป็น การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีอีกด้วย สื่อหรือวิธีการที่ใช้ในการการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ ข่าวแจก งานแถลงข่าว กิจกรรมพิเศษ และการนำเสนอข้อมูลเพื่อขอรับการสนับสนุน 5. สื่อ เป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความรู้ สื่อการสอนเป็นตัวกลางหรือช่องทาง ในการถ่ายทอดเนื้อหาไปยังกลุ่มเป้าหมาย สื่อที่ใช้ ได้แก่ เว็บไซต์ คู่มือ แผ่นพับ ซอฟต์แวร์ ซีดีรอม 6. การออกแบบอัตลักษณ์องค์กร เป็นการออกแบบโดยคำนึงถึงภาพรวมทั้งหมดขององค์กรแบบ 360 องศา และสะท้อนถึงความเป็นองค์กรทั้งหมด เป็นการสร้างแบรนด์ที่สมบูรณ์ให้กับองค์กร ซึ่งส่งผลให้คนสามารถจดจำภาพลักษณ์ขององค์กร ได้ การออกแบบอัตลักษณ์องค์กรทำได้โดยการออกแบบสัญลักษณ์ขององค์กร การออกแบบและตกแต่ง ภายใน การเลือกใช้อานพาทนะ อุปกรณ์ในองค์กรซึ่งรวมไปถึงอุปกรณ์สำนักงานและการออกแบบเครื่องแบบ ของเจ้าหน้าที่หรือพนักงานในองค์กรให้สะท้อนถึงอัตลักษณ์ขององค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินงาน หน่วยงานควรเลือก รูปแบบการสื่อสารที่มีความเหมาะสมกับการดำเนินงาน สร้างความเข้าใจ ความร่วมมือ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรและนำไปสู่ความร่วมมือและได้รับสนับสนุนจาก กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ใช้บริการสอดคล้องกับแนวคิดของ เฮิร์ด บาร์เซโลน่า และเมลดรัม (Hurd, Barcelona, and Meldrum. 2008) ได้กล่าวว่า รูปแบบส่วนประสมการสื่อสาร (Communication Mix) สำหรับหน่วยงานบริการนันทนาการ เป็นกลยุทธ์ในการสื่อสารที่หลากหลายสำหรับกลุ่มเป้าหมายของหน่วยงาน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ การสื่อสารระดับบุคคล(Personal Communications) การโฆษณา (Advertising) การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) การประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relations) สื่อ การสื่อน

(Instructional Materials) การออกแบบอัตลักษณ์องค์กร (Corporate Design) ทั้งหกองค์ประกอบของ ส่วนประสมการสื่อสารเป็นกลยุทธ์และเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารขององค์กรและหน่วยงานบริการ นันทนาการ โดยผู้ให้บริการต้องเลือกรูปแบบการสื่อสารให้มีความเหมาะสมและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Function Strategic) โดยมุ่งที่การใช้ทรัพยากรของหน่วยงาน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนมีความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในระดับองค์การและระดับ ธุรกิจ ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการฯ ดังนี้

3.1 กลยุทธ์การเงิน

จากผลการวิจัยด้านงบประมาณโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งการจัดสรร งบประมาณ การดำเนินงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการให้เพียงพอและครอบคลุม จึงทำให้เกิดกลยุทธ์การเงิน โดยการบริหารจัดการการให้บริการ การดูแล บำรุงรักษา บุคลากร และการประชาสัมพันธ์ วางแผนและพัฒนาระบบการจัดหารายได้จากการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ สมคิด บางโม (2545) กล่าวว่า การจัดการ คือศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์กรและนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ งบประมาณและการเงิน เป็นปัจจัยที่สำคัญ อย่างหนึ่งในการบริหารงาน ฝ่ายที่มีหน้าที่จัดทำงบประมาณ และเงินทุนให้หน่วยงาน และ บุคลากรที่ควบคุมการใช้งบประมาณ ต้องมีความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาด รอบรู้ และหนักแน่น การจัดสรรงบประมาณ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1. วัตถุประสงค์ของการจัดการ ในเรื่องเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิด และสูญเสียเงินไปโดยเปล่า ประโยชน์ 2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณ คืองานที่ต้องประสานกัน หลายๆ อย่าง จำเป็นต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่าย และเงินทุนที่ได้รับมาจาก สายงานต่างๆ ผู้บริหารจำเป็นต้องทราบ และพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ 1. วัตถุประสงค์ ของการจัดการในเรื่องเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิด และสูญเสียเงินไป โดยเปล่าประโยชน์

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณ คืองานที่ต้อง ประสานกันหลายๆ อย่าง จำเป็นต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่าย และเงินทุนที่ได้รับ มาจากสายงานต่างๆ ผู้บริหารจำเป็นต้องทราบ และพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ

การจัดทำงบประมาณ ต้องดำเนินการจัดทำแผนงานทางการเงิน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารมีหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณ เพื่อเป็นการเตรียมไว้สำหรับการวางแผนระยะยาว 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการที่สำคัญและโครงการระยะยาวต้องมีการกำหนดต้องมีวางแผนการจัดทำงบประมาณการเงินไว้ล่วงหน้า

3.2 กลยุทธ์ควบคุมคุณภาพการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (การบำรุงรักษาและความปลอดภัย)

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและความปลอดภัย ควรมีการกำหนดมาตรการการบำรุงรักษา และกำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัย จึงทำให้เกิดกลยุทธ์ควบคุมคุณภาพการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ (การบำรุงรักษาและความปลอดภัย) โดยการวางระบบและกำหนดมาตรการในการสำรวจความพร้อม การดูแล ซ่อมแซม บำรุงรักษาอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้มาตรฐาน พร้อมให้บริการอยู่เสมอ และกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ (บัณฑิตจุลาลัย และเสรีชัย ไซติพานิช. 2547; Kincaid. 1994) กล่าวว่า การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจะมุ่งเน้นให้มีการใช้และจัดการอาคาร สถานที่ ระบบประกอบอาคาร พื้น ที่ และองค์ประกอบอื่นที่มีสภาพเป็นทรัพยากรกายภาพให้เกิดประโยชน์และผลตอบแทนแก่องค์กรในฐานะที่เป็นทรัพยากรสำคัญ เช่นเดียวกับทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรเงิน การบริการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจะมุ่งเน้นให้การให้บริการต่อผู้คนในอาคาร (People) การทำงาน (Process) และอาคาร สถานที่ (Place) ให้สามารถทำงานได้อย่างสอดคล้อง และบรรลุผลสำเร็จขององค์กรตามที่มุ่งหมายไว้ การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก (Barrett. 1995; (พิมพ์ิยหา จำรูญวงษ์. 2551) คือ 1. ส่วนงานบริหารจัดการ (Strategic FM) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ด้านการกำหนดนโยบาย วางแผน จัดการแผน กำหนดทิศทางและดำเนินการในระดับยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ อำนวยการสั่งการ ควบคุม กำกับติดตามและประเมิน นอกจากนี้ยังต้องบริหารทรัพยากรเพื่อให้องค์กรมีทรัพยากรกายภาพที่เพียงพอและสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะกลางและระยะยาว 2. ส่วนงานปฏิบัติการ (Operation FM) เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ในการดำเนินการในระดับปฏิบัติ ได้แก่ งานบริการ ด้านอาคารสถานที่ เช่น งานดูแลบำรุงรักษาอาคาร งานรักษาความสะอาด งานรักษาความปลอดภัยและงานบริการอื่นๆ ตามความต้องการเฉพาะของผู้ใช้และอาคารนั้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในอาคารได้รับความสะดวกปลอดภัย

3.3 กลยุทธ์การสร้างความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการติดตามการปฏิบัติงานและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ จึงทำให้เกิดกลยุทธ์สร้างการต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน โดยการสั่งการ มอบหมายงาน และติดตามการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อสรุปปัญหาอุปสรรคอย่างต่อเนื่อง ธงชัย สันติวงษ์ (2541) กระบวนการบริหารจัดการ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นทรัพยากร การจัดการประเภทต่างๆ สามารถดำเนินไปได้ โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ การเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการและการฝึกฝนให้มีทักษะสูงขึ้น จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการมี คือ 1. การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน และตัดสินใจหาวิธีการที่ดีที่สุดที่ทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุผลสำเร็จ 2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการในการจัดตั้งและวางทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรที่ไม่ใช่บุคคล โดยวางแผนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จขององค์การ 3. การนำและการสั่งการ (Leading and Directing) หมายถึง กระบวนการของการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น มีพฤติกรรมการทำงานที่ต้องการ และทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ 4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ ให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป้าหมาย ที่องค์การคาดหวังและกำหนดไว้

3.4 กลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยและจากข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา การที่จะทำให้การดำเนินงานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการด้านต่างๆ ตามที่ได้รับการเสนอแนะมาเกิดประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบันมาใช้ในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ เพราะเทคโนโลยีเหล่านี้จะช่วยให้การทำงานรวดเร็วขึ้น สะดวกขึ้นและง่ายยิ่งขึ้น จึงเกิดเป็นกลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ประเภทมาใช้ซึ่งประกอบด้วย (Kenneth C. Laudon และ Jane P. Laudon, 2003) 1. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (Operational – level System) 2. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้ชำนาญการ (Knowledge – level System) 3. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Management – level System) 4. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้กำหนดกลยุทธ์ หรือการแผนระยะยาว (Strategic – level System) และหากจำแนกระบบสารสนเทศที่เพื่อการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ สามารถนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ได้ตามรูปแบบ

ได้ ดังนี้ (Kenneth C.Laudon, Jane P.Laudon. 2003 ; NRPA (National Recreation and Park Association. 2005) 1. ระบบสนับสนุนผู้บริหารระดับสูง (Executive Support System: ESS) เป็นระบบที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลจากทั้งภายในและภายนอกองค์กรมาให้แก่ผู้บริหารในการแก้ไขปัญหาและแผนกำหนดกลยุทธ์ 2. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information Systems) หรือ MIS เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อนำมาประมวลผลและนำเสนอสารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ ของผู้บริหาร 3. ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System: DSS) เป็นระบบสารสนเทศที่นำมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร โปรแกรมสำเร็จรูปที่จัดเป็นโปรแกรมประเภทระบบสนับสนุนการตัดสินใจ หรือ DSS ได้แก่ โปรแกรมที่ใช้แนวทางของแผนตารางทำการ (Worksheet) เป็นต้น 4. ระบบผู้เชี่ยวชาญ (Knowledge Work System: KWS) เป็นระบบที่ใช้สนับสนุนกลุ่มผู้ที่มีความรู้สูง (Knowledge Workers) ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมโยงกับข้อมูลสำหรับการออกแบบและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ เช่น ฐานข้อมูลงานวิจัยและพัฒนา เว็บไซต์ ระบบสารสนเทศที่เกี่ยวกับนวัตกรรมใหม่ๆ เป็นต้น 5. ระบบสำนักงาน (Office System) มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารระหว่างพนักงานภายในองค์กรเดียวกันและติดต่อภายนอกองค์กร สนับสนุนระบบการทำงานประจำและผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลโดยตรง เช่น การจัดทำเอกสาร การจัดทำตารางงาน จดหมาย ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (E-document) 6. ระบบประมวลผลรายการธุรกรรมข้อมูล (Transaction Processing System: TPS) ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานในแต่ละวันของสนับสนุนผู้ทำงานระดับปฏิบัติการประจำวัน ที่บันทึกรายการที่เกิดจากการปฏิบัติงาน เช่น ระบบการชำระค่าบริการ ระบบการจองสถานที่จัดกิจกรรม ระบบคำตอบแทน ระบบข้อมูลพนักงาน 7. ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) คือระบบคอมพิวเตอร์เกี่ยวข้องกับการรวบรวม นำเข้า จัดเก็บ จัดการและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) และข้อมูลเชิงบรรยาย (Attribute Data) เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเรียกใช้สารสนเทศทางภูมิศาสตร์ที่มีความถูกต้อง เทียบตรง และแม่นยำ มาประกอบการจัดการและการตัดสินใจได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว 8. ระบบสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบันมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เว็บไซต์ (Website) อีเมล (E-mail) สอดคล้องกับแนวคิดของ พลพฐ ปิยวรรณ และ สุภาพร เจริญเยี่ยม. (2552) กล่าวว่าการมีระบบสารสนเทศก็เพื่อที่จะสามารถบริหารทรัพยากรขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานประจำวัน เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของผู้บริหารและเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของบุคลากรในระดับต่างๆ ในหน่วยงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. 2556 ซึ่งกล่าวว่า ในปัจจุบันเราปฏิเสธไม่ได้ว่าระบบสารสนเทศนั้นเป็นเครื่องมือ

สำคัญในการบริการจัดการ การตัดสินใจ และการดำเนินงานในหน่วยงานบริการนันทนาการ หน่วยงานมากมายได้นำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น การนำระบบการสมัครเข้าร่วมโปรแกรมนันทนาการผ่านทางเว็บไซต์มาใช้ การจัดระบบฐานข้อมูลทะเบียนสมาชิกของศูนย์นันทนาการชุมชน การใช้เว็บไซต์และเครือข่ายสังคม (Social Network) เพื่อการประชาสัมพันธ์นันทนาการ การใช้ระบบเว็บสารสนเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อประกอบการประชุม และตัดสินใจในประเด็นต่างๆ หรือการใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) มาใช้จัดการเชิงพื้นที่ และวางแผนพัฒนาทรัพยากรนันทนาการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ให้สอดคล้องกับบริบทหรือรูปแบบการทํากิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ในกลุ่มผู้ใช้บริการสนามศุภชลาศัย ควรแจกแบบสอบถามก่อนที่จะทำกิจกรรม เนื่องจากถ้าแจกในช่วงหลังทำกิจกรรมอาจเกิดความไม่สะดวก หรือไม่ควรแจกแบบสอบถามระหว่างที่ทำกิจกรรม เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบสอบถามได้

2. ควรปรับปรุงข้อคำถามให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น หรืออาจจะต้องจัดทำนิยามความหมายขององค์ประกอบต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาพัฒนาแนวทางการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่อยู่ภายใต้การดูแล ขององค์กรภาครัฐอื่น เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัย องค์ปกครองส่วนท้องถิ่นฯ

บรรณานุกรม

- Barrett, P. (1995). *Facilities Management: Toward better practice*. UK: Blackwell Science Ltd.
- Cash, P. R. (1983). *The Competency Intercollegiate Directors: Development and Validation*. (Dissertation Abstracts International).
- Chin-fu, C. (1993). *Competency assessment in sport management for the republic of China* (Dissertation Abstracts Management). Taiwan.
- Himan, และ Scott, W. G. (1970). *Management in Modern Organization*. Boston: Houghton Mifflin.
- Jones G.R. และ George J.M. (2004). *Essentials of Contemporary Management*. Boston, MA: Irwin McGraw-Hill.
- Kenneth C. Laudon, และ Jane P. Laudon. (2003). *Management Information Systems*. NJ: Prentice Hall.
- Kim, H. D. (1990). *Government policy for promotion of sport all in South Korea*. (Dissertation Abstracts International). South Korea.
- Mull, R. F., Beggs, B. A., และ Renneisen, M. (2009). *Recreation Facility Management. Champaign*. Illinois: Human Kinetics.
- Rossman. J Robert, และ Schlatter. Barbara Elwood. (2008). *Recreation Programming: Designing Leisure Experiences* (4th Edition.). PA: Sagamore Publishing.
- Star. Jeffrey, และ Estes. John. (1990). *Geographic Information Systems*. New Jersey: Prentice Hall.
- Thibault, L. (1993). *Strategy in Nonprofit Sport Organizations*. (ProQuest Dissertation). University of Albery, Canada.
- Yamaguchi, Y., และ Okada, K. (1998). *Study of adherence to a fitness club: A user's perspective*: Abstracts New Horizons of Human Movement.
- Yamane, T. (1973). *Statistic And Introductory Analysis* (3rd ed). New York: Harper and Row.
- กรมพลศึกษา. (2561). วิสัยทัศน์ พันธกิจ. สืบค้นจาก <https://www.dpe.go.th/about->

[391991791794-392791791806](#)

- กรรณิการ์ ชูติพงศ์ศาสด. (2544). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (Master's thesis)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2560 – 2564). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กัลยา, ว. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows (พิมพ์ครั้งที่ 9..). กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย Spss for Windows (พิมพ์ครั้งที่ 9): ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติศักดิ์, ค. (2559). แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาดในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ. ปริญญานิพนธ์ (ศศ.ม. (การจัดการกีฬาและนันทนาการ)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559.
- กิตติศักดิ์ คลังดิษฐ์. (2559). แนวทางการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลชายหาด ในการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ. (ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการกีฬาและนันทนาการ)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- คมกริช ฤทธิ์กล้า. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความภักดีของผู้ใช้บริการภายในศูนย์บริการการใช้เวลาว่าง กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (ปริญญานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จารุวรรณ นุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. (ปริญญานิพนธ์ กศม. (พลศึกษา)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จำรอง เงินดี. (2534). เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำเรียง ภาวจิตร. (2536). “สาธารณสมบัติ” เอกสารการสอนชุดวิชาสังคมศึกษา 4 (เล่ม 2). กรุงเทพฯ: บริษัทสารมวลชน จำกัด.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. (ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์, และ ไพบุลย์ เกียรติโกมล. (2542). ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐศิษฐ์ บุญยะวัฒน์. (2551). การบริหารทรัพยากรกายภาพ: กรณีศึกษา อาคารสำนักงาน วิริยะ ประกันภัย. (ปริญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2531). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2545). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บัณฑิต กอบการ. (2552). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (วิทยานิพนธ์ วทม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- บัณฑิต, จ. (2547). การบริหารทรัพยากรกายภาพ = *Facility management*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้จัดจำหน่าย.
- บัณฑิต จุลาลย์, และ เสริชัย โชติวานิช. (2547). การบริหารทรัพยากรกายภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญมี เลากุลสานต์. (2531). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, สงขลา.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2534). วิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พิชญาพรินต์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2530). การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเรียนสโตร.
- ปรางค์ดี ภูพทสกุล. (2546). การบริหารทรัพยากรกายภาพสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางประเภท สิ่งอำนวยความสะดวกของอาคารชุดพักอาศัยระดับราคาปานกลางในเขตกรุงเทพมหานครใน. สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม. กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปาริชาติ ประกอบมาศ. (2551). การศึกษาการจัดการสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550. (วิทยานิพนธ์ วทม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. (2560, 13 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 134 ตอนที่ 63ก, น.2). สืบค้นจาก

<http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/063/1.PDF>

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พะยอม วงศ์สารศรี. (2538). องค์การและการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

พัฒน์ สุขจำนงค์. (2522). สุขศึกษา. กรุงเทพฯ: : โอเดียนสโตร์.

พิมพ์ยิบหา, จ. (2551). การบริหารทรัพยากรกายภาพของพิพิธภัณฑ์: กรณีศึกษาอาคารพิพิธภัณฑ์ของรัฐ 10 แห่งในกรุงเทพฯ และปริมณฑล. In: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ยิบหา จำรูญวงศ์. (2551). การบริหารทรัพยากรกายภาพของพิพิธภัณฑ์: กรณีศึกษาอาคารพิพิธภัณฑ์ของรัฐ 10 แห่งในกรุงเทพฯ และปริมณฑล. (สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

รัชราวไล สว่างอรุณ, และ สราวุธ ชัยวิจิต. (2562). การศึกษาสมรรถนะนักวิชาชีพนันทนาการด้านการดำเนินงาน. วารสารคณะพลศึกษา, 22(1), 57-68.

โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม. (2561). ความสำคัญของกิจกรรม. สืบค้นจาก

<https://sites.google.com/site/30234> creamdoi/khwam-sakhay-khxng-kickrrm

วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2556). นันทนาการและการบริการชุมชน. กรุงเทพฯ: วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว.

วิพงษ์ชัย, ร. (2556). นันทนาการและการบริการชุมชน = *Recreation and community services* (พิมพ์ครั้งที่ 1..). นครนายก: นครนายก : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2556). นันทนาการและการบริการชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 1 : . กรุงเทพฯ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรัณย์ พงษ์รัตนากุล. (2549). ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศก์ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ศโรธร เร่งสมบุญสุข. (2555). แนวทางการพัฒนาการจัดการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ วทม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

กรุงเทพฯ.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไดมอนด์ อินบิสซิเนสเวิร์ด.

ศิริอร ชันธหัตถ์. (2541). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.

ไศรัจ แววิริยะ. (2555). แนวทางการพัฒนาการจัดการสถานออกกำลังกายในอาคารชุดพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ วทม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

สมคิด บางโม. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

สมรรถชัย คันธมาทน์. (2556). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555. (ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2552). ทันกระแสสุขภาพ. สืบค้นจาก <http://www.thaihealth.or.th/Content>

สุรเชษ นิมกุล. (2546). สภาพและปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการให้บริการการออกกำลังกายในจังหวัดอ่างทอง. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เสรีชัย, โ. (2553). การบริหารทรัพยากรกายภาพ : หลักการและทฤษฎี = *Facility management : principles and theories* (พิมพ์ครั้งที่ 1...). กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสรี วงษ์มณฑา. (2540). การประชาสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: เอเอ็นการพิมพ์.

อนันต์ ชันทรราช. (2535). ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. นางอุทัยวรรณ นพรัตน์
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริม และพัฒนานันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. ดร.ยศพนธ์ สุภูมิรัตน์
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาการกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลพฤกษ์ พลศรี
ประธานหลักสูตร วท.ม.นันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. อาจารย์ ดร.สุเมษย์ หนกหลัง
อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ ดร.วณัฐพงษ์ เบญจพงศ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม ชุดที่ 1
สำหรับผู้บริหารกรมพลศึกษา
แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ กีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง
นางสาวนาฏณารีย์ วังงาม
นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. สถานภาพ

- ☐ อธิบดีกรมพลศึกษา
☐ รองอธิบดีกรมพลศึกษา
☐ ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา
☐ ผู้อำนวยการสำนักนันทนาการ
☐ ผู้อำนวยการสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา
☐ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการพลศึกษา และการกีฬา

2. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

3. อายุ

- ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี
☐ 41 - 50 ปี ☐ 51 – 60 ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

5. ระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน

- ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1 – 3 ปี
☐ 3 – 5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปี

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับระบบ
 การจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 มากที่สุด เพียงข้อเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าปรับปรุง

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ					
การวางแผนและกำหนดนโยบาย					
1	การวางแผนปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายขององค์กร				
2	การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว				
3	บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน				
4	การปฏิบัติงานตามแผนงาน โดยจัดลำดับความสำคัญของงาน				
5	การวางแผนปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากร เช่น บุคคล งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ				
การบริหารทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม					
1	มีการจัดสภาพแวดล้อม ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัย ให้แก่ผู้ใช้บริการ				
2	วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อมสะอาดอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน				
3	มีสิ่งแวดล้อมสะอาดในการให้บริการอย่างเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ห้องล็อกเกอร์ และตู้แช่ดื่ม				

การบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
4	ระบบไฟส่องสว่างมีจำนวนเพียงพอ				
5	สถานที่จอดรถมีจำนวนเพียงพอ				
การบริหารงานบุคคล					
1	บุคลากรมีจำนวนเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย				
2	บุคลากรเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
3	บุคลากรมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน				
4	บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการปฏิบัติงาน				
5	มีการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งและภาระหน้าที่				
งบประมาณ					
1	งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับแผนการดำเนินการ				
2	งบประมาณในการดำเนินงานมีความเหมาะสม				
3	งบประมาณในการบำรุงรักษามีความเหมาะสม				
4	ความรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณ				
5	กรมพลศึกษามีการหารายได้จากการให้เช่าใช้บริการสนาม อุปกรณ์ต่างๆ และการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม				
การปฏิบัติงาน					
การดำเนินงานและการให้บริการ					
1	ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน				
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการ				
3	มีการประเมินคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่				
4	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ				

การบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
การบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด					
1	มีการสำรวจวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างสม่ำเสมอ				
2	มีการดูแล และซ่อมแซม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด				
3	สถานที่ให้บริการมีความสะอาดพร้อมใช้งาน				
4	มาตรการในการรักษาความสะอาด				
5	เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดมีจำนวนเพียงพอ				
การรักษาความปลอดภัย					
1	วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยพร้อมใช้งาน				
2	มีการดูแลความปลอดภัยระหว่างการให้บริการ				
3	มีการดูแลระบบการจราจรบริเวณสถานที่ให้บริการ				
4	มาตรการในการรักษาความปลอดภัย				
5	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีจำนวนเพียงพอ				
การประชาสัมพันธ์					
1	มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				
2	การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ บัญชีโซเชียลมีเดีย เป็นต้น				
3	การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				
4	ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการมีเพียงพอ				
5	มีสถานที่สำหรับการติดต่อ ประสานงาน และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

[illegible]

2. ด้านการปฏิบัติงาน

[illegible]

แบบสอบถาม ชุดที่ 2
สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ กีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์การปฏิบัติงานที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 2 กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง

นางสาวนาฏณารีย์ วังงาม

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ☐ 21 – 30 ปี
☐ 31 – 40 ปี ☐ 41 – 50 ปี
☐ 51 – 60 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

4. ประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 1 – 3 ปี
☐ 3 – 5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปี

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ
กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ
กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
มากที่สุด เพียงช่องเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าปรับปรุง

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านการวางแผน (Planning)					
1	มีแผนการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน				
2	มีการปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการเป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างเหมาะสม				
3	มีการกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างเหมาะสม				
4	นโยบายด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของหน่วยงานมีความชัดเจน				
5	ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				
6	มีการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่มีประสิทธิภาพ				

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านการจัดองค์กร (Organizing)					
1	โครงสร้างองค์กรด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจน				
2	การปฏิบัติงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจนตามโครงสร้างหน่วยงาน				
3	มีการบังคับบัญชาตามสายงาน				
4	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอย่างชัดเจนตามโครงสร้างของหน่วยงาน				
5	การดำเนินงานด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความถูกต้องตามลำดับและมีขั้นตอนที่ชัดเจน				
ด้านการนำ (Leading)					
1	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานบุคคลด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				
2	ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการทำงาน				
3	ผู้บริหารมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน				
4	ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา				
5	ผู้บริหารมีความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายและแผนด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				

กระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก ทางนันทนาการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
6	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				
ด้านการควบคุม (Controlling)					
1	มีการควบคุม กำกับ ติดตามงานในทุกขั้นตอน				
2	มีการควบคุม ติดตามงานให้มีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้				
3	มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง				
4	มีการประเมินผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม				
5	มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องชัดเจน				
6	มีการปรับปรุง แก้ไข การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านการวางแผน (Planning)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดองค์กร (Organizing)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการนำ (Leading)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการควบคุม (Controlling)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามชุดที่ 3

สำหรับผู้ให้บริการ

แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ กีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบบสอบถามจะประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ อาชีพ รายได้ต่อเดือน สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการที่ท่านเข้ามาใช้บริการ และเขตที่ท่านพักอาศัยในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสำคัญในการวิจัย และพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับและจะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่จะเป็นการสะท้อนภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่สละเวลาอันมีค่าในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ด้วย

ขอพระคุณอย่างสูง

นางสาวนาฏณารีย์ วังงาม

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการกีฬาและนันทนาการ

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี ☐ 11 – 20 ปี
☐ 21 – 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี
☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 – 60 ปี
☐ เท่ากับหรือ 61 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี ☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพสมรส

☐ โสด ☐ สมรส / อยู่ด้วยกัน
☐ หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

5. อาชีพ

☐ นักเรียน / นักศึกษา ☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว ☐ พนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน
☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____

6. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท ☐ 5,001-15,000 บาท
☐ 15,001-25,000 บาท ☐ 25,001-35,000 บาท
☐ 35,000 บาท ขึ้นไป

7. ท่านเข้ามาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการของกรมพลศึกษา บริเวณใด

☐ สนามศุภชลาศัย ☐ สนามวอร์ม 200 เมตร
☐ สนามเทพหัสดิน ☐ อาคารกีฬาเนมิบูต
☐ ลานกีฬาอเนกประสงค์ ☐ สระว่ายน้ำวิสุทธิธรรม
☐ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
☐ ศูนย์นันทนาการกรมพลศึกษา ☐ ห้องสมุดและพิพิธภัณฑ์การพลศึกษาและกีฬา

8. เขตที่ท่านพักอาศัยในกรุงเทพมหานคร

.....

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย "✓" ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการจัดการ

สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

4	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดีมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าดี
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าพอใช้
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นด้วยว่าปรับปรุง

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ					
1	มีระบบและมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ				
2	มีระบบการดูแลรักษาความสะอาดที่มีประสิทธิภาพ				
3	ช่วงเวลาที่เปิดให้บริการมีความเหมาะสม				
4	มีการประชาสัมพันธ์การบริการ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ โบปลิว บ้ายโฆษณา เป็นต้น				
5	มีระบบการบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ				
ด้านบุคลากร					
1	บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ ในการให้บริการ				
2	บุคลากรมีความเพียงพอในการให้บริการ				
3	บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการให้บริการ				
4	จุดให้บริการของบุคลากรสามารถติดต่อได้สะดวก				
5	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ				

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการ		ระดับความคิดเห็น			
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
1	สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย และมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน				
2	สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความทันสมัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และเพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ				
3	พื้นที่ให้บริการมีความเหมาะสมกับผู้ให้บริการ				
4	สถานที่จอดรถมีเพียงพอ				
5	มีความสะดวกในการเดินทางมายังสถานที่ให้บริการ				
ด้านการประชาสัมพันธ์					
1	ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและข่าวสารให้ผู้ให้บริการทราบอย่างทั่วถึง				
2	ช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไลน์ บัญชีโซเชียล เป็นต้น				
3	ป้ายโฆษณาการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม				
4	จัดทำประกาศ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติการให้บริการชัดเจน				
5	การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ**1. ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ**

.....

.....

.....

.....

2. ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการประชาสัมพันธ์

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 แนวทางการพัฒนาการจัดการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1	สถานภาพ	1	1	1	1	0	4	0.8	OK
2	เพศ	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	อายุ	1	1	0	0	1	3	0.6	OK
4	ระดับการศึกษาสูงสุด	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	ระยะเวลาการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา									
การวางแผนและกำหนดนโยบาย									
1	การวางแผนปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กร	1	0	1	1	1	4	0.8	OK
2	การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	บุคลากรในองค์กรมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	การปฏิบัติงานตามแผนงาน โดยจัดลำดับความสำคัญของงาน	1	0	1	1	1	4	0.8	OK
5	การวางแผนปฏิบัติงานมีการศึกษาความพร้อมด้านทรัพยากร เช่น บุคคล งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1	OK

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 แนวทางการพัฒนาการจัดการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนิคมอุตสาหกรรม การพัฒนา การตรวจการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การบริหารทรัพยากรสิ่งแวดล้อม									
1	มีการจัดสภาพแวดล้อม ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ปลอดภัย ให้แก่ผู้ใช้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการอย่างเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ห้องล็อกเกอร์ และตู้เสื้อผ้า	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ระบบไฟส่องสว่างมีจำนวนเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	สถานที่จอดรถมีจำนวนเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1	OK
การบริหารงานบุคคล									
1	บุคลากรมีจำนวนเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	บุคลากรเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	บุคลากรมีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน	1	1	0	0	1	3	0.6	OK
4	บุคลากรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	มีการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมกับตำแหน่งและภาระหน้าที่	1	1	1	1	1	5	1	OK
งบประมาณ									
1	งบประมาณที่ได้รับสอดคล้องกับแผนการดำเนินการ	1	1	1	1	1	5	1	OK

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนิคมการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่	ข้อความ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2	งบประมาณในการดำเนินงานมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	งบประมาณในการบำรุงรักษามีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ความรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณ	1	1	0	0	1	3	0.6	OK
5	กรมพลศึกษามีการหารายได้จากการให้เข้าใช้บริการสนาม อุปกรณ์ต่างๆ และการจัดกิจกรรมอย่าง	1	1	0	0	1	3	0.6	OK
การดำเนินงานและการให้บริการ									
1	ดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีการประเมินคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
การบำรุงรักษาและการดูแลความสะอาด									
1	มีการสำรวจวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	มีการดูแล และซ่อมแซม วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	สถานที่ให้บริการมีความสะอาดพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มาตรการในการรักษาความสะอาด	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาดมีจำนวนเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1	OK

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ชุดที่ 1 แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่	ข้อความ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
การรักษาความปลอดภัย									
1	วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปลอดภัยพร้อมใช้งาน	1	1	1	1	0	4	0.8	OK
2	มีการดูแลความปลอดภัยระหว่างการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีการดูแลระบบการจราจรบริเวณสถานที่ให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มาตรการในการรักษาความปลอดภัย	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีจำนวนเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1	OK
การประชาสัมพันธ์									
1	มีระบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ใบปลิว ป้ายโฆษณา เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	การจัดกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการมีเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	มีสถานที่สำหรับการติดต่อ ประสานงาน และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
ข้อเสนอแนะอื่นๆ									
1	ด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	ด้านการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ชุดที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1	เพศ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	อายุ	1	1	0	0	1	3	0.6	OK
3	ระดับการศึกษาสูงสุด	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับกระบวนการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา									
ด้านการวางแผน (Planning)									
1	มีแผนการปฏิบัติงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	มีการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีการกำหนดแผนระยะสั้นและระยะยาวอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	นโยบายของหน่วยงานมีความชัดเจน	1	0	1	1	1	4	0.8	OK
5	ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการวางแผน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ด้านการจัดองค์กร (Organizing)									
1	โครงสร้างองค์กรด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการมีความชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	การปฏิบัติงานมีความชัดเจนตามโครงสร้างหน่วยงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีการบังคับบัญชาตามสายงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4	กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนตามโครงสร้างของหน่วยงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	การดำเนินงานมีความถูกต้องตามลำดับและมีขั้นตอนที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ด้านการนำ (Leading)									
1	ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการบริหารงานบุคคล	1	1	0	1	1	4	0.8	OK
2	ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ผู้บริหารมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	ผู้บริหารมีความชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายและแผน	1	1	1	1	1	5	1	OK
6	ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการแนะนำและข้อเสนอแนะ	1	1	1	1	1	5	1	OK
ด้านการควบคุม (Controlling)									
1	มีการควบคุม กำกับ ติดตามงานในทุกขั้นตอน	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	มีการควบคุม ติดตามงานให้มีการดำเนินการตามแผนที่วางไว้	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มีการประเมินผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1	OK
6	มีการปรับปรุง แก้ไข การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ	1	1	0	1	1	4	0.8	OK
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ									
1	ด้านการวางแผน (Planning)	1	1	1	1	1	5	1	OK

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2	ด้านการจัดองค์กร (Organizing)	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ด้านการนำ (Leading)	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ด้านการควบคุม (Controlling)	1	1	1	1	1	5	1	OK

ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ชุดที่ 3 แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1	เพศ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	อายุ	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ระดับการศึกษาสูงสุด	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	สถานภาพสมรส	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	อาชีพ	1	1	1	1	1	5	1	OK
6	รายได้ต่อเดือน	1	1	1	1	1	5	1	OK
ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา									
ด้านการดำเนินการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการ									
1	มีระบบและมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ	1	-1	1	1	1	3	0.6	OK
2	มีระบบการดูแลรักษาความสะอาดที่มีประสิทธิภาพ	1	-1	1	1	1	3	0.6	OK
3	ช่วงเวลาที่เปิดให้บริการมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	มีการประชาสัมพันธ์การบริการ ผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ไปรษณีย์ ป้ายโฆษณา เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1	OK
5	มีระบบการบำรุงรักษาที่มีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	5	1	OK
ด้านบุคลากร									
1	บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ ในการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK
2	บุคลากรมีความพึงพอใจในการให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1	OK

ที่	ข้อคำถาม	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปค่าที่ได้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2	ด้านบุคลากร	1	1	1	1	1	5	1	OK
3	ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	1	1	1	1	1	5	1	OK
4	ด้านการประชาสัมพันธ์	1	1	1	1	1	5	1	OK

ภาคผนวก ง
หนังสือรับรองจริยธรรมงานวิจัยในมนุษย์

MF-04-version-2.0

วันที่ 18 ต.ค. 61

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : แนวทางการพัฒนาการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกทางนันทนาการกรมพลศึกษา กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา
ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวนาฏณารีย์ วังงาม
หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา
รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-091/2562X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 13 พฤษภาคม 2562
ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการ
รับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the
Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical
Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2562

ลงชื่อ.....

(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-091/2562

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นาฏณารีย์ ว่างาม
วัน เดือน ปี เกิด	26 กุมภาพันธ์ 2532
สถานที่เกิด	สุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2553 รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารรัฐกิจ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่อยู่ปัจจุบัน	182 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองสะเดา อำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี

